vše důležité nejen z východních Čech

královský magazín

Quartier

podzim 2025

Atmosféra s příchutí vína

Degustační koutek přímo u vás doma

Ženy východních Čech

Síla, inspirace a odvaha měnit svět

Fenomén Nina Ricci

Příběh ikonické značky

Od Wimbledonu k rodinné pohádce

Rozhovor s Lukášem & Petrou Rosolovými

ZDARMA

Quartier

K dostání na vybraných místech uvedených na
qmag.cz/distribuce

Sledujte nás na sociálních sítích:

@quartiermagazin
@quartiermagazin

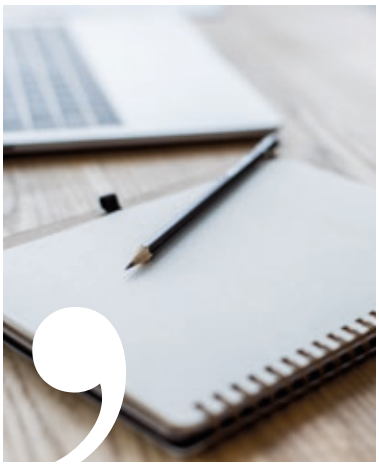

www.quartiermagazin.cz
královský magazín
uartier
é nejen z východních Čech
Atmosféra s příchutí vína
Degustační koutek přímo u vás doma
Ženy východních Čech
Síla, inspirace a odvaha měnit svět
Fenomén Nina Ricci
Příběh ikonické značky
Od Wimbledonu
k rodinné pohádce
Rozhovor s Lukášem
& Petrou Rosolovými
ZDARMA

Tato oblíbená akce se vrací vždy po dvou měsících
CASA
BAR & BISTRO & BED
IV
Ladies night
10.10.
18:30
Součástí bohatého programu budou:
Spisovatelka Blanka Malá
Kadeřník Roman Šnajdrvint
Parfémy Maison & Tulipes
www.casadelprosecco.cz
Možnost ubytování v penzionu
www.penzioncasa.cz

Quartier – královský magazín. Vychází čtyřikrát ročně. Registrace MK ČR E 22647. Vydává QUARTIER MEDIA s.r.o., IČ: 05257913, sídlo: Kliceperova 1266/1, 500 03 Hradec Králové.
Vydavatelka: Monika Staňková, Šéfredaktorka: Gabriela Mlynka. Redakce: Michaela Mikysková. Manažerka obchodu: Iva Půlpánová.
Grafický koncept & sazba: FiftyFifty kreativní agentura s.r.o., Fotografie: Ondřej Šlambora, Jakub Macháček, Jakub Mišík, Kristýna Čičková, Karolína Hamplová, Zdeněk Puš, Pexels.com, Envato.com, Shutterstock.com a archiv. Kontakt: redakce@quartiermagazin.cz, www.quartiermagazin.cz, www.facebook.com/quartiermagazin.
Vydavatel nenese odpovědnost za případné poškození oprávněných zájmů či práv třetích osob v důsledku uveřejnění informací dříve publikovaných prostřednictvím technologií společnosti Meta Platforms, Inc.
Informace jsou platné ke dni redakční uzávěrky dne 2. 9. 2025. Toto vydání vyšlo dne 18. 9. 2025. Vydavatel neručí za obsah dodaný inzerujícími subjekty. Vychází v nákladu 6 000 ks. Neprodejné. K dostání u všech inzerentů a na vybraných místech uvedených na www.quartiermagazin.cz/distribuce. Jakékoli užití a šíření části nebo celku magazínu Quartier bez písemného svolení vydavatele je zakázáno. Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

Zleva manažerka obchodu Iva Půlpánová, vydavatelka Monika Staňková a šéfredaktorka Gabriela Mlynka

Podzim vzal za kliku – příroda zpomaluje svůj rytmus a my máme jedinečnou příležitost udělat to samé. Jsou to dny, kdy můžeme z pohodlí domova pozorovat padající barevné listí, kdy nás kratší dny zvou k introspekci a kdy si můžeme konečně najít čas na to, co jsme během hektického léta zanedbali. Je to období, které nás zve k návratu k sobě samým, k objevování nových rituálů a k prohloubení těch stávajících.

V tomto čísle se s vámi vydáme na cestu do polské Vratislavi, města, které v sobě skrývá neobyčejnou krásu a bohatou historii. Provedeme vás jeho malebným centrem a ukážeme vám místa, která stojí za to navštívit. Pro milovníky dobrého vína máme připravený článek o tom, jak víno správně kombinovat s jídlem a jakým způsobem z něj vytěžit maximum chuti i zážitků. Podzim je totiž ideální čas na objevování nových chutí a vůní.

A protože hudba dokáže obohatit každý večer, pozveme vás na zajímavé hudební akce, které se blíží. Inspirujte se a nechte se unést rytmy, které dokonale ladí s podzimní atmosférou.

Přejeme vám, aby vás toto podzimní číslo provázelo při dlouhých večerech, aby vám přineslo inspiraci a především klid. Nechte se unést rytmem podzimu a objevte krásu v každodenních okamžicích.

Vaše

Monika Staňková
vydavatelka

Gabriela Mlynka
šéfredaktorka

OSOBNOSTI ČÍSLA

Od Wimbledonu k rodinné pohádce 6

BYZNYS

Realitní makléřství s lidskou tváří 14
Čtvrt století a stále „prostě lepší“ 16
Nová éra na čtyřech kolech 18
Kde se networking setkává s harmonií 20
Projekt, který se rodil ze srdce 22
Industriální klenot s duchem mecenášství 24
Když čerstvost není pouze slibem 26
Od prodeje aut k jejich likvidaci 28
Dekáda výjimečné pohostinnosti 30

ŽIVOTNÍ STYL

Snažím se žít tak, abych se mohl podívat do zrcadla 32
Čtvrtstoletí Sion škol 34
Naděje v srdci východních Čech 36
Kde se rodí budoucnost českého designu 40
Nemůžu žít bez... 42
Moje místo 44
Ženy východních Čech 46
10 otázek pro... 50

KULTURA & SPORT

Letní ozvěny 54
Hudební sklizeň ve znamení naděje 56

Návrat kapitána 58
Elegance k dostihům patří, a k Velké pardubické zvlášť 59
Čtrnáctý ročník pro dobrou věc 60
Stalo se na východě Čech 61
Když hudba rozezní město 62

DESIGN, MÓDA & KRÁSA
Úsměv jako klíč k sebevědomí 64
Žijeme v zahradě s domem 66
Kabát jako manifest 68
Vlasy jako zrcadlo zdraví 70
Svatební šaty na míru? Ne, na přání! 72
Ranní káva v designovém hávu 74
Fenomén Nina Ricci 76

PODZIM
Zahřejte se 82
Vratislav: Podzimní kouzlo města mostů 84
Atmosféra s příchutí vína 90

TIPY
Zlatá horečka v poušti 96
Výlety mezi barevným listím 100
Pohoda mezi stránkami 102
Sychravé dny v kině 104
Must have podzimu 106

LUKÁŠ & PETRA ROSOLOVI:

Od Wimbledonu k rodinné pohádce

Bývalý 26. hráč světové žebříčku, muž, který v roce 2012 šokoval tenisový svět poražením Rafaela Nadala na Wimbledonu, dnes buduje novou kapitolu života. Společně s manželkou Petrou, bývalou tenistkou a dnes finanční poradkyní, objevuje radosti rodičovství a přemýšlí o odkazu, který chtějí předat svému synovi Lukovi. *„Naší vizí je, aby z Luky vyrostl člověk, který se nebojí vystoupit z komfortní zóny,“* přejí si manželé.

Lukáši, začneme tam, kde to všechno začalo. Od kolika let jste se věnoval tenisu a jak ten sport vstoupil do vašeho života?

Lukáš: Začal jsem ve svých sedmi letech, ale zprvu to vypadalo úplně jinak. Celá moje rodina byla hokejová – maminka se věnovala krasobruslení, sestra také, bratr hrával hokej. Určitě bych zůstal u hokeje, ale v Hodoníně tehdy zrušili zimní stadion. Tenisové kurty byly hned vedle a já tam vlastně přešel. Z dnešního pohledu to bylo osudové rozhodnutí, kterého vůbec nelituji. I když můžu říct, že hokej by mě určitě bavil také.

Pamatujete si svůj vůbec první trenérský pokyn, který vám změnil přístup k tenisu?

Lukáš: To ani ne, myslím, že to nebylo o nějakém konkrétním pokynu. Já jsem to prostě bral přirozeně. Bral jsem to tak – jako jsem chodil do školy, tak jsem prostě chodil i na tenis. Skupina dětí, kamarádů a i těch starších hráčů mě motivovala. Učil jsem se většinou z televize. Trenéry jsem samozřejmě měl – hrál jsem třeba každý druhý den hodinu individuálně s trenérem, jinak jsme hráli zápasy mezi sebou.

Co vás na tenise nejvíc uchvátilo?

Lukáš: Nebral jsem to jako sport, ale jako životní náplň. Chodil jsem dopoledne do školy, v poledne hodil tašku do kouta a běžel na kurty. Celé odpoledne jsem trávil s kamarády na tenise – někdy trénink, někdy zápasy, obíhačky, pinkání o zeď. Byla to komunita. To podle mě dnešní děti už tolik nezažívají. Většinou je rodiče přivezou, po tréninku odvezou, a ty děti se ani nestihnou sblížit. Pro mě to byla životní náplň. Vůbec jsem to nebral, jako že dělám nějaký sport – prostě jsem tam měl svoje kamarády a chodil jsem za nimi strašně rád.

Litujete, že jste nezůstal u hokeje?

Lukáš: Můžu říct, že tenis je sport jednotlivců a ten kolektivní aspekt mi hodně chybí. Věřím, že pokud bych měl možnosti i finanční podporu, dařilo by se mi i v hokeji a udělal bych pro to všechno. Samozřejmě je to kontaktní sport s mnoha proměnnými, ale věřím, že bych se dostal daleko. Vždycky jsem měl rád týmové soutěže – extraligy, ligy, to jsem miloval.

Lukáši, vraťme se k vaší největší chvíli slávy – k wimbledonskému triumfu nad Rafaelem Nadalem v roce 2012. Jak vzpomínáte na „ten den“?

Lukáš: Můj první pocit byl prostý – nechtěl jsem dostat výprask. Když jsem se šel předtím podívat na zápas Murrayho s Karlovičem na centrálním kurtu, řekl jsem si: „OK, *je to tenisový chrám, ale nějak to půjde.*“ Po půl hodině na kurtu jsem se už cítil dobře. I když jsem prohrál první set, vůbec mi to nevadilo. Pak jsem se dostal do takové euforie, že jsem nevnímal ani bolest, ani únavu. Prostě jsem hrál a hrozně si to užíval.

Jaké byly vaše tenisové ambice? Měl jste nějakou skrytou misi?

Lukáš: Na rozdíl od některých kolegů jsem neměl megalomanské cíle typu „chci být první na světě“. Moje filozofie byla postupná,

když jsem byl pětistý na světě, chtěl jsem se dostat na tři sta. Pak být dvoustý. Pořád jsem to posouvával dál. Každý splněný cíl přinášel nový. Říkával jsem si: „*Chtěl bych si koupit auto, postavit dům, mít rodinu, podívat se tam a tam.*“ Postupně jsem si takové cíle plnil. Cíle jsem si kladl sám, nemusel jsem o nich ani mluvit. Chtěl jsem prostě posunout své možnosti tak daleko, kam mi tělo a zdraví povolí. Takto cíl za cílem, krok po kroku.

Kdy nastal ve vaší tenisové kariéře zlomový moment?

Lukáš: Hodně věcí ovlivnilo mou tenisovou kariéru. Byl jsem hodně citlivý a samozřejmě jsem udělal spoustu chyb, kterých jsem se pak snažil v budoucnu vyvarovat. Určitě mě velmi negativně ovlivnil rozchod s bývalou manželkou. Tam nastal velký tenisový milník – můj tenis šel od desíti k pěti. To mě opravdu zabrzdilo a možná ukončilo moje tenisové vzkvétání. Od té doby jsem se už nezlepšoval, začaly problémy a stres. Pamatuju si, jak jsem vyhrál turnaj ve Winston-Salem, druhý v kategorii ATP 250. Ten rok jsem měl opravdu našlápnuto jít dále – skutečně se dostat do dvacítky a možná i výš. V té době to začalo skřípat a věřím, že kdyby nebylo té negativní energie kolem rozchodu, mohl jsem to dotáhnout mnohem, mnohem výš.

Petro, vaše tenisová cesta byla kratší, ale intenzivní. Mohla byste ji přiblížit?

Petra: Sportu jsem se začala věnovat od pěti let. Patřila jsem k nadějím českého tenisu, ale přechod mezi dospělé mi nevyšel. Ve svých osmnácti letech jsem po zranění ramene, které vyžadovalo operaci, kariéru ukončila. Měla jsem kvůli tenisu odcestovat do Ameriky, ale zranění mi to znemožnilo. Srovnávala jsem se s tím dlouho. Nebylo pak snadné vidět dívky, které jsem porážela ve světové špičce, ale jak se říká, všechno se děje z nějakého důvodu.

Po ukončení tenisové kariéry jste se pustila do finančního poradenství. Jaká je nejsilnější paralela mezi těmito na první pohled odlišnými světy?

Petra: Je jich opravdu hodně! Ať už člověk dělá cokoliv, musí to být postavené na správných základech. Pokud chce být úspěšný – ať už hraje tenis, nebo pracuje ve financích – platí jedno jednoduché pravidlo: musí tomu dávat něco navíc. V obou oblastech je klíčová houževnatost, vytrvalost, konzistentnost a odvaha nevzdávat se, i když momentálně investujete víc energie, než dostáváte zpět. Oproti ostatním kolegům z oboru mám tu výhodu, že mě sport naučil dvojnásob trpělivosti – že člověk musí makat a čekat, až se výsledky dostaví. A to někdy může trvat i několik let.

Jak konkrétně vypadá vaše práce finančního poradce?

Petra: Pracuji v největším realitně finančním holdingu v České republice. Zabývám se finančním poradenstvím s přesahem do realit. Specializuji se na komplexní finanční plánování pro rodiny i jednotlivce. Nejde přitom jen o samotné produkty, ale o celkovou strategii – jak rozumně rozložit prostředky, jak si zajistit budoucnost. S klienty řešíme jejich dlouhodobé životní cíle a vize nejčastěji právě pořízení nového bydlení. Provádím je pak celým procesem získání hypotečního úvěru a vším co s takovým závazkem souvisí. Mnohdy si klienti oddychnou, jakmile hypotéku získají, ale vysvětluji jim, že to je začátek. Že s novým závazkem budou žít dlouho, a proto je dobré myslet na to, aby hypotéka byla bezpečná. Aktuálně se připravuji na dráhu finančního manažera s čímž souvisí další kompetence. Dále také školím nováčky a zaměřuji se na developerské projekty, nedávno se mi podařilo získat developerský projekt, kde zaštiťuji prodej desítek bytů. Tato práce je opravdu pestrá.

Učíte nějakým finančním principům už teď svého dvouletého syna Luku?

Petra: U dvouletého dítěte je to samozřejmě spíš symbolické, ale přesto důležité. Učíme ho hlavně investovat čas do správných aktivit. Snažíme se rozumně omezovat čas strávený u obrazovek, protože je jich všude kolem nás až příliš. Stanovujeme si jasně, kdy se může koukat na pohádky, kdy půjdeme ven a kdy se doma něco nového naučíme. Nevyhýbáme se ani mírnému nepohodlí – je důležité, aby se dítě naučilo fungovat i bez úplného komfortu. Důležité pro nás je, aby syn pochopil, že je dobré umět investovat do aktivit a věcí, které nás někam posunou.

S rodinou bydlíte v Praze. Narodila jste se ale ve východních Čechách, konkrétně v Chrudimi. Máte tam nějaké konkrétní místo, které pro vás znamená nejvíc?

Petra: To je jednoznačně místo mého dětství, na které mám krásné vzpomínky a vždycky se tam ráda vracím. Vyrůstala jsem totiž v malé vesnici jménem Vlčnov u Chrudimi, kde jsme s mojí nejlepší kamarádkou zažily takové to pravé venkovské dětství. Stavěly jsme bunkry, lezly po stromech a po stohách slámy. Celé dny jsme byly venku a pořád jsme něco tvořily. Dokonce jsme sepsaly i kroniku, pořádaly olympiádu a tisíce dalších věcí, které si člověk bude pamatovat celý život. Jsem ráda, že se na tohle místo za kamarádkou stále vracím. Myslím, že kořeny člověka mají velký význam a neměl by na ně zapomínat.

Lukáši, vy jste zase brněnský rodák. Východní Čechy Vám ale nejsou cizí. S čím je máte spojené?

Lukáš: Určitě mám třeba Pardubice spojené s Pardubickou juniorkou. Ostatní města východních Čech nemám příliš procestovaná, abych pravdu řekl. Já celkově miluju přírodu, takže kdekoliv je hodně zeleně, hezké lesy a stezky, tam to mám moc rád. To je právě to, co teď hodně vyhledávám.

Snažíte se v přírodě trávit čas také s rodinou?

Lukáš: Ano, přesně tak. To je pro mě teď priorita. Kariéru jsem ukončil zhruba před dvěma lety a od té doby je můj fokus

Lukáš Rosol

je český profesionální tenista, který se proslavil především senzačním vítězstvím nad Rafaelem Nadalem ve Wimbledonu 2012, což patří mezi největší překvapení tenisové historie. Na svém kontě má dva tituly z okruhu ATP ve dvouhře a čtyři ve čtyřhře. Byl také součástí českého týmu, který v letech 2012 a 2013 vybojoval vítězství v Davis Cupu. Narodil se 24. července 1985 v Brně. Je známý svým agresivním stylem hry a silným servisem. V současnosti se věnuje nejen tenisu, ale také rodině a předávání zkušeností mladší generaci hráčů.

Petra Rosolová

je bývalá nadějná tenistka, která patřila k velkým příslibům českého ženského tenisu. Dnes maminka téměř 2,5letého syna a manželka Lukáše Rosola se narodila 20. prosince 1993 v Chrudimi. Vystudovala dvě vysoké školy, přičemž jednu z nich zakončila úspěšně červeným diplomem. Petra působí jako finanční poradkyně a jak sama uvádí práce je její velkou vášní.

především na rodině – synovi a manželce. Navíc když teď moje žena začala pracovat, snažím se jí být oporou. Celou dobu, co jsem hrál tenis, stála při mně a podporovala mě, teď jí to chci oplatit. V současnosti se profesně zaměřuji na pomoc mladým a nadějným tenisovým hráčům. Mám několik nabídek na trénování a uvidíme, co z toho mi bude dávat největší smysl i v kombinaci s rodinným životem. Tenis je totiž hodně o cestování.

Lukáši, když se díváte na mladé tenisty dnes, v čem vidíte rozdíly oproti vaší generaci?
Lukáš: Dnešní doba je jiná. Mladým tenistům do toho hodně zasahují rodiče. Dřív jsem to tolik nevnímal, ale teď můžu říct, že to není ve většině případů dobře. Samozřejmě jsou tam světlé výjimky, kdy je rodič rozumný a nemluví trenérům do jejich práce a nechává děti rozhodovat a řídit si život a budoucí kariéru podle sebe.

A chtěl byste se od nich něco naučit?
Lukáš: Úplně si to nemyslím. Spíš oni by se měli učit od starších a zkušenějších. Snažím se, aby moji svěřenci nedělali stejné chyby jako kdysi já.

Čas strávený na kurtech jste tedy vyměnil za čas na dětském hřišti. Petro, jak vnímáte Lukáše jako otce?
Petra: Na Lukášovi mě překvapilo, jak je od začátku starostlivý a jak se dokáže naladit na potřeby našeho syna. Věděla jsem, že bude skvělý táta, ale úplně mě ohromilo, jak přirozeně fungoval od první chvíle. Bez problémů v noci vstává a nakrmí malého z lahvičky, když se potřebuji vyspat. Funguje se mnou jako rovnocenný partner – nedělí práci na mužskou a ženskou, prostě udělá, co je zrovna potřeba.

A co vás dnes nejvíc naplňuje?
Lukáš: Rodina. Vidět, jak Luka roste, jak objevuje svět. S Petrou máme stejné hodnoty a vize. Ona se realizuje ve financích, já hledám svou novou cestu. Možná to bude opět v tenise, možná úplně jinde. Důležité je, že to děláme společně a že máme před sebou ještě spoustu krásných let.

Máte nějaké společné rituály?
Petra: Na turnajích jsme měli spoustu rituálů. Některé společné, některé jsem dodržovala jen já, abych mu přinesla štěstí při zápasech a odvedla jeho pozornost od nervozity. Postupně jsem se naučila vnímat jeho potřeby, které se měnily v závislosti na části sezóny a jeho aktuální formě. V den zápasu jsem se chovala úplně jinak – už od rána jsme spolu moc nemluvili. Věděla jsem, že musím být připravená o patnáct minut dříve, než

> *„Tenis byl, je a vždy bude celý můj život!“*

vyrazíme na kurty. Probíhala mezi námi komunikace bez slov, oba jsme přesně věděli, co máme dělat. Pro mě bylo snazší se naladit, protože jsem sama tenis hrávala. Když hrál zápas, vždy jsem si sedla na stejné místo, pokud se mu dařilo. Stejně jsem si pokládala věci. A když jsem se usadila v jedné pozici a jemu se dařilo, vydržela jsem v ní třeba dvě hodiny, i když se mi úplně odkrvila noha. To je právě ta vášeň, o které mluvím. S příchodem našeho syna se teď soustředíme spíš na jeho rituály, protože sedět dvě hodiny nehnutě by už nebylo možné.

Lukáš: Všechny rituály se točí především kolem malého. Snažíme se společně zvládat život tak, aby byl progresivní, a oba jsme spokojení. Snažíme si na sebe hledat pravidelně čas a jsem za to rád, protože je důležité pracovat nejen na rodičovství, ale i na vztahu mezi námi dvěma. Když bude všechno fungovat, myslím, že bude nejšťastnější i naše dítě.

A co nějaký společný sen do budoucna?
Petra: Rozhodně ano! I když se tomu Lukáš brání, můj sen je procestovat právě zmíněnou Ameriku v karavanu. Jelikož byl za dvaadvacet let aktivní kariéry ve spojených státech snad dvacetkrát, už se mu tam logicky moc nechce. Ale věřím, že ho k tomuhle dobrodružství nakonec přemluvím. Jinak mám vizi, mít za dalších deset let velký tým finančních poradců.

Jak vypadá váš „normální“ den?
Petra: Náš den začíná společnou a bohatou snídani. Pak jdu většinu do práce a Lukáš se věnuje malému Lukovi. Kolem oběda se vystřídáme. Manžel jde na trénink a já přebírám štafetu se synem. Každý s ním trávíme stejně času. Je to každodenní balancování mezi prací a rodinou. Víkendy pak trávíme společně – to je náš čas. Pravidelně si večer říkáme: *„Vždyť tohle není normální, kolik toho máme!“*

Petro, jakou radu byste dala svému dvacetiletému „já“?
Petra: To je jednoduchá odpověď. Svému dvacetiletému „já“ bych řekla: *„Jeď do Číny, odjeď do té Ameriky!“* Měla jsem tu možnost kvůli tenisu, ale zranění mi to znemožnilo. Byly ještě jiné cesty, jak tam odjet, ale neudělala jsem to. Mít tu možnost a být mi zase dvacet, udělám to. A stejně tak to jednou poradím Lukovi – jestli něco budeš opravdu chtít, hledej cesty, jak to udělat.

Lukáši, pokud by Luka jednou projevil zájem o profesionální tenis, podporoval byste ho?
Lukáš: Určitě. Ale chtěl bych, aby si uvědomil všechna úskalí. Sport je krásný, ale zároveň velmi náročný.

Kdybyste měli napsat jeden společný životní princip na papírek, který by Luka našel za dvacet let, co by na něm stálo?
Petra: Tohle je velmi hezká otázka. Má vize je, aby byl Luka člověk, který se nebojí vystoupit z komfortní zóny. Který se nebojí udělat krok dopředu, i když ví, že se to nemusí napoprvé povést, ale má odvahu to zkusit, ponaučit se a příští krok už bude jistější. Určitě bychom mu tam napsali, ať pro své sny udělá víc než ostatní, ať se nespokojí s málem a ať se dívá kolem sebe, protože příležitosti jsou všude. A ať je hlavně dobrým a férovým člověkem. Pak si řekneme, že jsme mu předali něco, co má smysl.

Lukáši, závěrem – jak hodnotíte svou tenisovou kariéru s odstupem času?
Lukáš: Jak jsem napsal při oznámení konce kariéry: *„Tenis byl, je a bude celý můj život!“* Moje kariéra měla všechno, co mít měla. Dřelo se, bolelo to, prohrávalo se, vyhrávalo se. Byla to sakra krásná jízda a jsem za ten splněný sen vděčný. Teď je čas přenechat to mladším a těšit se, že třeba štafetu jednou převezme můj syn Luka.

Gabriela Mlynka
foto: Jakub Macháček, archiv
make-up & hairstyle: Nikol Felkl

Diamantový lesk

Gočárova třída v centru Hradce Králové se v jeden letní večer proměnila v oslňující světlo reflektorů a třpyt šperků. Důvodem bylo slavnostní vydání 36. čísla magazínu Quartier, které se konalo v nově otevřeném showroomu klenotnictví Oronico – místě, kde se elegance setkává s rodinnou tradicí.

Prostory na Gočárově třídě, které klenotnictví Oronico nedávno otevřelo jako specializovaný showroom zásnubních a snubních prstenů, se ukázaly jako ideální kulisa pro společenský večer plný elegance. Moderní design interiéru dokonale doplnil atmosféru události, kde se sešli milovníci kultury, módy i luxusních šperků.

Volba nového showroomu jako místa pro křest 36. čísla nebyla náhodná. Oronico i Quartier spojuje důraz na kvalitu, osobní přístup a láska ke krásným věcem, které přetrvají generace.

Rodinné klenotnictví, které se specializuje na pečlivě vybrané šperky, dokázalo, že jejich nové prostory nejsou jen místem pro prodej, ale skutečnou expozicí šperků v pravém slova smyslu.

Vrcholem večera se stala módní přehlídka společenských šatů, při níž každý model doplňovaly skvosty z nabídky Oronico. Modelky předváděly nejen krásu večerních toalet, ale především umění kombinovat správný šperk se správným outfitem.

Celou akci hudebně doprovázela DJka Dia Makian, známá osobnost elektronické scény, jejíž výběr skladeb dokonale ladil s elegantní atmosférou večera. Její mix současné hudby dodal celé akci moderní nádech a udržel hosty v dobré náladě po celý večer.

Děkujeme majitelům klenotnictví za nádherné prostory a perfektní organizaci, která umožnila křest našeho 36. čísla v tak výjimečné atmosféře. Těšíme se na další inspirativní setkání a zároveň děkujeme všem, kteří byli s námi.

(red), foto: Jakub Misík

Zveme Vás do klubu...

Quartier Clubu!

O co jde? Quartier Club:

- sdružuje inzerenty, partnery a přátele Quartier magazínu,
- sbližuje je a pomáhá jejich vzájemnému partnerství,
- pořádá pro ně setkání a zajímavé akce.

Chcete být součástí? Napište nám na **redakce@quartiermagazin.cz**

Realitní makléřství s lidskou tváří

Když se před třinácti lety mladá učitelka na rodičovské dovolené rozhodla změnit kariéru, málokdo by tipoval, že se stane majitelkou jedné z nejrespektovanějších realitních kanceláří v regionu. Kristýna Šindlerová, zakladatelka Trigramreality, dokázala spojit obchodního ducha se srdečným přístupem k lidem a vybudovat firmu, která mění povědomí o realitním makléřství.

Co vás před třinácti lety přivedlo k práci realitní makléřky?
Rodičovská dovolená mi poskytla prostor zamyslet se nad tím, co skutečně chci dělat. Předtím jsem učila na základní škole, což mě bavilo, ale cítila jsem potřebu poznat něco úplně nového. Měla jsem touhu naučit se jinou profesi a poznat jiný svět než školství. Realitní makléřství mě oslovilo především proto, že jsem v sobě cítila obchodního ducha – to mám určitě po otci. Zároveň mě přitahovala možnost pomáhat lidem při tak zásadních životních rozhodnutích, jakým nákup nebo prodej nemovitosti bezesporu je.

Jak vypadaly vaše začátky v oboru, který rozhodně neprožíval nejlepší časy?
Začínala jsem v roce 2011, tedy v období po velké realitní krizi. Prodávalo se špatně, na trhu bylo množství nemovitostí, mnohé dokonce v insolvenci. Nebyla to vůbec jednoduchá doba. Věnovala jsem hodně času sebevzdělávání a učila se od zkušenějších kolegů. Řekla jsem si, že každý den pro to něco udělám, protože mě ta práce baví a chci v ní být úspěšná. Postupně jsem si budovala důvěru klientů a zkušenosti.

Jaké osobní hodnoty přinášíte do své práce?
Ze školství jsem si vzala schopnost plánování – dělala jsem týdenní plány pro děti, a to mi pomáhá dodnes při organizaci práce. Především si ale zakládám na férovosti a empatii. Nelíbily se mi některé praktiky, kdy makléři zneužívají důvěry klientů nebo je tlačí do nevýhodných obchodů. Uvědomuje si, jak je pro lidi nákup nebo prodej

nemovitosti citlivá záležitost. Mým cílem je, aby všichni zúčastnění byli spokojeni a měli dobrý pocit z celého procesu.

Trigram reality se profiluje osobním přístupem. Jak si vybíráte své kolegy?
Řídím se heslem „svůj k svému“. Vždy na pohovoru jasně komunikuji, že férovost a osobní přístup jsou pro mě prioritou. Člověka můžete na první pohled neodhadnout správně, ale v týmu mám všechny lidi, za které bych dala ruku do ohně. Důležité je, aby všichni sdíleli stejné hodnoty a vizi.

Jaké jsou podle vás klíčové faktory úspěšného prodeje nemovitosti?
Určitě doporučuji prodávat přes realitní kancelář a pečlivě si vybrat makléře. Ten první dojem rozhoduje. Klíčová je správná cena – ani příliš vysoká, ani nízká. Druhým faktorem je příprava nemovitosti na prodej. Proto jsem se svou kolegyní architektkou Barborou Duškovou založila firmu Prostěvize, která se specializuje na přípravu nemovitostí k prodeji – od vyklizení a vymalování až po stylové vybavení nábytkem. Třetím pilířem je kvalitní marketing a čtvrtým spolehlivý právní servis.

Máte nějaký nezapomenutelný příběh z praxe?
Obrátila se na mě žena v těžké životní situaci, která žila s patologickým partnerem a měla dvě děti. Hledala byt na pronájem, ale všude ji odmítali. Matka samoživitelka s dětmi prostě není mezi zájemci o bydlení nejžádanější. Poznala jsem však, že je to inteligentní člověk s dobrými hodnotami, který potřebuje hlavně pomoci na začátku. Sehnala jsem jí byt, pomohli jsme zařídit příspěvky na bydlení a dali smlouvu nejprve na půl roku na zkušenou. Majitel je spokojený a ona tam už bydlí pět let. Má novou práci, je šťastná a děti jí krásně prospívají. Je to úplně jiný člověk než tehdy. Takových příběhů je víc – člověka prostě nesmíte hned odsoudit podle prvního dojmu.

Jaké trendy vnímáte na současném realitním trhu?
Hodně investorů se zaměřuje na byty v menších městech, kde jsou cenově dostupnější a poptávka po pronájmu relativně vysoká. Výhodné je také koupit starší dům před rekonstrukcí – klienti mohou získat zajímavé dotace z Evropské unie a administrativa je jednodušší než u novostaveb. Naopak klesá zájem o rekreační objekty, který zaznamenal boom během covidu.

Co byste doporučila lidem plánujícím koupi nebo prodej nemovitosti?
U prodeje i koupě doporučuji oslovit realitní kancelář a u koupě také finančního poradce. Často se mi stává, že klienti přijdou na prohlídku, nemovitost splňuje všechny jejich představy, ale zdá se jim drahá. Pak se roky snaží najít něco podobného za nižší cenu a marně. Když najdete nemovitost svých snů, buďte rozhodní a nelpěte pouze na ceně.

Jak se vám daří skloubit náročnou profesi s osobním životem?
Od dětství se řídím příslovím „Zachovej řád a řád zachová tebe“. V pubertě mi to připadalo trapné, ale v dospělosti mi to hodně pomáhá. Mám naplánovaný den včetně osobních aktivit a snažím se to dodržovat. Jsem asertivní a umím rozlišit důležité věci od méně podstatných. Každý den si vyhradím prostor pro sebe, jinak by člověk vyhořel.

Co vás mimo práci nejvíc naplňuje?
Rodina a přátelé. Sportuji každý den – tenis nebo funkční trénink. Nejvíc ale relaxuji na procházkách se psem. Bydlím kousek od lesa, takže tam chodím denně. Tam si opravdu odpočinu.

Jaké máte plány do budoucna?
Chci především, aby makléři v našem týmu byli v práci úspěšní a bavila je. Když se tohle splní, dokážou se tím i uživit. Nemám ambice velkého expandování – raději se zaměřuji na kvalitu služeb. S nováčky jsem denně v kontaktu, každý případ děláme společně, dokud se necítí samostatní. To vidím jako své poslání.

Co byste vzkázala lidem, kteří se chtějí stát realitním makléřem?
Nejprve si sepište vlastnosti a předpoklady – jestli máte rádi změny, chcete poznávat nové lidi, rádi pomáháte, sebevzděláváte se a máte obchodního ducha. Pak si vyberte správný tým a realitní kancelář, která sdílí vaše hodnoty. Primárně by vás neměla motivovat vidina lehce vydělaných peněz – to je krátkodobé klišé. A praktická rada: Mějte našetřeno na rok života, protože první rok je velmi náročný, než si získáte klientelu.

Gabriela Mlynka,
foto: Jakub Macháček, archiv

Čtvrt století a stále „prostě lepší“

Pětadvacet let uplynulo od chvíle, kdy se v Hradci Králové poprvé otevřely dveře obchodního centra Futurum, které zásadním způsobem proměnilo nákupní zvyky celého regionu. S marketingovou manažerkou Barborou Chládek jsme si povídaly o cestě od skromného začátku k současnému centru dění pro celou rodinu.

Co bylo největší výzvou při budování nákupního centra před čtvrt stoletím?
Musíme si uvědomit, že tehdy existoval prakticky jen Prior – současné Atrium. Futurum představovalo něco zcela nového pro východní Čechy. Klíčovým momentem bylo i otevření kina CineStar v roce 2001, tedy rok po spuštění centra. Nabídli jsme lidem úplně jiný koncept než klasický obchod – kombinaci nákupů, zábavy a gastronomie.

Jak se centrum za těch pětadvacet let proměnilo?
Původně centrum nabízelo přibližně šedesát jednotek a nikdo Futuru neřekl jinak než Carrefour (někteří to používají dodnes), který byl předchůdce Tesca a později odešel z českého trhu. V roce 2012 proběhla významná rekonstrukce. Došlo k přistavění dalšího patra a vznikl parkovací dům s 1350 místy. Dnes máme přes sto deset otevřených jednotek a stoprocentní obsazenost. Futurum se stalo velmi žádaným místem nejen pro obchodníky.

Kdo je typickým zákazníkem současného Futura?
Především rodiny s dětmi. Jsme destinační centrum pro širokou spádovou oblast - až čtyřicet pět kilometrů. Zákazníci k nám přijíždí z Krkonoš i Orlických hor. Nezanedbatelnou část našich zákazníků tvoří návštěvníci z Pardubic. Především o víkendech vidíte celé rodiny, které návštěvu našeho centra nevnímají jen jako cestu na nákupy, ale jako možnost trávit čas s rodinou a s přáteli. U nás si každý najde to své – rodiče nákupy, děti například jump park, kino a všichni se společně sejdou u jednoho stolu ve foodcourtu. Snažíme se vytvářet zážitky a vzpomínky.

Jak se za těch pětadvacet let změnily nákupní zvyky?
Velký vliv mají e-shopy, což se ještě prohloubilo během covidu. Ale my vždycky zdůrazňujeme výhody kamenného obchodu – okamžitá dostupnost, možnost vyzkoušet si, co se vám líbí, koupit dárek svým blízkým a zároveň něco prožít. U nás si zákazníci mohou udělat radost právě teď a odnést si společný zážitek. Není to jen o tom „jít nakoupit“.

Jestli to chápu správně, nechcete být jen obchoďák?
Absolutně správně. Stali jsme se opravdovou destinací, kam rodiny vyrážejí na víkendové výlety. Dříve zákazníci obchodní centra využívali spíše pro rychlé nákupy, dnes cílíme na zážitek a čas strávený s nejbližšími.

I proto aktivně spolupracujeme a podporujeme lokální partnery – ze sportu hokejový Mountfield HK, fotbalový FC Hradec Králové, z kultury Klicperovo divadlo, Filharmonii Hradec Králové, ale také třeba Safari Park. Jsme hrdí na to, že jsme partnery velkých a výjimečných akcí, jako je Rock for People, Ironman 70.3., Gočárův běh, velkých koncertů lokálních i světových hvězd. Chceme být odpovědnou součástí města Hradce Králové a jeho okolí a aktivně se podílet na kvalitě života místních obyvatel. Toto je pro nás velmi důležité téma – dlouhé roky podporujeme

Charitu Hradec Králové a každoročně s Hitrádiem Černá Hora v předvánočním období organizujeme charitativní projekt Darujte dětem úsměv, kdy naši zaměstnanci a zákazníci plní vánoční přání dětem z dětských domovů a klientům ústavů sociální péče na východě Čech.

Vždy na konci září propůjčujeme naši střechu taneční skupině T-Bass, která se svými nejbližšími sdílí to, co se za předchozí rok naučili. Vidíte všechny věkové kategorie, od miminek po důchodce, jak podporují tanečníky. Celý program vrcholí při západu slunce – atmosféra je naprosto kouzelná.

Rádi podpoříme to, co nám dává smysl a má přesah…

Máte nějakou silnou osobní vzpomínku spojenou s Futurem?
Mám jak negativní, tak pozitivní. Těch pozitivních je naštěstí několikanásobně víc než těch negativních.

Nejhorší zážitek? Určitě covid. Nastoupila jsem v říjnu, těšila se na moje první Super Soboty, předali jsme automobil šťastnému výherci, atmosféra byla úžasná, já plna nových dojmů. Přišel březen 2020 a bum – museli jsme ze dne na den zavřít, všechno. Vzbudili jsme se ráno a svět byl najednou úplně jiný. Nikdy předtím se nic podobného nestalo – centrum, které žije lidmi, jejich smíchem a rozhovory, náhle ztichlo. Bylo to, jako by někdo zmáčkl pauzu na filmu.

Pozitivní jsou všechny dobré akce – eventy pro děti, spotřebitelské, sportovní akce, venkovní festivaly… Prostě všechno, co se povede, ale nejintenzivnější zážitky mi asi vždy přinášejí Super Soboty, kdy někomu darujeme automobil do osobního vlastnictví.

Stojím vzadu a pozoruji, jak moderátor společně s paní ředitelkou vysypávají x tisíc hracích karet na pódium. Vidím desítky lidí s telefony pevně sevřenými v dlaních – výherci totiž nezjišťují svůj osud na místě, ale voláme jim. A pak nastává ta magická chvíle napětí… Hrací karta je vylosována, vytáčíme číslo, telefon vyzvání a všichni netrpělivě čekají. Ozve se hlas na druhém konci? V těch vteřinách ticha visí ve vzduchu sen o novém autě…

Jak se změnil tým lidí, kteří ve Futuru pracují?
Zajímavé je, že ve vedení se vystřídalo pouze šest ředitelů za celou dobu existence. To svědčí o stabilitě. Současná paní ředitelka je zde deset let. Celé centrum řídí čtyři lidé – paní ředitelka, já jako marketingová manažerka, technický manažer a asistentka. Samozřejmě spolupracujeme s partnerskými společnostmi na úklid či ostrahu, ale i v těchto pozicích působí lidé roky.

Co čeká Futurum do budoucna?
Modernizaci máme úspěšně za sebou! V roce 2022 jsme dokončili naši největší rekonstrukci v historii – celou foodcourt zónu jsme přestěhovali z přízemí do vyššího patra a markantně rozšířili kapacitu ze 120 na 250 míst k sezení v krásném zeleném prostředí. Vznikly nové eskalátory přímo od Tesca, díky kterým se zlepšila průchodnost celého centra. CineStar prošel kompletní modernizací, kdy je k dispozici i sál s nejmodernější technologií, kterých je v republice jen pár. Značně jsme rozšířili toalety v obou patrech. Nyní nás čekají jen „drobné“ estetické detaily, které doladí celkový dojem. Návštěvníci si konečně mohou užít prostornější a komfortnější prostředí.

Spustili jste také věrnostní aplikaci…
Ano, Futurapku. Není to jen klasický věrnostní program, ale především informační kanál pro naše návštěvníky. Zákazníci si nastavují oblíbené obchody, sledují jejich aktuální akce, sbírají body za každý nákup a zapojují se do exkluzivních soutěží. Uživatelé Futurapky mohou soutěžit o doopravdy velké výhry – pobyty v hotelech, pronájem motorky, vstupenky na kulturní akce, dárkové karty… Našim věrným zákazníkům chceme nákupní zážitek nejen zpříjemnit, ale skutečně obohatit.

Pořádáte také různé festivaly a akce…
Přesně tak. Jde to ruku v ruce s tím, že chceme zákazníkům dát víc než jen nákup. Díky lokalitě našeho centra můžeme pro tyto účely využít nejen prostor centra, ale také parku, který je před centrem, střechy, případně garáží. Každý event si zaslouží něco jiného, občas jsme donuceni i počasím. Jsou eventy, které pořádáme opakovaně – burger festival, tematické dětské eventy, Dny Marianne, kde jsme jedinou oficiální lounge ve východních Čechách. Speciální pozornost si vždy zaslouží období Vánoc – díky velkorysé vánoční výzdobě chceme zákazníkům udělat předvánoční shon příjemnější. Balíme zdarma zákazníkům pořízené dárky a pro nerozhodné nabízíme dárkové karty, které lze uplatit ve většině prodejen.

Báro, dokázala byste popsat Futurum jedním slovem?
Když jsme přemýšleli nad tím, čím chceme, aby pro lidi Futurum bylo, došli jsme k jednomu závěru: chceme být pro ně stále lepší. Takže nemám slovo, ale slovní spojení – prostě lepší. Každým rokem se snažíme být ještě lepší než rok předtím. Pro letošek jsme inovovali i naše logo – místo tradiční nákupní tašky máme stylizovanou pětadvacítku a v podtitulku hrdě hlásáme „*prostě lepší už 25 let.*“ Takže „*Futurum Hradec, prostě lepší.*“

A co vás čeká na narozeniny?
Chceme dělat radost našim zákazníkům, bez kterých bychom nebyli tam, kde jsme, a proto 11. října startujeme oblíbené Super Soboty - sedm sobot budeme rozdávat tisíc okamžitých cen s možností zúčastnit se losování o osobní automobil Lexus! Kdo se zúčastní každou sobotu, získá sedminásobnou šanci na hlavní výhru. Vše vyvrcholí v sobotu 22. listopadu narozeninovou Mega sobotou. Čekají nás živé koncerty, program pro děti a na konec dne ta nejsladší třešnička na dortu. Slavnostní losování výherce vozu Lexus. Celým dnem provede Kuba „Koťák“ Kotek, rodilý Hradečák.

Máme tu ještě speciální výzvu pro čtenáře – hledáme lidi narozené přesně ve stejný den jako Futurum, tedy 22. listopadu 2000. Jedno z těchto „narozeninových dvojčat“ získá 25 tisíc korun na nákup jako dárek ke společným narozeninám.

Poslední otázka – kam ve Futuru nejraději chodíte vy sama?
Mám svá oblíbená místa, ale nechci nikomu z našich nájemců nadržovat… *(smích)*

Gabriela Mlynka,
foto: Ondřej Šlambora, archiv

Nová éra na čtyřech kolech

Automobilový průmysl zažívá revoluci. Zatímco tradiční evropští výrobci bojují s přechodem na elektromobilitu, čínské automobilky dobývají kontinentální trh s překvapivou razancí. Majitel hradecké společnosti OLFIN Car Viktor Kuhn vysvětluje, proč se po prodejní stránce rozhodli opustit spolehlivého partnera a vsadit na nové hráče z Říše středu.

Letos jste ukončili prodej vozů značky Ford. Co k tomu vedlo?

Ano, po několika letech spolupráce jsme se rozhodli ukončit autorizovaný prodej vozů Ford. Důvodem je výrazná změna produktové strategie – tradiční a oblíbené modely jako Focus, Mondeo, C-Max, Galaxy či Fiesta končí a nahrazují je převážně elektromobily. Z typických zástupců zůstali prakticky pouze SUV Kuga a Puma. Ačkoliv je elektromobilita směr, který Ford v Evropě prosazuje, naši zákazníci na to zatím příliš neslyší. Elektromobily v aktuální nabídce zkrátka nedosahují popularity ani prodejů tradičních modelů. Ford v tomto ohledu neposkytuje moc prostoru pro volbu a to je jeden z hlavních důvodů, proč jsme se rozhodli prodej nových vozů ukončit.

Autorizovaný servis Ford však pokračuje beze změny. Naopak ho ve velkém modernizujeme. V původních prostorách se zkušeným týmem nadále zajišťujeme kompletní poprodejní služby a plníme všechny závazky vůči stávajícím zákazníkům. V minulém roce se nám povedlo získat prestižní ocenění za nejlepší servis vozů Ford v ČR, což je pro nás hnacím motorem, abychom neslevili z nastaveného měřítka. Ocenění chceme jednoznačně obhájit, protože zákaznická spokojenost je pro nás naprostá priorita.

Místo po Fordu převzaly značky Omoda a Jaecoo. Co byste o nich řekl a jak vypadá nový showroom?

Tento rok je ve znamení nástupu čínských značek na evropský trh. Proto následujeme soudobý trend a do našeho portfolia jsme zařadili značky Omoda a Jaecoo, jejichž zastoupení jsme umístili do Hradce Králové a Trutnova. Obě značky patří pod čínský koncern Chery Group. Chery se řadí k největším výrobcům a exportérům nových vozů v Číně. Omoda cílí na moderní, designově orientované zákazníky, zatímco Jaecoo oslovuje ty, kteří hledají robustní SUV s dobrodružnou povahou. Ohlasy zákazníků jsou velmi pozitivní – oceňují vysokou úroveň zpracování, bohatou výbavu, dobrý poměr cena/výkon a mimořádně rychlou dobu dodání.

V Hradci Králové jsme značky Omoda a Jaecoo umístili do bývalé prodejní části značky Ford. Interiér přestavěný podle standardů Omoda a Jaecoo působí velmi moderně, vozy jsou nasvíceny, pro zákazníky je k dispozici bar. Celkově showroom nabízí příjemné prostředí a určitě stojí za návštěvu, je to zážitek. Samozřejmostí je také plnohodnotný servis pro obě značky. Jedná se sice o úplné novinky na trhu, ale je vidět, že to celý koncern myslí s působením v Evropě vážně. Nově se například vozy vyrábějí v bývalé továrně Nissanu v Barceloně, nechybí ani velký centrální sklad dílů ve střední Evropě.

Automobilový trh se rychle mění. Jak vnímáte příchod nových značek z Číny?

Vnímám to jako velkou příležitost. Zařazení čínských značek do našeho portfolia je pro nás výzva. Můžeme zákazníkům nabídnout nové, technologicky vyspělé a cenově dostupné alternativy k tradičním automobilkám. Sami jsme se o tom ostatně přesvědčili se značkami Omoda a Jaecoo, jejichž kvalita zpracování a použité materiály mnohdy evropské automobilky překonávají. Naopak pro zavedené značky je to výrazný konkurenční tlak. Celkově trh prochází velkými změnami – nejen kvůli novým hráčům, ale i kvůli legislativním změnám a tlaku na elektromobilitu. Díky širokému portfoliu značek jsme připraveni oslovit různorodé skupiny zákazníků a pružně reagovat na nové výzvy.

S rostoucím portfoliem a příchodem nových značek se nabízí otázka – promítlo se to i do počtu vašich zaměstnanců?

Ano, neustálé rozšiřování portfolia nových značek nás nutí dělat některé změny i uvnitř naší společnosti. Situace na trhu práce sice není jednoduchá, ale investice do nových značek, modernizace showroomů i servisů a velmi dobré prodejní výsledky si žádají posílení prodejního a servisního týmu. S tím souvisí nábor nových kolegů. Jsme stabilní rodinná firma s kvalitním zázemím, přátelským kolektivem a řadou benefitů. Nové kolegy si dokážeme zaučit a rádi jim pomůžeme profesně růst. Více informací je k dispozici v sekci Kariéra na našem webu. Budeme se těšit na setkání s každým, koho automobilový svět baví.

(red), foto: archiv

JAECOO 7

Již od
759 000 Kč
S DPH

VOZY SKLADEM
v Hradci Králové a Trutnově

Seznamte se s Jaecoo 7 – SUV, které spojuje moderní technologie a chuť objevovat.

- luxusní rodinné SUV
- bohatá výbava
- výkonný pohon
- stvořeno pro dobrodružství

7 let záruka
150 000 km

EURO NCAP
★★★★★

OLFIN Car s.r.o.
Hradec Králové - Bratří Štefanů 66/85 | 500 03 Hradec Králové
Trutnov - V Aleji 101 | 541 01 Trutnov
www.olfincar.cz

OlfinCar

Kde se networking setkává s harmonií

Resort K-Triumf otevírá novou kapitolu kongresové turistiky. Místo, kde se obchodní jednání prolínají s klidem přírody a špičková gastronomie doplňuje profesionální zázemí pro firemní klientelu nebo společenská setkání. S Ditou Benešovou, obchodní a marketingovou manažerkou Resort K-Triumf & Lázně Velichovky, jsme si povídali o vizi moderního hotelového pojetí, kde se tradice setkává s inovací.

Paní Benešová, jakým směrem se resort K-Triumf profiluje v současné době?
Stavíme na třech základních pilířích: aktivní relaxaci, mimořádném komfortu a exkluzivním zázemí pro firemní setkání. Vše zasazeno do překrásného přírodního prostředí. Naším cílem je nabídnout každému hostu možnost najít si vlastní rytmus – ať už přijíždí za regenerací ve wellness, sportovním vyžitím, kvalitním časem s rodinou nebo za profesionálními aktivitami.

Co odlišuje váš resort od konkurenčních wellness destinací v regionu?
Zcela jedinečné jsou naše prostory s přímým výhledem do obory s vysokou zvěří. V letních měsících hosté oceňují rozsáhlý venkovní sportovní komplex včetně bazénu, v zimním období pak vnitřní sportoviště. Nabízíme široké spektrum aktivit na jednom místě – od tenisu přes squash, bowling až po nově vybudovaný discgolf.

Jaké kapacity máte k dispozici pro firemní akce?
Náš největší konferenční sál pojme až 200 účastníků, celková kapacita všech prostor přesahuje 300 osob. Pravidelně hostíme konference, firemní školení, teambuildingy i obchodní a společenská setkání. Pro komornější akce disponujeme dalšími salónky v rozmanitých stylech a velikostech.

Zajišťujete také doprovodný program?
Programy realizujeme ve spolupráci s profesionálními partnery specializujícími se na teambuilding a zážitkové aktivity. Mnoho společností si však přiváží vlastní program a náš resort využívá jako exkluzivní zázemí – často mají celý hotel včetně konferenčních prostor, sportovišť, restaurace i přilehlého areálu výhradně pro sebe. Naší velkou předností je flexibilita: i při nepříznivých povětrnostních podmínkách dokážeme akci operativně přesunout do vnitřních prostor, například do sportovní haly s tenisovými kurty.

Přibližte gastronomickou koncepci
Zaměřujeme se na regionální kuchyni a čerstvé lokální suroviny, včetně masa z vlastního chovu. Prioritou je sezónnost, kvalita a poctivá gastronomie. Náš tým nyní vede zkušený šéfkuchař Jan Kubis s praxí pod michelinským vedením, který do menu přináší moderní prvky a důraz na detail. Hosté vyzdvihují jak klasickou nabídku, tak tematická menu připravovaná pro speciální příležitosti. Po předchozí domluvě pořádáme ve vinárně řízené degustace se someliérem včetně párování vína s vybraným menu.

Co nejvíce oceňuje firemní klientela?
Je to především vstřícný personál, výborná kuchyně, kvalitní technické vybavení sálů a salonků a hlavně mimořádné prostředí. Benefitem je i variabilita a možnost exklusivního pronájmu celého areálu – včetně konferenčních prostor, sportovišť a restaurace. Často slýcháváme, že právě kombinace profesionálního zázemí a přívětivé atmosféry je důvodem jejich opakovaných návratů.

Jak funguje propojení s lázněmi?
Resort K-Triumf a Lázně Velichovky jsou součástí jedné společnosti – Lázně 1897 s.r.o. Jejich synergie je pro nás naprosto zásadní. Hosté resortu mohou využít veškeré služby lázní, včetně návštěvy lázeňského kina nebo si užít vybraných zvýhodněných lázeňských procedur. Doporučujeme rezervovat konkrétní procedury před příjezdem – slatinné zábaly, bylinné koupele, masáže či fyzioterapii. Opačně lázeňští hosté rádi zavítají do resortu za sportem, do restaurace nebo na večerní posezení na terase.

Jakou budoucnost byste chtěli pro značku K-Triumf?
Naším cílem je, aby se K-Triumf stal synonymem pro profesionální, přitom přátelské místo setkávání. Nabízíme prostředí, kde lze spojit práci, odpočinek i zážitky – a díky propojení s Lázněmi Velichovky také možnost dopřát si odbornou péči.

Gabriela Mlynka, foto: Jakub Macháček, archiv

PRÁVO PRO PODNIKATELE

Od zakládání firmy po expanzi – řešíme vše, co roste s Vámi.

office@arws.cz

ARROWS
advokátní kancelář

ARROWS
HRADEC KRÁLOVÉ
Klicperova 1266/1

Projekt, který se rodil ze srdce

Když se setká vášeň s vizí a osobní vazba k místu s podnikatelským instinktem, vzniká něco výjimečného. Jan Odehnal vypráví o úspěšném hradeckém projektu Rezidence Kristian, jehož je majitelem. První fáze je prakticky vyprodaná a připravuje se druhá etapa. V otevřeném rozhovoru odhaluje, proč někdy emoce převáží nad čistou kalkulací a jak vytvořit bydlení, které nebude jen investicí, ale skutečným domovem.

Vzpomínáte si na okamžik, kdy jste Rezidenci Kristian spatřil poprvé? Jaký byl váš první dojem?
Tento moment mám stále živě před očima. Ihned jsem cítil, že se nejedná o standardní developerský záměr. Okamžitě mě oslovila atmosféra místa a jeho potenciál – možnost vytvořit něco, co nebude pouze funkční a esteticky hodnotné, ale také citově propojené s lokalitou. Právě toto spojení bylo pro mě rozhodující. Má manželka pochází z tohoto kraje, takže jsem věděl, že daná oblast má pro naši rodinu hlubší význam a zakořenění.

První etapa je téměř kompletně rozprodaná, zbývá poslední volná jednotka. Co pro vás osobně představuje tento úspěch?
Jde o potvrzení správně zvolené cesty – ať už z hlediska architektonického přístupu, kvality realizace či výběru lokality. Úspěch první fáze vnímám nejen jako komerční satisfakci, ale především jako osobní naplnění. Vidět zájem lidí bydlet právě tady mi dokazuje, že projekt rezonuje s jejich potřebami a životními sny.

Byl Kristian od počátku „srdcovým projektem“, nebo promyšlenou investiční strategií?
Od prvního okamžiku převažovala emocionální rovina. Přirozeně, u každého developmentu je nezbytné uvažovat i ekonomicky, ale zde dominovala osobní motivace. Věděl jsem, že chci realizovat něco mimořádného – projekt s dlouhodobou hodnotou, který zůstane spojen se jménem naší rodiny.

Co z Rezidence Kristian činí výjimečné místo pro život podle vašeho názoru?
Jedná se o harmonickou kombinaci několika aspektů – architektury, kvalitních materiálů, promyšleného dispozičního řešení a zejména prostředí nabízejícího klid při současné snadné dostupnosti městské infrastruktury. Naším záměrem bylo vytvořit domov, kde se obyvatelé budou cítit bezpečně, pohodlně a současně propojeni s okolní přírodou.

Jakým způsobem jste přistupovali k architektuře a interiérovým standardům? Na co jste obzvlášť hrdý?
Každý detail jsme zvažovali s důrazem na estetiku i praktičnost. Naším cílem bylo spojit současné architektonické prvky s nadčasovým designem odolávajícím

krátkodobým módním vlnám. Jsem pyšný na skutečnost, že i standardní vybavení vnímáme jako prémiové – od kvalitních podlahových krytin po sanitární techniku. Vše je vybíráno s ohledem na dlouhou životnost a komfort obyvatel.

Lokalita často rozhoduje o úspěchu projektu. Čím vás tato přesvědčila?
Dané území má jedinečnou atmosféru – poskytuje dostatečný klid, zároveň je však výborně napojeno na hlavní dopravní tepny i služby. Chtěl jsem, aby budoucí obyvatelé pociťovali, že žijí v místě, kde se kvalita života stává každodenním standardem, přičemž mají veškerou potřebnou občanskou vybavenost na dosah.

Prodej první etapy probíhal velmi úspěšně. Čemu tento pozitivní výsledek přisuzujete?
Kombinaci kvalitního produktu a jasné vize. Lidé okamžitě rozpoznají, když projekt není koncipován pouze pro rychlý odbyt, ale s opravdovým zájmem o jejich budoucí spokojenost. Věřím, že významnou roli hrála také otevřená komunikace a férové jednání od prvního setkání až po podpis kupní smlouvy.

Spolupracujete s konkrétní realitní kanceláří. Co podle vás odlišuje špičkového realitního partnera?
Profesionalita, znalost trhu a schopnost vnímat projekt nejen z prodejního hlediska, ale také z perspektivy jeho dlouhodobé hodnoty. Kvalitní partner chápe, že nejde pouze o uzavření transakce, ale o budování reputace projektu a důvěry mezi developerem a klientem.

Jak zásadní je pro vás osobní přístup v rámci prodeje nemovitostí?
Individuální přístup považuji za naprosto klíčový. Každý klient má specifické požadavky a představy, proto vnímám prodej nejen jako administrativní proces, ale především jako začátek pozitivního vztahu k novému domovu. S klienty udržujeme kontakt od samého počátku a poskytujeme jim dostatečný prostor vyjádřit se k řešení bytu a zapojit se do jeho tvorby. Díky tomu získávají přesně takové bydlení, které odpovídá jejich přáním a životnímu stylu.

Připravujete spuštění prodeje druhé etapy. Co mohou zájemci očekávat?
Druhá fáze přinese identické hodnoty, které ocenili kupci v první etapě – promyšlené dispozice, kvalitní provedení a atraktivní lokalitu. Současně jsme nasbírali zkušenosti a zpětnou vazbu, takže můžeme nabídku ještě více přizpůsobit očekáváním klientů.

Změní se něco oproti první etapě?
Určitě dojde k drobným vylepšením – upravíme některé dispoziční prvky, rozšíříme možnosti úprav interiérů a více zapracujeme na propojení projektu s okolní zelení.

Kdy plánujete zahájit prodej a kolik jednotek bude k dispozici?
Předpokládáme, že prodej zahájíme začátkem září. K dispozici bude 120 jednotek, které budeme uvolňovat postupně v jednotlivých fázích.

Jaké jsou vaše další ambice a cíle v developmentu?
Mým záměrem je tvořit projekty s dlouhodobou hodnotou – nejen finanční, ale i společenskou. Chci, aby se lidé do našich realizací rádi vraceli, ať už jako obyvatelé, nebo investoři.

Čerpáte inspiraci i v zahraničí?
Bezesporu. Inspiraci nacházím v projektech schopných propojit moderní design s respektem k místní historii a přírodě. Fascinují mě například menší rezidenční projekty v Alpách, kde je architektura dokonale zasazena do krajiny. Nedávno jsem procestoval Skandinávii, což mi poskytlo další podněty a nápady pro budoucí realizace.

Co byste poradil někomu, kdo chce začít investovat do nemovitostí, ale nemá zatím zkušenosti ani odvahu?
Začít menším, ale kvalitním projektem a především spolupracovat s lidmi, kteří mají zkušenosti a důvěryhodné reference. Odvaha roste s každým krokem, ale klíčová je trpělivost a schopnost vnímat investici jako dlouhodobou cestu, nikoliv jako rychlý zisk.

Gabriela Mlynka, foto: archiv

Industriální klenot s duchem mecenášství

Nový kulturní skvost Hradce Králové přináší unikátní prostor pro společenské události s příběhem sahajícím až do dvacátých let minulého století.

V srdci Slezského Předměstí vzniklo místo, které dokonale spojuje historickou tradici s moderním luxusem. Galerie Sodovkárna se stává novým magnetem pro hradeckou společnost a nabízí výjimečný prostor pro nejrůznější kulturní a společenské události. Jejím základem je fascinující příběh, který začal před téměř stoletím a dnes pokračuje v nečekaně elegantní podobě.

PRŮMYSLOVÉ DĚDICTVÍ V NOVÉM KABÁTU

Místo, kde dnes stojí galerie Sodovkárna, má hluboké historické kořeny sahající do roku 1929, kdy zde továrník Jan Vaněk vybudoval průmyslový komplex s charakteristickými industriálními prvky. Nejvýznamnější kapitolu zde napsaly Východočeské pivovary, které od roku 1962 prováděly výrobu sodové vody a limonád. Právě tehdy si místo získalo své nezaměnitelné jméno, které rezonuje dodnes v paměti mnoha Hradečáků.

„Spousta našich přátel a kamarádů si pamatuje, jak zde chodili na brigádu. Proto jsme zvolili název Sodovkárna. Pro mnohé Hradečáky je to prostě místo, které znají a mají s ním spojeny vzpomínky,“ vysvětluje Iva Mužíková, majitelka galerie.

Původní budova byla kompletně zbourána a na jejím místě vznikla nová stavba, která však respektuje architektonický ráz své předchůdkyně. Výsledkem je moderní interpretace industriální architektury, navržená talentovanou architektkou Pavlou Foglarovou. Projekt dokonce postoupil do prestižní soutěže Stavba roku 2025.

VIZE PŘESAHUJÍCÍ KOMERČNÍ ZÁMĚRY

Za vznikem galerie stojí manželé Iva a Tomáš Mužíkovi, kteří jsou hrdými patrioty Hradce Králové. Město si zamilovali natolik,

že se rozhodli investovat do jeho kulturního života. Jejich motivace překračuje běžné podnikatelské záměry a směřuje k vytvoření prostoru pro setkávání, inspiraci a propojování generací.

„*Galerie nebude jen tradičním výstavním prostorem, ale půjde o živý prostor, kde se bude mísit umění s historií, vzděláváním a výjimečnými zážitky,*“ zdůrazňuje Iva Mužíková svou vizi projektu.

Koncept galerie je postavený na pronájmu prostor pro různorodé akce, od firemních setkání a networkingových eventů až po kulturní události a charitativní akce. Majitelé plánují vytvořit programy pro mladou generaci.

PROSTORY S ATMOSFÉROU

Galerie Sodovkárna disponuje kapacitou více než 100 osob. Návštěvníky přivítá elegantní hlavní sál s recepcí a barem, který je ideální pro uvítání hostů. K dispozici jsou teplé i studené nealkoholické nápoje a profesionální catering. Prostor je vybaven moderní audiovizuální technikou včetně projektoru a plátna pro přednášky či prezentace na nejrůznější témata.

Architektonické řešení zahrnuje oddělené relaxační zóny pro muže i ženy, což umožňuje vytvoření klidnějšího prostředí mimo hlavní program akce. Bezbariérový přístup zajišťuje výtah a celý prostor je navržen s ohledem na pohodlí všech návštěvníků.

Vnější areál nabízí dvacet parkovacích míst a příjemné posezení v parkové úpravě. Hydraulická plošina umožňující přesun vozidel do 1. patra. V případě větších akcí je možné po schválení města využít i další parkovací plochy.

SBÍRKA AUTOMOBILŮ JAKO STÁLÁ ATRAKCE

Neodmyslitelnou součástí galerie je stálá expozice vzácných historických vozidel, která odráží celoživotní vášeň Tomáše Mužíka pro automobilismus. Tato kolekce představuje raritní exponáty v českém prostředí a vytváří jedinečnou atmosféru celého prostoru.

„*Umožníme samozřejmě úpravu prostor tak, aby dominantní byla aktuální výstava nebo akce a automobily zůstaly v pozadí,*“ ujišťuje Iva Mužíková ohledně flexibility prostoru.

Součástí komplexu je také technická dílna, která slouží nejen k péči o vystavené exponáty, ale může hostit i specializované akce automobilového průmyslu, od školení na nové modely až po technické prezentace.

DAR MĚSTU K VÝZNAMNÉMU VÝROČÍ

Otevření Galerie Sodovkárna se symbolicky sešlo s oslavami 800. výročí založení Hradce Králové. Majitelé vnímají svůj projekt jako dar městu. „*Hradec Králové v poslední době velmi hezky společensky, kulturně, sportovně i vědecky roste. Jsem ráda, že jsme v této době součástí tohoto rozvoje,*“ hodnotí současnou situaci Iva Mužíková.

BUDOUCNOST PLNÁ MOŽNOSTÍ

Galerie Sodovkárna představuje nový typ kulturního prostoru, který kombinuje komerční pronájem s veřejně prospěšnými aktivitami.

„*Věřím, že když v životě něco získáme, je důležité to na oplátku vracet dál. Člověk by měl nejen umět přijímat, ale i dávat a zároveň se obklopovat lidmi, kteří tento přístup k životu sdílí. Galerie Sodovkárna pro nás od začátku znamená něco víc než jen prostor a přistupujeme k ní s pokorou a jasnými zásadami a přejeme si, aby to takto vnímali i ostatní,*“ uzavírá Iva Mužíková svou filozofii projektu.

Gabriela Mlynka, foto: Jakub Macháček

Když čerstvost není pouze slibem

David Mikuláš buduje svou cateringovou firmu na principech, které v dnešní době rychlého občerstvení působí téměř revolučně. Místo prefabrikovaných hotovek přivážených z centrální kuchyně připravuje pokrmy přímo na místě konání akce. A funguje to.

Příběh společnosti DAMi catering začal před patnácti lety poměrně netradičně – prostřednictvím prodejních automatů. „*Počátek byl hlavně o budování sítě automatů na nápoje a potraviny, do kterých jsme dodávali vlastní pokrmy*," vysvětluje David Mikuláš, majitel firmy, která dnes provozuje více než dvacet automatů v Chrudimi a okolí.

OD AUTOMATŮ KE KOMPLEXNÍM SLUŽBÁM

Co začalo jako dodávky čerstvých sendvičů a salátů do školních a firemních automatů, postupně přerostlo v komplexní cateringové služby. Alukov, Vivantis, VUCH, Sportovní areály města Chrudim, či hokejový klub HC Chrudim si oblíbili nejen kvalitní kávu z automatů, ale začali poptávat i catering pro své firemní akce.

„*Postupně začaly firmy poptávat catering, takže jsme služby rozšířili*," popisuje David Mikuláš vývoj svého podnikání. Dnes společnost realizuje vše od firemních rautů po svatby až do sta hostů, přičemž si drží jedinečnou filozofii – maximum jídel připravuje přímo na místě akce.

FILOZOFIE ČERSTVOSTI JAKO KONKURENČNÍ VÝHODA

V době, kdy většina cateringových společností doveze hotové pokrmy, DAMi catering jde opačným směrem. „*Snažíme se jídla připravovat přímo na místě kvůli čerstvosti*," zdůrazňuje majitel firmy.

Tento přístup znamená, že místo studených řízků připravených předem dostanou hosté teplé pokrmy smažené během akce. Saláty se míchají na místě, tatarák se připravuje čerstvý. Samozřejmě za předpokladu, že místo konání splňuje hygienické požadavky.

RODINNÝ PODNIK S JASNOU VIZÍ

DAMi catering zůstává rodinnou firmou, kde hlavní oporu majiteli poskytují matka a partnerka. „*Bez nich by to nefungovalo*," přiznává

David Mikuláš s tím, že v dnešní době je těžké nejen sehnat kvalitní zaměstnance.

Společnost si zakládá na tom, že prakticky vše kromě cukrářských výrobků vyrábí vlastními silami. Chlebíčky, kanapky, obložené mísy, saláty i teplé pokrmy – vše vzniká v jejich kuchyni.

BISTRO JAKO REPREZENTAČNÍ PROSTOR

Nedávno otevřela firma v areálu chrudimských sportovišť vlastní bistro, které slouží hned několika účelům. Jednak jako reprezentační prostor pro ochutnávky budoucích klientů, dále jako zázemí pro spolupráci s místními sportovními kluby a v neposlední řadě jako veřejné stravovací zařízení.

V letních měsících se k nim pravidelně chodí stravovat příměstské tábory a sportovní kluby při svých soustředěních. Pro některé z nich připravují kromě obědů i snídaně a svačiny na míru. Bistro funguje od září do června každý den od 14 do 21 hodin, v neděli od 8:30 do 20 hodin. Soboty jsou vyhrazeny pro soukromé akce. Provoz v letních prázdninových měsících je dobré sledovat na sociálních sítích DAMi catering, protože je dost proměnlivý.

DEGUSTACE VÍN JAKO UNIKÁTNÍ ZÁŽITEK

Mezi speciální akce bistra patří degustace vín ve spolupráci s vinařstvím Hradil z Čejkovic. Nejde však o klasickou degustaci několika vzorků a rychlý odchod. „*Chtěli jsme degustaci vín v Chrudimi povznést na jinou úroveň,*“ vysvětluje majitel koncept, který zahrnuje ochutnávku deseti vín, bohatý sýrový talíř se škvarkovou pomazánkou a teplým gulášem plus živou hudbu po celou dobu.

LOKÁLNÍ SUROVINY JAKO STANDARD

Společnost preferuje místní dodavatele, především kvůli zajištění čerstvosti surovin. Snaha o lokální nákupy se týká všech produktů, u nichž to ekonomicky a logisticky dává smysl.

PLÁNY DO BUDOUCNA

Jediným větším snem zůstává vlastní pekárna. „*Sehnat dnes kvalitní pečivo není jednoduché. Mým největším snem je vyrábět si vlastní pečivo i naše bagety,*“ uzavírá majitel, který si uvědomuje ekonomickou náročnost takového kroku.

DAMi catering tak představuje ukázku toho, jak lze v době globalizace a standardizace budovat úspěšný lokální podnik založený na kvalitě, čerstvosti a osobním přístupu. V regionu, kde kvalitní catering není samozřejmostí, si firma vybudovala silnou pozici právě díky tomu, že nedělá kompromisy tam, kde by je dělat nemusela.

Gabriela Mlynka, foto: Jakub Macháček

Od prodeje aut k jejich likvidaci

V těsné blízkosti Hradce Králové se nachází firma, která revolucionizuje způsob nakládání s automobily na konci jejich životního cyklu. Petr Šimurda, majitel společnosti TROTINA Eko, začínal v roce 1998 jako prodejce automobilů. Po šestadvaceti letech prodeje však uzavřel kruh svého podnikání – dnes ekologicky likviduje tatáž vozidla, která kdysi nabízel zákazníkům.

PROZŘENÍ V DOBĚ KRIZE

Rozhodnutí založit společnost zaměřenou na ekologickou likvidaci vozidel nepřišlo náhodou. Během finanční krize let 2008-2010 si pan Šimurda uvědomil zásadní problém moderního automobilového průmyslu. „*V roce 1990 se na celém světě vyrábělo zhruba devatenáct a půl milionu aut. Teď se vyrábí devadesát milionů aut ročně*," vysvětluje podnikatel, který dlouhodobě sleduje statistiky a trendy v oboru.

Exponenciální růst výroby automobilů při současném zkracování jejich životnosti představuje podle Petra Šimurdy zásadní výzvu do budoucna. Jeho předvídavost se ukázala jako správná – dnes TROTINA Eko zpracovává 500 vozidel měsíčně a vyrábí přibližně 4 500 náhradních dílů.

JEDINEČNÝ PŘÍSTUP V ČESKÉ REPUBLICE

Zatímco většina konkurenčních firem využívá tradiční metodu drcení celých automobilů ve velkých šrédrech, TROTINA Eko zvolila zcela odlišný postup. Místo mechanického rozmělnění celého vozidla společnost během dvanácti hodin kompletně demontuje automobil a vytřídí využitelné komponenty.

Proces začíná detailním popisem stavu vozidla a jeho zařazením do proprietárního systému, který na základě aktuální poptávky vyhodnotí, které díly se vyplatí demontovat. Každý sundaný díl okamžitě označí QR kódem a dokumentují, což umožňuje efektivní skladování a následný prodej.

„V *České republice to tímto způsobem nedělá nikdo. Většina konkurenčních firem auto přijme, zbaví ho provozních kapalin a nebezpečných látek a potom už jede vůz do drtiče*," popisuje majitel firmy rozdíl oproti konkurenci.

Tato metoda umožňuje dosáhnout výrazně vyšší úspěšnosti materiálového využití než standardních 47 procent, které poskytuje tradiční drcení následované dodatečným tříděním.

CELONÁRODNÍ DOSAH S OSOBNÍM PŘÍSTUPEM

TROTINA Eko nabízí své služby v rámci celé České republiky, přičemž odvoz vozidel poskytuje zdarma. Tento zdánlivě nákladný přístup společnost kompenzuje promyšlenou logistikou, což ekonomiku celé operace činí udržitelnou.

Petr Šimurda vysvětluje strategii: „*Většinou přepravujeme současně tři automobily, aby byly pokryty i náklady na cestu.*"

Cenová politika zohledňuje nejen stav vozidla, ale také vzdálenost od centrály. Propracovaný firemní systém okamžitě vyhodnotí, zda jde o automobil určený na suroviny nebo náhradní díly, a podle složitosti zpracování nabídne odpovídající částku.

EKONOMICKÁ REALITA

Výkupní ceny se pohybují v širokém rozpětí od 1500 korun za vozidla určená pouze na suroviny až po 50-60 tisíc korun za havarovaná vozidla s hodnotnými náhradními díly. Systém oceňování zohledňuje nejen stav a typ vozidla, ale také aktuální ceny surovin na komoditních trzích a logistické náklady na odvoz.

KDYŽ EMOCE PŘEVÁŽÍ ROZUM

Nejkurióznější případ v historii firmy zažil Petr Šimurda loni, kdy k nim přijela podnikatelka z Prahy s krásným BMW z roku 2017. Automobil byl plně funkční a měl hodnotu kolem 350-380 tisíc korun - rozhodně to nebyl typický kandidát na likvidaci.

„*Koupila ho svému manželovi, ale pravděpodobně ji něčím rozčílil, takže nám automobil nechala a ani nechtěla žádné peníze*," vzpomíná Šimurda na tento neobvyklý případ. Paní trvala výhradně na protokolu o ekologické likvidaci, přestože mohla vůz prodat a získat značnou částku.

Tento příběh ilustruje, že motivace zákazníků nebývají vždy ryze pragmatické. Někdy převáží emocionální rozhodnutí nad ekonomickou logikou, což dokazuje, že i v technickém oboru, jako je ekologická likvidace, hrají lidské příběhy významnou roli.

POHLED DO BUDOUCNOSTI

Petr Šimurda reprezentuje typ podnikatele, který dokázal včas rozpoznat vznikající potřebu trhu a vybudovat na ní prosperující byznys. Jeho příběh ilustruje, jak může předvídavost a odhodlání transformovat tradiční odvětví a vytvořit udržitelný model podnikání.

Zatímco automobilový průmysl čelí tlaku na elektrifikaci a zkracování životních cyklů vozidel, firmy jako TROTINA Eko budou hrát stále důležitější roli v zajištění odpovědného nakládání s odpady. Šimurdova vize uzavřeného cyklu - od prodeje k likvidaci - může sloužit jako inspirace pro další podnikatele hledající příležitosti v oblasti cirkulární ekonomiky.

Jeho zkušenost zároveň připomíná, že skutečná udržitelnost vyžaduje komplexní řešení, která berou v úvahu nejen technické a ekonomické aspekty, ale také lidský faktor. V době, kdy se diskuse o ekologii často soustředí na vysoké technologie, Šimurdův přístup zdůrazňuje fundamentální význam kvalitní práce a poctivého vztahu k zákazníkům.

Gabriela Mlynka,
foto: archiv

Dekáda výjimečné pohostinnosti

Deset let dělá David Fišer s manželkou z litomyšlského hotelu Aplaus místo, kde se setkává intimní atmosféra rodinného podniku s nadstandardními službami. Příběh jejich podnikání odhaluje, jak vybudovat úspěšný hotel v malém městě, aniž by ztratil svou autenticitu.

Když se v roce 2015 David Fišer s manželkou rozhodovali, zda převzít provoz čtyřhvězdičkového hotelu Aplaus, čekala je nelehká výzva. Podnik určený původně pro ubytování světových umělců během festivalu Smetanova Litomyšl potřeboval nový směr a vizi. Dnes, o dekádu později, představuje hotel Aplaus jednu z nejžádanějších adres pro náročnou klientelu hledající autentický zážitek v historickém centru východních Čech.

GENEZE EXKLUZIVITY

Historie hotelu sahá do roku 2008. Aplaus byl od začátku zázemím pro operní pěvce a muzikanty přijíždějící na prestižní hudební festival Smetanova Litomyšl.

David Fišer před deseti lety hotel převzal od původního majitele. V té době se v Litomyšli pohyboval pouze zlomek dnešních turistů a místní trh nebyl připraven na služby vysokého standardu. Fišerovi začínali s pouhými třinácti zaměstnanci, kdy manželka obsluhovala recepci a David sám vykonával veškeré další činnosti od údržby po pomoc v kuchyni.

FILOZOFIE ÚSPĚCHU

Klíčem k současnému úspěchu se stala jasně definovaná filozofie služeb. „*Naším cílem bylo, aby si lidé, kteří sem přijedou,*

užili Litomyšl takovou, jakou ji známe my domorodci – aby poznali zákoutí, vychutnali si skvělé jídlo, hezky se vyspali a odpočinuli si,“ formuluje Fišer vizi, která stála za transformací hotelu.

Tato strategie přinesla ovoce zejména díky důrazu na rodinnou atmosféru a osobní přístup. Hotel se postupně etabloval jako místo, kde se korporátní klientela cítí stejně příjemně jako rodiny s dětmi.

DVĚ TVÁŘE KLIENTELY

Unikátní pozice Litomyšle umožnila hotelu Aplaus rozvinout duální strategii zaměřenou na dva odlišné segmenty. „*Naši hlavní klientelu tvoří korporátní zákazníci – manažerské týmy, které zde ubytováváme, a velké firmy s pobočkami v zahraničí,*“ vysvětluje David Fišer klíčový pilíř jejich podnikání. Právě tento segment zajišťuje hotelu stabilní provoz i mimo hlavní turistickou sezonu.

Druhou významnou skupinu tvoří turisté – od rodin s dětmi po zahraniční návštěvníky přijíždějící za architekturou UNESCO a hudební tradicí spojenou se Smetanovým jménem. Post-covidové období navíc přineslo výrazný nárůst domácí klientely z celé České republiky.

KOMPLEXNÍ ZÁŽITEK

Hotel Aplaus dnes poskytuje daleko více než pouhé ubytování. Hostům nabízí kompletní servis včetně plánování výletů, zajištění vstupenek na kulturní akce a personalizovaných programů. Zvláštní pozornost věnuje management partnerství se Smetanovou Litomyšlí, kdy si klienti mohou vstupenky na prestižní festival zakoupit přímo na recepci.

Wellness centrum s privátní vířivou vanou, saunou a širokou nabídkou masáží doplňuje portfolio dalších služeb, jako je například kosmetika. Restaurace hotelu kombinuje tradiční českou kuchyni s mezinárodními specialitami, přičemž klade důraz na regionální suroviny. „*Každý, kdo k nám přijde, by u nás v restauraci měl ochutnat naši vyhlášenou svíčkovou nebo pstruha z místních sádek,*“ doporučuje David Fišer.

VÝHLED DO BUDOUCNA

Majitel nyní nesází na agresivní expanzi, ale spíše na udržení dosažené kvality. „*Základem kvalitních služeb je dobrý tým zaměstnanců, který naštěstí máme, a jsem za to velmi vděčný. Dokud zde s námi tento tým zůstane, může Aplaus fungovat klidně věčně,*“ směje se David Fišer.

Hotel Aplaus tak představuje inspirativní příklad toho, jak lze i v malém městě vybudovat prémiový podnik, který konkuruje nejlepším pražským hotelům. O kvalitě služeb svědčí i fakt, že se zde ubytovávají osobnosti jako prezident Petr Pavel, moderátor Leoš Mareš nebo zpěvačka Lucie Bílá. Kombinace autenticity, osobního přístupu a vysokého standardu služeb vytváří základ pro udržitelný úspěch v segmentu luxusního cestovního ruchu.

Šéfkuchař Martin Píša s majitelem Davidem Fišerem

Gabriela Mlynka,
foto: archiv

Snažím se žít tak, abych se mohl každý den podívat do zrcadla

Někdy chceme, aby se nám svět líbil, jindy nechceme ustupovat. Kniha Muž, který se (ne)líbil aneb Takový jsem já přináší pohled do života člověka, který si mezi právem, rodinou a politickým působením našel čas na upřímnou zpověď. Autorem je právník a poslanec Pavel Staněk, který sdílí názory, životní zkušenosti i osobní pohled na svět. V rozhovoru přiznává, že inspiraci našel u Karla Čapka a nebojí se být autentický, i když jeho myšlenky někdy jdou proti proudu.

Část názvu vaší knihy jste si vypůjčil od Karla Čapka. Proč jste si vybral právě tento titul a co pro vás autor osobně znamená?

Karel Čapek je pro mě naprostá ikona české i světové literatury. Jeho převratná díla se propsala i do kinematografie, takže je pro mě člověkem, který stojí za zmínku a ke kterému se stojí za to upínat. Určitě si nekladu ambice být jako on a rozhodně se nechystám psát nějaké další romány. Nicméně ten titul se mi líbil i proto, že přesně vystihuje, jaký jsem já – někdy se mnou lidé souhlasí, jindy spousta nesouhlasí, a je to i tím, že své názory nepovažuji za mainstreamové.

Úvod knihy působí velmi otevřeně. Bylo pro vás těžké psát o sobě takto upřímně a narovinu?

Až tak úplně těžké ne, protože většinou mluvím na rovinu. Snažím se říkat věci otevřeně – samozřejmě ne vždy se dá všechno říct na plnou hubu, ale i diplomaticky se dá vyjádřit názor tak, aby nikoho neurazil, a přitom zazněl. Kdybych nemluvil otevřeně, nebyl bych to já. Chtěl jsem v knize představit sám sebe tak, jaký skutečně jsem, jak vnímám svět, a dát tím zároveň i trochu jiný pohled na svůj vlastní život. A hlavně, kniha vyšla v době, kdy mi bylo padesát, což je věk, kdy se člověk ohlíží dozadu a dělá analýzu, inventuru svého života. To mi přišlo trefné – vydat ji právě tehdy – protože to koresponduje s mým životním rytmem a cestou. Bylo to symbolické zakončení páté dekády mého života.

Co je podle vás hlavním poselstvím této knihy?
Určitě tu jde o představení mě jako Pavla Staňka – jako Hradečáka, táty, manžela, motorkáře a zároveň politika. Kniha obsahuje i mé politické názory, komentáře a blogy z předchozích tří až čtyř let. Promítá se tam i to, že mé názory někdy nekorelují s mainstreamem, a ukazují, jak já vnímám řadu věcí, které společnost často buď pokrytecky, nebo deformovaně koriguje.

Byla to tedy podle vás správná cesta napsat takovou knihu? Která se nemusí líbit?
Myslím si, že je nezbytné o těchto věcech mluvit – když nebudeme pojmenovávat věci narovinu, svět se může zvrátit. Dnešní doba někdy popírá hodnoty, na kterých jsme byli založeni, zejména hodnoty evropské, křesťanské společnosti, vztahy mezi mužem a ženou a podobně. Kniha se nemusí každému líbit právě proto, že mluvím otevřeně o tématech, která jsou dnes často tabuizovaná. Věděl jsem, že kontroverzní názory mohou mít dopad na mou politickou dráhu, ale šel jsem do toho, protože bych si sám sebe nevážil, kdybych mlčel. Snažím se žít tak, abych se mohl každý den podívat do zrcadla a zachoval si čest. Tu mám jen jednu. To znamená, být upřímný sám k sobě i k ostatním, i když se to nemusí vždy všem líbit.

Dá se říct, že i navzdory tomu, že jste politik, chcete zůstat autentický?
Politika je samozřejmě o kompromisech, to nebudu zastírat a nebudu ze sebe dělat hrdinu – to by nebylo fér. Je potřeba přiznat, že v řadě politických situací musíte dělat kompromisy, protože narážet hlavou do zdi nemá smysl. Historické literární postavy mohou ukazovat, že to nedává smysl, ale já nemohu jen mlčet a přizpůsobovat se – kdybych nevyjadřoval své názory, politika by byla jednobarevná a zploštila by se. Myslím si, že je mou rolí být autentický. Asi proto mě lidé v minulosti dvakrát zvolili do poslanecké sněmovny – moje názory jim dávaly smysl a cítili s nimi souznění. Samozřejmě se ukáže až v podzimních volbách, jestli na trhu politiky dokážu obstát a ustát všechny tlaky, které přicházejí.

Píšete o sobě jako o muži, který se (ne)líbil. Byly okamžiky, kdy pro vás bylo důležité zalíbit se okolí?
Jsem narozený ve znamení lva, mám tedy rád být na výsluní, takže se rád zalíbím minimálně v tom smyslu vnímání sebe a svých úspěchů. Pro mě je tedy určitým motivem dělat práci a fungovat tak, abych byl oceněn. Ale nikdy nebudu dělat kroky nebo říkat názory jen proto, že jsou momentálně v kurzu, abych získal víc hlasů nebo zapůsobil na ostatní. To by nebylo fér. Samozřejmě, pokud se chcete v politice prosadit a dosáhnout nějakého výsledku, musíte do určité míry dbát i na to, abyste nepůsobil negativně a neztratil podporu. Ale základ zůstává – nesmí se přitom ztratit autenticita.

Trpíte poruchou srážlivosti krve a právě tato zkušenost vás vedla k založení fondu Aquapura. Jak moc se vaše osobní nemoc propsala i do knihy?
Propisuje se spíš do mého života a životní zkušenosti. Už v dětství jsem měl vážné zdravotní problémy – téměř rok a půl jsem strávil v nemocnici s Perthesovou chorobou kyčle. Tahle zkušenost mě provázela a naučila mě, že je důležité pomáhat lidem, když věci nejdou, jak mají. Když mi později diagnostikovali trombózu, zjistil jsem, že chybí edukace a přístroje potřebné pro pacienty. S manželkou jsme proto založili nadační fond a začali vybavovat nemocnice přístroji na měření srážlivosti krve. V hradecké nemocnici jsme například rozšířili počet přístrojů z pěti na 20, každý přístroj stál kolem 30 tisíc korun. Díky tomu jsme dokázali pomoci lidem, kteří se museli často kontrolovat a pečlivě sledovat léčbu – například pacientům se sníženou pohyblivostí, matkám v těhotenství nebo lidem v kritickém stadiu nemoci. Tímto projektem jsem chtěl trošku splatit dluh společnosti a podpořit edukaci o nemoci, aby pacienti měli lepší péči a možnost se sami kontrolovat.

Co vás práce související s nadačním fondem naučila o lidech? Je něco, co naučila vás samotného?
Bylo to zajímavé – fond jsem zakládal vlastně při svém prvním poslaneckém mandátu. Překvapilo mě, že spousta lidí předpokládala, že to dělám jen z politického prospěchu. Mnozí vůbec nepochopili, proč jsme fond založili, a nevěřili našemu příběhu. Bylo pro mě těžké přesvědčit někoho, že jsem opravdu pacient a že to celé vychází z osobní zkušenosti. Na druhou stranu jsem pochopil, že lidé umějí pomáhat – že jako národ jsme schopní se spojit, podpořit smysluplné projekty a vynaložit prostředky na věci, které mají hodnotu a smysl.

Jak už jste zmínil, angažujete se také v politice. Politik i spisovatel mají společné to, že pracují se slovem. V čem vás psaní knihy obohatilo pro vaši současnou politickou dráhu?
Spisovatel je možná silné slovo, zatím mám jen jednu knihu a nevím, jestli se ještě posunu k dalším dílům. Psaní ale úzce souvisí i s mojí profesí právníka. Rétorika a umění pracovat se slovem jsou důležité nejen pro politika nebo autora knihy, ale právě i pro právníka. Když píšete články nebo části knihy, uvědomujete si spoustu věcí, o kterých při mluvení tolik nepřemýšlíte. Je to náročná disciplína – spoustu věcí musíte mazat, vracet se zpět a začínat znovu. Na druhou stranu je kreativita při práci se slovem velmi zajímavá. A pokud chcete dát konkrétnímu slovu nebo myšlence skutečný význam, můžete to udělat právě psaním. Na papíře slovo zůstává, má svou sílu a rezonuje, zatímco při mluvení často rychle odezní.

Vaše kniha působí jako osobní zpověď, ale zároveň má společenský přesah. Chtěl jste, aby čtenáři i širší poselství?
Kniha je pro mě osobní zpovědí – obnažuju, kdo jsem, co jsem a jaké mám názory. Zároveň jsem chtěl, aby čtenáři nad textem přemýšleli. Podle zpětných vazeb se to daří – spousta lidí knihu dočetla velmi rychle, někteří si některé úvahy přečetli i vícekrát, protože je zaujaly. Dostával jsem od čtenářů zpětnou vazbu typu: ‚To přesně odpovídá tomu, co si myslím.' To mi dává smysl a ukazuje, že kniha lidi opravdu oslovuje. Od jejího křtu před téměř rokem byly reakce velmi pozitivní, dokonce i lidé v zahraničí se k ní dostali. Teď knihu čtu i online, po kapitolách na sociálních sítích, a i tam jsou reakce pozitivní. Lidé se díky tomu zastavují, zamýšlejí nad svým životem a někdy se i přirovnávají ke mně – což je pro mě cenné, protože se jim tímto způsobem odhaluju a obnažuju.

A když se podíváte do budoucna – vidíte se víc jako spisovatel, který občas dělá politiku, nebo jako politik, který občas píše?
Politika mě provází většinu mého života, zatímco kniha pokrývá jen relativně krátkou část – její příprava a realizace trvala zhruba tři roky, od prvotní myšlenky až po finální podobu. Pro mě politika představuje určitou obsesi veřejného prostoru, kterému se vždy rád věnuji. Psaní knihy je spíše doplňkem – spíš jsem politik, který něco napsal, než spisovatel, který se věnuje politice. Knihu zatím nepovažuji za komerční projekt. Nevydal jsem ji klasickou cestou knižního trhu, rozdávám ji spíše jako dárek. Kdo má zájem, může ji získat třeba přes moje webové stránky nebo na sociálních sítích, jako je Facebook či Instagram.

(red),
foto: archiv

Čtvrtstoletí Sion škol

Školou či spíše školami prošel každý z nás. Spoluutvářely nejen naše dětství, ale v mnohém i náš budoucí život. Všichni se shodneme, že je pro děti důležité, ba klíčové, jakou školu navštěvují. Stráví tam totiž většinu svého dětství a právě prostředí, v němž tyto roky prožijí, má na jejich osobnost zásadní vliv. Pokud pro ně chceme to nejlepší, měli bychom jim školu pečlivě vybírat a nespokojit jen s tím, že je „za rohem" – říká Denis Doksanský, zakladatel a generální ředitel vzdělávacího komplexu Sion škol. O tom, jak ke vzdělávání přistupují, jsme hovořili s ním i jeho synem Samuelem, finančním ředitelem.

Chcete tedy říct, že volba školy je důležitá, dalo by se říct jedním nejdůležitějších rozhodnutí ve vztahu k našim dětem?

Ano, rozhodně ano. Možná hned po volbě partnera, s nímž děti chcete mít. (*smích*) To, co děti ve škole prožijí, lze mnohdy jen stěží napravit. Je tedy mnohem lepší, pokud jsou v prostředí, které je inspiruje, rozvíjí, kde se jim líbí, kde jsou rády a kde se nemusíte bát, co se jim tam přihodí. Nemyslím tím primárně šikanu mezi dětmi, byť i to je vážné téma. Myslím tím primárně jednání ze strany učitelů. Jak se k dětem chovají, jak s nimi komunikují a ještě mnohem více. Jde o celkovou atmosféru a přístup.

Můžete to prosím rozvést?

Mohu, jen to musím vzít trochu oklikou. Většina dětí se do školy těší. Mnohé spí se školní taškou. Nemohou se dočkat. Ovšem pokud se jich zeptáte po půl roce nebo po roce, zjistíte, že většinou už se do školy moc netěší. Vlastně přiznají, že se jim ve škole nelíbí a nechodí tam rády. Což je smutné. A to je čeká ještě osm let základní školy a po ní střední. Není úniku. Do školy se prostě musí. Tedy to mají na devět let natvrdo, se střední pak třináct let nepodmíněně. Musí to přežít. Všichni jsme to přeci přežili…

To nezní moc optimisticky. Má to nějaké řešení?

Nezní. Má. (*smích*) Otázkou je: chceme, aby naše děti školu jen přežily? Nebo si přejeme, aby ji raději prožily? Je to fatální otázka. Samozřejmě děti školu přežijí, ať se jim stane cokoli. Děti přežijí vše. Přežijí šikanu, týrání i sexuální zneužívání. Podstatné je, co se stane uvnitř nich. Nemusí se jim nutně přihodit super zlé věci. Pokud školu jen přežívají, úplně stačí to, že se tam naučí nevybočovat z řady, raději nebýt vidět. To, že mít svůj názor se nevyplácí. Hrubě řečeno, že je lepší „držet hubu a krok". Jsou, jak říkám, „sesekaní do krychličky". Systém je směřuje k tomu, být jeden jako druhý. Potírá individualitu, osobnost, různorodost a zvláště pak kohokoli, kdo vybočuje.

Stěžujeme si, že se lidé bojí být sami sebou, být osobnostmi. Ovšem celý systém škol je nastavený tak, aby žáci osobnostmi nebyli. To je přesně to, co se jim nevyplácí. Naučí se raději splynout s davem.

Naučí se jen přežívat. Školu mají jako nutné zlo, jen výjimečně jako místo, které by snad pro ně mělo být užitečné. To, že by je měla škola bavit, nebo se jim tam dokonce mělo líbit, je zcela absurdní myšlenkou. Jde přeci o povinnou školní docházku, tak proč by se jim tam mělo líbit. Přitom, kdo z nás by chtěl být v zaměstnání, kde se mu nelíbí, nebaví ho to a nedává mu to žádný smysl, přesto tam denně tráví většinu času, dlouhých třináct let.

To, co popisujete, tak asi mnoho z nás zažilo, či vnímá…

Jsou to žel autentické zkušenosti. Když se děti učí školu jen přežít, naučí se jen přežívat vše – práci, vztahy apod. Děti však školu nemají přežít, nýbrž prožít. Má je inspirovat, bavit. Mají v ní vidět smysl. Mají tam chodit rády. Mělo by se jim tam líbit. A hlavně – má je rozvíjet jako osobnosti. Aby byly samy sebou. Ne jeden jako druhý. Ale každý sám za sebe jedinečný, výjimečný.

Je tedy řešením změnit školu?
Určitě ano. Ideální je vybrat tu správnou již od první třídy. Pokud dítko není ve škole šťastné, netěší se tam, nebaví ho, neinspiruje ho, je lepší školu změnit. Čím dříve, tím lépe. Nemá smysl je nechávat ve škole, která mu nedává to, co by mohla či měla. Je to marnění času a leckdy zbytečné trápení.

Jaká má podle vás škola být?
Škola má být místo, kde děti i jejich rodiče objevují, k čemu jsou „vyrobeni", jaké mají silné i slabší stránky, co jsou jejich talenty a obdarování. Má být místem, kde se rozvíjejí a nabývají sebevědomí, sebedůvěru a chuť naplnit svůj životní sen, který se v nich rodí. Škola je k tomu vybavuje, inspiruje, vzdělává, posiluje a povzbuzuje. Má v nich rozvíjet sebeúctu a vědomí vlastní hodnoty.

Dovolím si položit dotaz já: *„Zažívali jste to ve škole? Zažívají to nyní vaše děti?"*

Pokud ne, je školní období promarněnou příležitostí vedle vědomostí získat to zásadní – schopnost, jak svůj život zvládnout, jak být šťastný, spokojený a úspěšný. O to nám všem v životě přeci jde.

Jak toho lze dosáhnout?
Samozřejmě na to neexistuje žádný vyučovací předmět. Je to o prostředí, které děti ve škole formuje, inspiruje a vybavuje k tomu, aby ze svého života získali maximum. Nemluvím tím nutně o kariéře, penězích, byť je to nevyjímá. Spíše o schopnosti mít vztahy, řešit konflikty, být sami sebou, věřit si.

Tedy klíčem je prostředí, kde jsou žáci svobodní být sami sebou, čímž jsou sebevědomější a smělejší?
Ano, dá se to tak říct. Všichni už jsme slyšeli o tom, že např. studenti amerických univerzit mnohdy nemají takový objem znalostí jako ti v České republice. Ovšem věří si, mají sebedůvěru a odvahu použít to, co znají, a díky tomu dokáží „velké věci".

Máte nějaký konkrétní příklad?
Před časem mi někdo vyprávěl o setkání s nejlepšími studenty gymnázií v kraji, kde ho zaujalo jejich nízké sebevědomí, jež je důsledkem toho, že se školní prostředí soustředí spíše na to, co neumí a na jejich chyby, a utvrzuje v tom, že toho vlastně znají stále málo. Oproti tomu byl překvapen ze studentů gymnázia na Sion High School, kteří reagují úplně jinak, neboť jsou z prostředí, které je oceňuje a povzbuzuje. I díky tomu se jedna ze studentek přihlásila na švédskou univerzitu, kde na obor biomedicíny brali jen 5 lidí z Evropy, že to prostě zkusí. A uspěla… To je ten zásadní rozdíl.

Obdobně naše ZŠ Sion Elementary se umístila na 4. místě ve výsledcích žáků u přijímacích zkoušek na střední školy, přestože to není záležitost, na niž bychom se zaměřovali, a způsob naší výuky není primárně zaměřen na výkon a výsledky, přesto jich nakonec naši žáci dosahují. A to ve svobodnějším prostředí bez zbytečného drilu a tlaku.

Vraťme se ještě k 25 letům činnosti Sion škol, jak moc se tento váš pohled za tu dobu proměnil?
Prakticky vůbec. Byl jedním z důvodů založení Sion škol a každým dalším rokem, díky všem zkušenostem, dosaženým výsledkům, stovkám absolventů, jsem si v těchto postojích a názorech stále jistější. Utvrzují mě v tom i stovky rozhovorů s rodiči dětí, kteří by rádi, aby k nám jejich děti přestoupily, na základě zkušeností, jež jsem tu naznačil, které jsou často ještě mnohem závažnější a smutnější.

A na závěr, jak 25 let oslavíte?
Nejdůležitější událost máme již za sebou, byla jím akce Ahoj, prázdniny s velkým koncertem Michala Davida, světoznámého pěveckého sboru Boni Pueri, studenta našeho gymnázia Karla Vaňury, s hostem Tomášem Magnuskem, hercem a režisérem, autogramiádami hradeckých hokejistů, fotbalistů a basketbalistů, za moderování Mirka Vaňury a pod záštitou hejtmana Královéhradeckého kraje Petra Kolety. Vše na historickém Velkém náměstí vyvrcholilo slavnostním ohňostrojem 8:00 minut k 800 letům, neboť touto akcí jsme kromě našeho výročí chtěli vzdát čest i výročí našeho města. Na Velké náměstí přišly tisíce lidí, účastníci mluví o 10 tisíci, někteří o 15 i 20 tisíci, já si počet odhadnout netroufám, ale jsem šťastný, že si tolik lidí užilo oslavy spolu s námi.

Slavit budeme i uvnitř škol, oslavy se dotknou i našich tradičních akcí pro tisíce účastníků, tedy 20. 9. Hradecké drakiády a 8. 11. Města plného lampionů.

Při té příležitosti bych se chtěla zeptat i vašeho syna Samuela, který dnes zastává pozici finančního ředitele Sion škol. Je zajímavé vidět, jak se z žáka stává kolega… Samueli, vy jste prošel celým systémem SION od školky až po střední školu a nyní jste finančním ředitelem. Jaké to je pracovat s lidmi, kteří vás učili?
Vztahy se nám podařilo uchopit velmi dobře. Tím, že v Sion školách a zvláště pak na střední škole Sion High School mají učitelé se studenty vztahy na bázi partnerství a vzájemného respektu, tak v obdobném duchu pokračujeme ve vztazích i nadále, i když se naše role změnily. Vedle toho během studia učitelé viděli, že vůči mně (i mým sourozencům) je zcela stejný přístup jako k ostatním, což platí i v rovině jejich kolegy. Díky tomu, že prostředí Sion škol funguje na vzájemné důvěře, přechod do pracovního vztahu byl zcela přirozený. Navíc v Sion školách pracuje více bývalých žáků či studentů, tedy tím spíše u mě to není nic neobvyklého.

Jaké máte plány do budoucna, Samueli?
Začátkem příštího roku začneme v Hradci Králové stavět novou školku. Chceme také přesunout střední školu do vlastních prostor a uvažujeme o expanzi do Prahy nebo dalších měst. Ale nejdůležitější je udržet kvalitu. Chceme, aby naše školy byly čím dál lepší v tom, co je naší podstatou – aby zde děti byly šťastné, chodily do školy rády a po všech stránkách se na maximum rozvíjely.

Samueli, co byste chtěl, aby si čtenáři z našeho rozhovoru zapamatovali?
To, že od školy mohou a mají očekávat mnohem více, než jsou zvyklí. Škola nemá být místem, kde děti jen přežívají, ale již prožívají a jsou v ní rády a i díky ní mají své dětství a dospívání šťastnější. To, že klíčovou hodnotou je svoboda pro jejich rozvoj namísto samoúčelného drilu a memorování, což je mj. odkaz a poselství učitele národů Jana Amose Komenského. Dítě potřebuje prostředí, kde je respektováno jako osobnost, kde může být samo sebou a kde cítí, že na něm skutečně záleží. Jen tak z něj vyroste sebevědomý a smělý člověk, který jde za svým snem.

(red), foto: Jakub Macháček, archiv

Naděje v srdci východních Čech

Mezi romantickými uličkami Kostelce nad Orlicí, v elegantní meziválečné vile obklopené vzrostlými stromy funguje jedno z nejrenomovanějších center reprodukční medicíny v České republice. Klinika reprodukční medicíny ARLETA pod vedením lékaře a majitele Jiřího Doležala se za čtyřiadvacet let existence stala synonymem pro špičkovou péči o neplodné páry. Její pacienti přijíždějí z celé republiky, ba dokonce ze zahraničí, protože věří v jedinečný přístup zdejšího týmu.

Šestý zleva lékař a majitel kliniky Jiří Doležal

Cestou k medicíně se Jiří Doležal vydal spíše náhodou než z předem promyšleného plánu. Původně snil o architektuře, rodiče ho viděli jako ortopeda. Po maturitě na náchodském gymnáziu se však z politických důvodů na vysokou školu nedostal a musel rok čekat. Osudným se mu stalo místo zdravotního sluhy na Porodnicko-gynekologické klinice Fakultní nemocnice v Hradci Králové – jediné, kde měli ještě volnou pozici.

„*Obor gynekologie byl pro mě svojí náplní nápadně kontraverzní. Na jedné straně ženy, žádající o umělé přerušení těhotenství, a na druhé straně nešťastnice, které plnily čekárny tzv. antisterilních poraden a často marně čekaly na zázrak*," vzpomíná Jiří Doležal. Právě tento kontrast ho přivedl k rozhodnutí věnovat se výhradně pro-fertilní medicíně. Za třicet let praxe ze zásady neprovedl jediné přerušení nechtěného těhotenství.

PRŮLOMOVÁ ZPRÁVA Z ANGLIE

Přelomový moment přišel na začátku osmdesátých let, kdy do Československa dorazila senzační zpráva o narození Louise Brownové – prvního dítěte počatého metodou mimotělního oplodnění. Tehdy devětadvacetiletá žena z anglického Oldhamu porodila díky revoluční proceduře provedené v Bourn Hall Clinic. Pro ženy s neprůchodnými vejcovody, jimž do té doby pomáhaly jen mikrochirurgické zákroky s minimálním úspěchem, to znamenalo naprosto novou naději.

Budoucí mladý gynekolog už na studiu Lékařské fakulty v Hradci Králové pochopil, že reprodukční medicína má před sebou zářivou budoucnost. Intenzivně začal studovat rodící se obor reprodukční medicíny, trávil nekonečné hodiny v knihovnách a sbíral teoretické znalosti, které později zúročil v roce 1994 při rozběhu Centra asistované reprodukce v hradeckém Sanusu. Zájem neplodných párů byl od samého začátku ohromující, neboť pozitivní výsledky po embryotransferech se bezprostředně dostavily.

VILA ZE TŘICÁTÝCH LET JAKO MÍSTO ZÁZRAKŮ

O sedm let později se rozhodl pro samostatnou cestu. Místo pro svou kliniku nenašel ve velkém městě, ale v malebném Kostelci nad Orlicí, kde měl svůj druhý domov. Kolem krásné opuštěné vily ze třicátých let projížděl roky, a když se vedení města rozhodlo

budovu po zrušené mateřské školce prodat, lékař Jiří Doležal – znamením Střelec – ani na minutu neváhal.

Rekonstrukce byla monumentální výzvou – kromě obvodového zdiva a střechy se muselo obnovit prakticky všechno. Jiří Doležal si tak nakonec přece jen splnil svůj původní sen o architektuře a stavebnictví. Postupnými kroky přeměnil chátrající objekt v moderní zdravotnické zařízení s vlastní embryologickou laboratoří, kterou dokončil až v roce 2007. To už ve čtyřech patrech nebyla pouze ambulantní a operační část, embryologie v suterénu, ubytování pro zahraniční klienty v podkroví, ale i lékárna ve vedlejší dvorní budově.

„Byli jsme přesvědčeni, že si pacienti najdou naši rodinnou kliniku a neodradí je cestování. V praxi se to potvrdilo a předčilo naše očekávání – máme děti ve všech světadílech, včetně několika na Novém Zélandu,“ říká s hrdostí zakladatel kliniky.

EMPATICKÉ PROSTŘEDÍ MÍSTO STERILNÍHO NÁBYTKU

Atmosféra ARLETY se od klasických nemocničních oddělení liší zcela zásadně. Namísto studeného prostředí s nábytkem natřeným emailem v odstínu slonové kosti nabízí intimní rodinné zázemí jak pro klienty, tak i pro personál. Jiřímu Doležalovi k empatickému přístupu k pacientům pomohla i osobní zkušenost s neplodností v manželství.

Každý den se těší do své ordinace, kde spolu s pečlivě vybraným týmem vytváří atmosféru důvěry a naděje. Jeho manželka působí jako manažerka kliniky a společně dohlížejí na to, aby každý zaměstnanec hrál ve složitém procesu léčby svou nezastupitelnou roli. Za dvacet let fungování se v týmu nesetkali s profesním vyhořením.

„Pozitivní výsledky vás nesmírně posilují a sdílíte s těhotnou ženou ten krásný pocit nové naděje a štěstí, který je velmi opojný a naplňující. Tuto energii potřebujeme k tomu, aby nám zbyly síly pro řešení těch opakovaně neúspěšných,“ vysvětluje lékař filozofii svého oboru.

KDYŽ SPOLEČNOST STÁRNE

Demografové bijí na poplach – letošní počet porodů se blíží polovině čísel z devadesátých let. Češi vymírají, stejně jako obyvatelé Ruska, Číny, či dokonce Afriky. Jiřího Doležala sice mrzí, že se mnoho mladých lidí rozhoduje pro bezdětný život, zároveň se však snaží respektovat jejich rozhodování v kontextu současné rozporuplné doby.

Medicínské trendy se novým podmínkám musí přizpůsobit. Proto klinika doporučuje ženám plánujícím rodičovství po třicátém třetím roku věku preventivní vyšetření ovariálního věku – tedy zjištění množství vajíček na vaječnících. Získání a zmrazení kvalitních oocytů v mladším věku představuje prozřetelné rozhodnutí. Příchod ve třiceti osmi letech je však již zpravidla pozdě, neboť genetická kvalita vajíček se věkem snižuje a šance na úspěšné početí s jejich použitím klesají.

Klinika proto nabízí bezplatné vyšetření plodnosti i mladým lidem, kteří ještě rodinu neplánují. Osmdesát pět procent z nich získá uklidňující zprávu o své reprodukční kondici, což jim pomáhá při dalším plánování života.

SOCIAL FREEZING JAKO POJISTKA BUDOUCNOSTI

Metoda zmrazení vajíček, označovaná jako social freezing, postupně získává na popu-

laritě mezi ženami, které mají před sebou kariéru nebo zatím nenašly vhodného partnera. Tento krok vede k jejich zklidnění, že udělaly maximum pro to, aby jednou dítě měly. Dokonce i zdravotní pojišťovny zvažují hrazení takového cyklu, což by vedle legalizace léčby single žen a homosexuálních párů představovalo reálný příspěvek od státu ke zvýšení porodnosti.

DETEKTIVNÍ PRÁCE V EMBRYOLOGII

Ne každý neplodný pár ARLETY automaticky podstoupí klasické IVF. Tým by ani nebavilo léčit všechny páry podle vypra-

cované šablony. Proto podle objektivních výsledků doporučuje nejprve úpravu životosprávy, vitaminoterapii, indukci ovulace u anovulujících žen a velmi efektivní fyzioterapii. Některé ženy potřebují vyrovnat energetické dráhy metodami akupunktury, moxy nebo pitím vhodných čajových směsí.

Klinika ARLETA se ráda zabývá složitými případy – „oříšky“, jak je Jiří Doležal poeticky nazývá. Množství embryí dovezených z jiných zařízení daleko převyšuje počty těch odvezených. Lékaři se zaměřují na detaily celého procesu a zkoumají zejména, zda žena nevytváří ve svém těle nepříznivé podmínky pro implantaci a soustřeďují se zejména na techniku a načasování vlastního embryotransferu.

„*Neplodnost je především nemocí páru a takto komplexně je potřeba ji i řešit. Získat vajíčko a oplodnit ho je zpravidla zmapovaný rutinní postup, ale zahnízdění embrya není zdaleka prozkoumaný děj,*“ popisuje spolumajitel kliniky nejzajímavější část své práce. Genetické objevy mění pravidla hry

Nejnovější vědecké poznatky odhalují fascinující souvislosti, které úspěšně zavádíme do naší praxe s pozoruhodnými výsledky. Zjistilo se například, že některé ženy jsou geneticky předurčeny k neplodnosti a opakovaným potratům. Určitým mužům nejsou schopny donosit dítě pouze při navození farmakologické imunomodulace, nebo v krajním případě z darovaného vajíčka dárkyně s příhodnější genetickou konstelací. Tyto objevy vysvětlují, proč nebyli lékaři u některých párů nikdy úspěšní, i když vše probíhalo standardně.

S oborem reprodukční medicíny se nově semkl obor preventivní genetiky, kterou ARLETA taktéž nabízí. Ta nejen vyhledává jedince s poruchou chromozomů, ale i páry se stejnými mutacemi, kterým použitím genetické analýzy u embryí dokážou zabránit narození postiženého dítěte výběrem vhodného embrya. Genetika sehrává čím dál větší roli v primární prevenci narození dětí s tzv. rizikovými onkomarkery, kterým

v dospělosti hrozí vznik zhoubných chorob podobně jako jeho příbuzným.

DÁRKYNĚ Z GYNEKOLOGICKÉ PRAXE

Součástí každého IVF centra je dárcovský program. Výhodou ARLETY je získávání dárců a dárkyň z vlastních zdrojů bez rozsáhlé reklamy. V rámci preventivní gynekologické péče Jiří Doležal oslovuje vhodné mladé pacientky, zda by nechtěly anonymně pomoci. Pokud se sejde altruistická osobnost s vhodnými anatomickými podmínkami, zahájí se podrobný vyšetřovací proces zaměřený na genetické informace a sexuálně přenosné choroby. Takovou ženu lze bez ohrožení zdraví až pětkrát stimulovat k získání vajíček.

NEZAPOMENUTELNÉ OKAMŽIKY

Za čtvrt století praxe zažil Jiří Doležal množství silných momentů. Nejvíce ho oslovil příběh páru, který přišel po transferu na pozitivní test těhotenství a současně měl v poštovní schránce informaci o možnosti adopce dítěte z kojeneckého ústavu ze stejného dne. Žádost podávali před čtyřmi lety. Rozhodli se vzít si dítě k osvojení a současně se pokusit donosit vlastní potomka do termínu.

„*Uvědomovali si jistě v ten okamžik, jak jim podaná žádost o adopci pomohla psychicky k aktuálními pozitivnímu těhotenskému testu. Mladý pár svého rozhodnutí nikdy nezalitoval,*“ vzpomíná na jeden ze svých nejsilnějších zážitků.

Asi před patnácti lety transferovali na klinice jedno embryo a to se rozdělilo na tři části, z nichž vznikla tři identická embrya. Šlo o tzv. jednovaječná trojčata. „*Od té doby jsem se s tímto úkazem nikdy nesetkal. Všechno dobře dopadlo a zdravotní sestře se narodila jednovaječná trojčata – děvčátka. Věnovanou krásnou fotografii dětí kolem jednoho roku věku si uchováváme stále na klinice,*“ vzpomíná Jiří Doležal.

VZKAZ PRO VÁHAJÍCÍ PÁRY

Reprodukční medicína se neustále vyvíjí a lékaři mají k dispozici nové ověřené postupy a technologie zvyšující úspěšnost léčby. Jiřího Doležala baví být u těchto pokroků a dennodenně zdokonalovat detaily v přístupu jak v oblasti klinické, tak laboratorní. Jejich slovutnému regionálnímu postavení ve specializaci asistované reprodukce vděčí Jiří Doležal celému týmu a to zejména pečlivosti jejich embryologů pod vedením Karolíny Rohlenové.

Párům, které se rozhodují, zda navštívit Kliniku, doporučuje Jiří Doležal překonat bázeň z neznámého a zbavit se předsudků. Neplodnost by neměla být tabuizována ani vnímána jako selhání jedince. Sdělením nastálého problému bližním, zejména rodičům a přátelům, se lze osvobodit od strachu z prozrazení „tajemství“. Překonáním studu a sdílením získáte potřebnou podporu od okolí, která je tak důležitá pro psychickou pohodu ve vlastní léčbě.

„*Pokud toužíte po expertním názoru, můžete kdykoliv shromáždit všechny dosavadní výsledky a objednat se na vstupní vyšetření. Během hodinky si o všem popovídáme a budete mít moje stanovisko. Poradnou již prošly tisíce párů,*“ uzavírá lékař, který z opuštěné vily vytvořil místo, kde se plní sny o rodičovství.

Gabriela Mlynka, foto: archiv

Dárek dřív, než mrknete

Na pár kliků v našem e-shopu!

- Plastické operace očních víček
- Aplikace výplňových materiálů
- Mezoterapie
- Trvalé odstranění chloupků
- Vyhlazení vrásek

ESTELA
estetické laserové centrum

www.estela-hk.cz

Kde se rodí budoucnost českého designu

V srdci východních Čech funguje jedinečná instituce, která přepisuje pravidla středoškolského vzdělávání. Střední škola vizuální tvorby pod vedením ředitele Milana Jedličky a majitelek Heleny Podubníčkové a Jany Tlukové spojuje uměleckou kreativitu s nejmodernějšími technologiemi a mezinárodním rozhledem. Její absolventi získávají prestižní ocenění po celém světě a stávají se žádanými profesionály v oblasti grafického designu a brandingu.

Pane řediteli, vaše škola je v České republice skutečně ojedinělá. V čem spočívá její výjimečnost?
Naše vzdělávací filozofie se soustředí na užité umění v oblasti grafického designu. Vzděláváme studenty ve dvou specializacích – branding design a branding floristiky. Jde o skutečně komplexní přístup, který zahrnuje počítačovou grafiku, estetické principy, psychologii prodeje i využití umělé inteligence při tvorbě značek a jejich podpory.

Studenti během vzdělávání ovládnou práci s profesionálními tiskárnami, video produkcí, vytvářejí grafické návrhy, fotografují a realizují množství dalších tvůrčích aktivit. Disponujeme mimořádně bohatým technickým vybavením – od tiskárny na zeď, která umožňuje přímý potisk obrazů na stěnu, přes 3D rámečky Looking Glass pro zobrazování prostorových animací až po laser pro řezání a gravírování.

Jak se vaší škole daří držet krok s rychle se měnícími trendy?
Dynamické zařazování inovací do výuky považujeme za klíčové. Pravidelně navštěvujeme odborné výstavy, veletrhy a vzdělávací semináře. Nedávno jsme například organizovali přednášku o využití umělé inteligence v brandingu a marketingu. AI vnímáme jako podpůrný nástroj – není všespásná, ale nelze se jí vyhnout.

Naši studenti tvoří 3D animace v Blenderu, pracují s nejnovějšími technologiemi tisku a mají k dispozici profesionální foto ateliér s dvaceti fotoaparáty Nikon a kompletním osvětlovacím vybavením. Inovace se tak neustále zapracovávají do běžné výuky.

Vaše škola pravidelně získává četná ocenění. Jakým způsobem motivujete studenty k vrcholným výkonům?
Nejdůležitější je motivovat pedagogy, aby se studentům skutečně věnovali. Máme výjimečný kolektiv učitelů, kteří často pracují se žáky daleko nad rámec svých povinností. Třikrát ročně pořádáme velké výstavy – adventní, jarní a závěrečnou akademii s ročníkovými pracemi. Studenti i pedagogové zde společně tvoří až do večerních hodin.

Nikomu nic nenařizujeme, ale každý, kdo má chuť se zapojit, dostane příležitost. Jsem hrdý na to, jak studenti těchto možností využívají.

Zahraniční aktivity jsou zřejmě významnou součástí vašeho vzdělávacího programu.
Zahraniční stáže představují obrovský přínos nejen pro studenty, ale i pro naši školu. Co se studenti naučí v zahraničí, přenášíme zpětně do výuky. Pro mladé lidi je to neopakovatelná osobní zkušenost – poznat pracovní prostředí v Německu či Španělsku a komunikovat v anglickém jazyce.

V rámci programu Erasmus+ realizujeme nejen studentské stáže, ale také vzdělávání pedagogů. Jedenáct našich učitelů absolvovalo jazykové kurzy, dva stínovali práci v zahraniční tiskárně ve Varšavě. Jezdíme se studenty na bienále grafického designu do Benátek, navštěvujeme muzea v Paříži, odborné veletrhy v Düsseldorfu či Essenu. Poslední významnou inspirací do výuky byla návštěva Expo 2025 v Osace.

Dostávají vaši absolventi nabídky práce v zahraničí?
Většina neodchází do zahraničí natrvalo, ale během stáží skutečně dostávají pracovní nabídky. Někteří je využili a pracovali nebo stále pracují v Brémách či Seville. Tyto příležitosti se objevují a někteří studenti je dokážou uchopit.

Jak by měl vypadat ideální kandidát na studium u vás?
Uchazeč by měl mít především chuť tvořit a pracovat. Měl by se chtít neustále učit novým věcem a vzdělávat se. Jak údajně řekl Albert Einstein – talent je jedno procento, devadesát devět procent je práce. Samozřejmě je důležité umělecké nadání, ale ještě podstatnější je ochota tento talent rozvíjet a neustále na sobě pracovat.

Jaké technologické vybavení máte k dispozici?
Kromě klasických kancelářských tiskáren disponujeme tiskovým plotrem, lepičkou na B2 vazbu a řezačkou pro velkoobjemové zpracování. Studenti přímo tisknou katalogy a graficky je zpracovávají.

Zásadní je softwarové vybavení – škola hradí studentům licence na Adobe Creative Cloud, takže mají přístup k Photoshopu, Illustratoru, InDesignu i Premiere pro video produkci. Využívají tři plně vybavené počítačové učebny plus devadesát notebooků k vypůjčení. Studenti si

navíc mohou licence používat i doma na vlastních zařízeních.

V čem se lišíte od státních škol s podobným zaměřením?
Jednou z klíčových předností jsou právě ty zahraniční aktivity. Další zásadní rozdíl spočívá v zaměření na praktické využití znalostí a dovedností. Se studenty tvoříme skutečné realizace pro různé firmy a organizace – plakáty, letáky, loga, výzdoby, instalace.

Například jsme vytvořili návrhy reklamních předmětů pro Muzeum východních Čech. Studenti navrhli přes padesát originálních návrhů inspirovaných motivy budovy muzea – notesy, peněženky, kravaty, umělé nehty s muzejními motivy, tkaničky do bot. Vše děláme zdarma v rámci výuky, abychom studentům poskytli reálnou praxi.

Co odlišuje branding floristiky od klasického zahradnictví?
To jsou zcela odlišné profese. Zahradnictví se zaměřuje na pěstování, zatímco my se soustředíme na využití estetických principů a uměleckého ztvárnění květin. Když hotel potřebuje instalaci do atria, náš student musí umět navrhnout nejen konstrukci, ale i celé designové zpracování s využitím rostlinného materiálu.

Student brandingu floristiky musí znát rostliny stejně důkladně jako sklář sklo. Musí vědět, jak zajistit dostatečnou vlhkost, jaké mají rostliny tvarové možnosti, jak využít estetické principy včetně zlatého řezu. Vše se promítá do celkového zpracování florální instalace.

Jaké plány máte do budoucna?
V nejbližší době nás čeká účast na Czech Design Week, kde bude naše absolventka tvořit expozici v pražském Mánesu. Spolupracujeme s magistrátem města, připravujeme výzdobu pro koncert Soni Červené s Filharmonií Hradec Králové. Studenti dokonce vytvářejí křestní list k příležitosti uvedení růže pojmenované po této významné umělkyni. Náš humanoidní robot bude v září reprezentovat naši školu i kraj na Velvyslanectví České republiky ve Vídni.

Na závěr – čím je vaše škola skutečně výjimečná?
Jsme škola rodinného typu s definovanými hodnotami a vizí. Všichni se zde známe, panuje rodinná atmosféra. Studenti pracují přímo s profesionálním vybavením – s laserem, tiskárnami, 3D rámečky. Na jiných školách často toto zařízení obsluhuje pouze učitel, zde si vše ovládají studenti sami.

Naši studenti získávají prestižní ocenění – od titulu Talent královéhradecké kultury přes Mladý řemeslník roku až po úspěchy v mezinárodních soutěžích. Nedávno dvě naše studentky uspěly v kanadské soutěži Applied Arts Awards, což považujeme za mimořádný výsledek. Dalšího velkého úspěchu studenti dosahují na soutěži užité grafiky POPAI Student Award.

Gabriela Mlynka,
foto: Jakub Macháček, archiv

Nemůžu žít bez…

Bez čeho a koho si neumí představit svůj život historička, vysokoškolská profesorka a vědkyně Milena Lenderová? Zeptali jsme se přímo a tady je její osmička, bez které se zkrátka neobejde.

Rodina
Život bez nejbližších si neumím představit. O dvě milované bytosti už jsem přišla, a ta úzkost mě neopouští. Snažíme se budovat pevné rodinné vztahy, což není vždycky jednoduché. Ale moje čtyři úžasná vnoučata jsou skutečným pojítkem, které nás všechny spojuje a neustále překvapuje svou energií.

Přátelé
Bez nich by to nešlo, i když jejich počet bohužel postupně ubývá. Ze studijních let už téměř nikoho nemám. Věk skutečně není jen pouhé číslo, jak se říká. Několik starých přátel mi zůstalo, a naštěstí přibylo i pár nových – většinou mladších, takže doufám, že mi vydrží déle.

Práce
Mám štěstí, že je zároveň mou vášní. Učení mě naplňuje, někteří bývalí studenti jsou dnes mými kolegy – většinou výbornými. Několik z nich se dokonce stalo opravdovými přáteli. Psaní je pro mě občas přímo obsese. Protože jsem polovinu života prožila za komunismu, umím ocenit svobodu slova a svobodu výzkumu. Rozhodně víc než různé sociální záruky.

Koníčky
Kromě rodiny a práce ještě samozřejmě zvířata: čtrnáctiměsíční fenka zlatého retrívra (skvělé plemeno, máme už čtvrtého zástupce!) a osmnáctiletá kobylka Komerce. Pohyb je radost, hlavně když se s někým sdílí. Nejlépe na koňském hřbetu.

Jídlo
Nemusím jíst pravidelně, občas prostě zapomenu, když mě něco jiného zaujme. Nijak mi to nevadí. Když už si dopřeju, ráda si pochutnám v příjemné atmosféře na francouzské nebo italské kuchyni. Lehký předkrm, ryba či mořské plody, sýr místo dezertů. Módní asijská kuchyně mi příliš neříká.

Hudba
V dětství jsem musela poslouchat opery, především Smetanovy – vinylové desky na skřípajícím gramofonu a každé třetí pondělí paní Hostomskou v rozhlasovém pořadu. Tatínek byl neoblomný. Ale později se to hodilo! Až v dospělosti jsem k opeře (a ke Smetanovi, nejen díky jeho fascinujícím studentským deníkům!) našla skutečnou cestu. Vyrostla jsem však na Semaforu, jeho nahrávky si ráda pouštím dodnes, stejně jako interprety s touto legendární scénou spojené. Jinak miluju šansony, Beatles, Leonarda Cohena, Barbru Streisand – a od úplných začátků Michala Prokopa. Nesmím zapomenout na Zaz, kterou jsme objevily s vnučkou Madlenkou.

Kniha
Žiji obklopena knihami – odbornými i krásnou literaturou, takže je těžké vybírat. Mám

ráda francouzskou spisovatelku Annie Ernaux a jsem vděčná, že vychází v českých překladech. Jen mě pokaždé rozčílí, když z ní vydavatelé udělají „Annie Ernauxovou“. Zní to nejen jinak, ale je to neúcta jak k autorce, tak k jazyku, ve kterém dílo vzniklo. Z odborné literatury právě čtu český překlad knihy Metternich. Stratég a vizionář od Wolframa Siemanna. Není to sice směr historie, který mě obvykle fascinuje (politickým dějinám se trochu vyhýbám), a navíc jsem knihu už dřív četla v angličtině pro jednu svou práci. Teď mě však úplně pohltila. Je napsána úžasně, text prozrazuje hluboké zakotvení v pramenech, schopnost jejich kritiky a především talent psát velmi poutavým způsobem a odkrývat různé stránky analyzované postavy. Autor nesleduje jen politický vývoj Evropy

a proměny stratéga Metternicha... V podstatě jde o zdařilou rehabilitaci muže, kterého u nás stále vnímáme jako „hrobaře českého národa“. Český národ mu byl sice lhostejný, ale Metternich byl jedním z největších evropských diplomatů a politiků.

Dovolenková destinace

O prázdninách (jako pedagog mám docela dlouhé) většinou píšu, protože během semestru mi chybí potřebný klid. Když už někam vyrazím, zůstávám spíše v hranicích naší republiky – nejen kvůli zvířatům. Neberu to jako omezení – mám ráda „svůj“ Hradec, který se krásně a většinou k lepšímu proměňuje, a spoustu koutů Čech i Moravy. V minulých desetiletích jsme s manželem a dětmi procházeli většinu našich hor. Teď to občas zkouším sama, jen v psím doprovodu. Mezi městy je mou druhou láskou jihočeská Třeboň, kde je procházející se historie stále patrná – pokud ji nepřemohou cyklisté. Je tam nádherný archiv s neuvěřitelným bohatstvím fondů a velmi milými archivářkami.

Měla jsem možnost navštívit Spojené státy a Japonsko, zvlášť Japonsko bylo zajímavé, ale já jsem prostě Evropanka. V prostoru od Atlantiku po Finsko se cítím nejlépe. Procestovala jsem většinu evropských zemí, na prvním místě je samozřejmě Francie (v Paříži znám všechny čtvrti, zbožňuji Languedoc a Girondu), následuje Itálie (když opustíte dálnice, zjistíte, že v každé malinké vesničce najdete minimálně jednu antickou památku, středověký hrad, nádherný kostel a s trochou štěstí i vodopád; v Římě mají obyvatelé na dvorech skalky ze zbytků antických hradeb). Na třetím místě je Skotsko – nejen kvůli skvělé tekutině, kterou tam tak dokonale vyrábějí.

Gabriela Mlynka, foto: archiv Mileny Lenderové

Milena Lenderová

vystudovala dějepis a francouzštinu na Filozofické fakultě UK, získala tituly PhDr. (1973) a CSc. (1991). Habilitovala v roce 1994 na Pedagogické fakultě Jihočeské univerzity, profesorkou byla jmenována v roce 2001. V letech 1999–2007 působila na Univerzitě Pardubice jako ředitelka, děkanka a následně i profesorka v Ústavu historických věd. Je jednou ze zakladatelek Ústavu historických věd Fakulty filozofické UP. Vědecky se uplatnila jako průkopnice genderové a tělesné historie, založila tým doktorandů věnující se těmto tématům. Zabývá se historií žen, dětství, každodennosti, těla a česko francouzskými vztahy, využívá například ego dokumenty jako deníky a dopisy. Myslí si o sobě, že prochází životem jako dělová koule, ale neztrácí optimismus.

inzerce

Moje místo

Jsou místa, která na vás dýchnou. Místa, která vás chytí za srdce, a potom místa, která se stanou vaší nedílnou součástí. Jakému místu propadl cestovatel, dobrodruh, fotograf a průvodce Martin Půlpán, kterého na Instagramu najdete jako @lost_czech_man, a proč tomu tak je?

Jaké je vaše nejoblíbenější místo a čím si vás získalo?

Pro mnohé lidi to bude asi překvapením. Moje nejoblíbenější místo totiž není žádná pláž ani hora, není jím ani žádná restaurace. Je jím náměstí Naqsh-e Jahan (Nakš-e Džahán) v íránském městě Isfahán. Toto náměstí, staré více než 400 let, má neuvěřitelnou atmosféru, kterou nelze jen tak popsat. Město Isfahán bylo po stovky let hlavním městem celé Persie, jedné z nejmocnějších říší v historii lidstva, a právě toto náměstí leželo v pomyslném centru této říše! Dalo by se říct, že zde doslova

kráčela historie, ale náměstí je zajímavé i po architektonické stránce. Stačí si sednout na trávu a pozorovat život kolem sebe. V dokonalých historických kulisách zde pobíhají a hrají si děti, jejich rodiče si dělají piknik a vychutnávají něco dobrého, občas projede koňský kočár a mezitím se prochází v jakoukoliv denní dobu stovky až tisíce lidí. Stačí zavřít oči a připadáte si, jako když jste nasedli na stroj času a nechali se přenést do doby mocných perských šáhů. A pokud stejně jako já rádi v noci poznáváte zákoutí měst, náměstí Naqsh-e Jahan se tak krásně rozsvítí, že si při procházce budete připadat jako v perské pohádce tisíce a jedné noci, kterou vypráví bájná Šeherezáda.

Vzpomenete si na jeho první návštěvu?

Toto náměstí, jedno z největších na světě, jsem navštívil již nespočetněkrát. Každá návštěva je jiná, ale jedna věc se pokaždé opakuje. Vždy mám husí kůži, šimrání v žaludku a slzy na krajíčku očí. Ta atmosféra a majestátnost vás prostě dostanou! Poprvé jsem zde byl v roce 2018, kdy jsem cestoval po tzv. Hedvábné stezce z Evropy do Číny a po několika měsících na cestě jsem konečně přijel do Isfahánu, centra celé Persie! Existuje jedno slavné perské rčení, které se často cituje: „*Isfahán je polovina světa.*“

Tím básníci a cestovatelé vyjadřovali, že krása a bohatství Isfahánu je tak velké, že kdo jej spatří, jako by už viděl polovinu světa. A já musím souhlasit. Navštívil jsem 100 zemí světa, takže jsem již opravdu v životě něco viděl a zažil, ale žádné místo na světě nemá takovou atmosféru jako Naqsh-e Jahan.

Co si tam žádný návštěvník nesmí nechat ujít?

Z památek určitě prohlídku královského paláce, odkud mocní šáhové vládli celé Persii, královskou mešitu, která má jedno z nejimpozantnějších zdobení na celém světě, mešitu Sheikha Lotfollaha, která je proslulá detailní výzdobou, a v neposlední řadě bazar (tržiště), který se rozprostírá kolem celého náměstí. Nejsou zde žádné obchodní domy nebo předražené značky, jak to známe u nás v Evropě, ale naleznete zde spoustu krámků s řemeslnou ruční výrobou, s kořením, šperky, ale i s věcmi denní potřeby. A samozřejmě spoustu skrytých lokálních restaurací.

Jaká místa vás mimo to nejvíce zaujala?
Pokud máme na mysli celý svět, tak osobně miluji město Chiva schované v uzbecké poušti u hranic s Turkmenistánem. Toto malebné městečko jako by zaspalo v čase. Z přírodních krás je to například pohoří Pamír, třetí nejvyšší pohoří světa, které nabízí nejen překrásnou přírodu, ale i úžasná setkání s místními domorodci, kteří po stovky let žijí stranou našeho moderního světa. Nicméně já si na svých dobrodružných cestách vždy najdu něco, co mi do paměti vryje desítky zážitků. Naposledy jsem třeba jezdil v sedle koně čtrnáct dní po horách Kyrgyzstánu, spal jsem u místních pastevců a celé dny projížděl nekonečné horské pastviny. Jen já, kůň a občas nějaká jurta na přespání. To jsou zážitky a vzpomínky, které mi nikdy nikdo nevezme!

Jaký jste si odvezl největší zážitek?
Mám jednu takovou vzpomínku, která se mi neustále vrací. Respektive vrací se mi husí kůže, když si na tu situaci vzpomenu. V minulosti jsem pěšky cestoval po zemi z Evropy do Číny. Bezmála rok jsem překonával pouště a hory a poznával kultury na starodávné karavanní trase, která propojovala Evropu a Čínu! Již tato cesta samotná byla zážitkem na celý život. Nicméně jeden moment se mi neustále vrací. Bylo to ve chvíli, kdy jsem přijel do císařského města Xi'an. Zde Hedvábná stezka začínala, pokud jste jeli do Evropy, ale také končila, pokud jste z Evropy přijížděli. Dodnes si pamatuji ten nával emocí před vstupními branami do samotného města. Vzpomněl jsem si na všechna ta krásná místa, která jsem na své cestě viděl, na všechny ty lidi, s kterými jsem se bavil nebo kteří mi na cestě pomohli, a najednou byl konec! Stál jsem jako jeden z milionů lidí v historii před hradbami tohoto města a bál se vstoupit, protože jsem věděl, že končí nejdobrodružnější kapitola mého života. Nicméně mezi ty nejdobrodružnější a nejdivočejší zážitky by se dala zařadit i jízda nákladním vlakem přes Saharu v Mauretánii. Představte si, že jedete dvanáct hodin pouští na vlaku, který vozí železnou rudu. Tato jízda není pro slabší povahy, ale je to přesně ten druh zážitku, který nezažijete nikde jinde – jen tady uprostřed divoké Afriky!

Prozradíte, jaký jste si dovezl nejzajímavější suvenýr?
Přiznám se, že na vození suvenýrů moc nejsem. Cestuji více než dvacet let a posledních cca 7 let žiji více v zahraničí než v Česku, proto kdybych si měl z každé země něco dovézt, nebylo by to za chvíli kam dávat. Většinou tak dovezu například koření nebo exotický čaj. Samozřejmě jsem si ale nemohl odpustit dovézt z Íránu pravý perský koberec za několik tisíc dolarů. To je, jednoduše řečeno, věc, kterou by měl mít doma každý, kdo do Íránu jede. Perské koberce jsou totiž známé svou detailní propracovaností. Ten, který mám doma, se vyráběl bezmála dva roky!

Jsou místa, kam se rád vracíte, nebo spíš raději objevujete nová?
Jako cestovatel, který se cestováním živí a který je většinu roku na cestách, rád objevuji nová místa a poznávám nové lidi. Mám rád dobrodružství, takže čím je místo odlehlejší a cesta k němu dobrodružnější, tím si to více užívám. Nicméně pracuji i jako průvodce a rád ukazuji lidem místa, která jsem si oblíbil, a baví mě potom sledovat jejich reakce. Někdy jsem třeba já z nějakého místa nadšený, ale lidé tak úplně můj názor nesdílí. A někdy je to naopak. Pro mě je třeba nějaké místo jednou z mnoha zastávek na naší cestě, ale klienti jsou z něj naprosto nadšení. Takže ano, rád se na některá místa vracím. Mohu vám ale garantovat, že Naqsh-e Jahan v Isfahánu si zamiluje každý bez rozdílu věku nebo toho, kolik dotyčný ve světě viděl. Toto místo zkrátka nemá ve světě obdoby!

Kam se chcete podívat příště?
V nejbližší době mě čeká rodinná dovolená v Thajsku a dvě pracovní cesty do Iráku. Nicméně expedice, na kterou se těším nejvíce, bude na jemenský ostrov Sokotra. Tento ostrov uprostřed Indického oceánu je takovým ztraceným světem, který si díky své izolaci uchoval něco, co jinde na Zemi už nenajdeme. Sokotra je proslulá tím, že třetina rostlin zde neroste nikde jinde – bizarní dračí stromy s korunami ve tvaru deštníku působí, jako by pocházely z jiné planety. K tomu přidejte bílé pláže, tyrkysové moře a fascinující místní kulturu, která se vyvíjela odděleně od pevninské Arábie.

Právě tahle kombinace nedotčené přírody, dobrodružství a setkání s lidmi, kteří žijí jinak než většina světa, je pro mě důvodem, proč mě Sokotra tolik láká.

Gabriela Mlynka, foto: archiv Martina Půlpána

Martin Půlpán

...cestovatel, spisovatel, fotograf, průvodce, ale především dobrodruh, který chce poznávat svět takový, jaký je! Vydává se do těch nejzapadlejších míst naší planety, aby je poznal bez přikrášlení v té nejsurovější podobě. Jako první Čech zdolal legendární Hedvábnou stezku po zemi na trase z Evropy do Číny! Jako milovník historie rád poznává souvislosti a při svých dobrodružných expedicích pak vše představuje desítkám klientů, kteří se s ním vydávají poznat země jako Írán, Saúdská Arábie, Irák, Uzbekistán, Tádžikistán, Kyrgyzstán a další. Je toho názoru, že na cestách, stejně tak jako v životě, se dá zvládnout všechno. Proto pro něj žádná poušť není dostatečně rozpálená, žádné pohoří dostatečně vysoké a žádný sen dostatečně vzdálený. Na Instagramu ho najdete jako @lost_czech_man.

Ženy východních Čech: Síla, inspirace a odvaha měnit svět

V krajině, kde se historická tradice setkává s moderní vizí, vytvářejí výjimečné ženy příběhy hodné obdivu. Každá z nich jiným způsobem přispívá k rozvoji východních Čech – jedna prostřednictvím rodinného řemesla a podnikání, druhá skrze pěstounskou péči a třetí kombinací krizového managementu s magií. Představujeme tři inspirativní osobnosti, které dokázaly propojit svou ženskost s profesionální excelencí a společenským působením.

Dita Valentová

Marcela Tobiášová

Vendula Horáková

Východní Čechy dlouhodobě představují region, kde se tradice a inovace vzájemně doplňují. Není náhodou, že právě zde nacházíme ženy, které se staly symbolem moderního ženského podnikání, společenské odpovědnosti a kreativního přístupu k profesi. Jejich poutavé příběhy spojuje odvaha jít vlastní cestou, respekt k tradicím a jedinečná schopnost inspirovat ostatní.

V následujících rozhovorech představujeme tři výjimečné osobnosti: Ditu Valentovou, která převzala rodinnou firmu ELEGA a transformovala tradiční výrobu kabelek do moderního byznysu; Marcelu Tobiášovou, pěstounku oceněnou titulem Žena regionu Královéhradeckého kraje, která se věnuje systémovým změnám v náhradní rodinné péči; a Vendulu Horákovou, tiskovou mluvčí pardubických hasičů a mezinárodně uznávanou kouzelnici, která získala prestižní ocenění Žena regionu Pardubického kraje.

DITA VALENTOVÁ: „KABELKY VYTVÁŘÍME SRDCEM“

Majitelka a zakladatelka firmy ELEGA z Třebechovic pod Orebem pokračuje v rodinné tradici výroby luxusních kožených doplňků. Její přístup spojuje úctu k řemeslné dovednosti s moderními marketingovými strategiemi.

Firmu ELEGA jste převzala po mamince. Jak se vám daří propojovat tradiční řemeslo s požadavky současného trhu?
Přebírám firmu po mamince, což je pro mě obrovskou poctou a radostí. Jsem opravdu hrdá na náš úžasný tým v Třebechovicích pod Orebem, kde už po desítky let s láskou vyrábíme kabelky s důrazem na kvalitu a pečlivé zpracování. Naši zaměstnanci, kteří s námi pracují už dlouhá léta, jsou skutečnými mistry svého řemesla.

V moderním byznysu vidím cestu, ale stále nezapomínám na naše kořeny a tradice, které nás definují. Na rozdíl od trendu globálního propojování a optimalizování jsme pyšní, že vše vyrábíme „pod jednou střechou“ přímo u nás v Třebechovicích. Díky tomu můžeme garantovat kvalitu, kterou naši zákazníci oceňují. Spolupracujeme také s talentovanými externími designéry, abychom naše kolekce neustále obohacovali o nové prvky.

Jaký je váš osobní přístup k marketingu a komunikaci se zákaznicemi?
V marketingu zastávám osobní přístup a sama si ho řídím za pomoci agentury. Tvořím obsah pro sociální sítě a přišla jsem na to, že ženy dnes více zajímá osobní příběh a tvář, která stojí za značkou. Dříve jsem se snažila zůstat v anonymitě a najímala jsem modelky, ale dnes většinu kampaní fotím na sobě nebo na Daně Morávkové. Jsem tváří ELEGY a Dana představuje značku ELEGA by Dana M.

V oblasti zákaznické zkušenosti je naším velkým přínosem, že se dokážeme vcítit do našich zákaznic. Mnoho z mých kamarádek jsou také naše zákaznice a naši značku zbožňují. Dbáme na to, aby se každá zákaznice cítila vyslyšena a oceněna, ať už jde o osobní interakci nebo online komunikaci.

Prozraďte našim čtenářům, jak kombinujete roli matky a podnikatelky?
Kombinace role matky a ženy znalé v řemesle mi přináší jedinečnou perspektivu. Jako matka jsem se naučila být trpělivá, empatická a efektivní, což mi pomáhá při vedení týmu. Díky této kombinaci dokážu dát našim produktům duši a vymýšlet pro ně příběhy, které je obohacují.

Jsem nesmírně vděčná své mamince, která celý život zasvětila kabelkám a je pro mě tou nejinspirativnější osobou. Nikdy mě nenutila ji následovat, ale přišlo to přirozeně. I já mám dvě dcery, které rozhodně nebudu nutit, aby mě následovaly, ale vidím u nich stejný dar respektu k tradicím a úžasné umělecké cítění.

Co považujete za klíčové pro budoucnost vaší firmy?
Jsme rodinná firma a stejně jako rodinu vnímáme i celý náš tým. Ženská energie se u nás projevuje v tom, jak se staráme o naše zákaznice. Jsme tu pro ně vždy, když potřebují poradit s výběrem nebo se chtějí pobavit o tom, jak se o kabelku správně starat. U nás to nekončí jen prodejem – pomůžeme i s péčí a pozáručním servisem.

Naše kabelky jsou víc než jen módní doplněk; jsou spolehlivým a stylovým společníkem. U nás si zakládáme na důvěře a přátelském přístupu, který z každého setkání dělá příjemný zážitek.

MARCELA TOBIÁŠOVÁ: „PĚSTOUNSTVÍ JE DAR, NE ZÁTĚŽ“

Koordinátorka rodinných konferencí a pěstounka, která se stará o ohrožené děti. Nositelka ocenění Žena regionu Královéhradeckého kraje a spoluzakladatelka spolku Spirit se věnuje systémovým změnám v náhradní rodinné péči.

Jak pěstounství proměnilo váš život a vaši roli ve vedení rodiny?

Pěstounství zásadně proměnilo dynamiku naší rodiny i mě samotnou. Jeho náročnost si uvědomuji paradoxně až ve chvílích odpočinku, kdy například odjedu na pár dní sama někam na wellness a najednou nemusím být ve střehu.

Pěstounství rozdělilo naše role s manželem. Můj muž chodí každý den do práce, častěji řídí, zajišťuje nákupy a logistiku. Já jsem ta pečující – jsem doma s dětmi, řeším školu, emoce, krizové momenty. Máme to takto rozdělené, ne protože bychom neuměli to, co dělá druhý, ale protože je to takhle jednodušší. Klíčové je, že nám v tom musí být oběma dobře – jinak by se to dlouhodobě nedalo zvládnout.

Jak využíváte svůj přístup při koordinaci rodinných konferencí?

Úkolem koordinátora rodinných konferencí je připravit, zorganizovat a facilitovat setkání rodiny, blízkých a odborníků s cílem najít společné řešení v nejlepším zájmu dítěte. Myslím, že ze mě lidé právě cítí respekt, bezpečí a lidskost. Umím být přítomná bez hodnocení, umím poslouchat. Snažím se formulovat věci tak, aby se lidé v mé přítomnosti necítili ohrožení.

Při této práci využívám i své organizační schopnosti, dokážu celý proces naplánovat, zorganizovat a odřídit.

Co vám dává sílu pokračovat v tak emocionálně náročné práci?

Pěstounství tak, jak ho momentálně žiju, je pro mě víc darem než zátěží. Nechci to zakřiknout, ale přijde mi, že to, co jsme do něj s mužem vložili, získáváme zpátky. Těžké je, že nedokážu všechno, že nemůžu změnit minulost, že nemůžu sejmout bolest svých dětí z jejich ztráty.

Péče o traumatizované dítě je náročná v tom, že pěstoun nedostává přímou zpětnou vazbu. Dává lásku, a dostává vzdor. Dává jistotu, a dostává chaos. Lhaní, agrese, manipulace nejsou charakterové vady dětí – ale jejich strategie přežití. Tohle jsem musela pochopit.

Abych to zvládala, musím si najít čas být jen sama se sebou. Pomáhá mi obyčejný klid. Knížka, dobrý oběd v krásné restauraci, malý únik, který mě vrací zpátky k sobě. Naučila jsem se být někdy i „marnotratná“ – luxusní pěna do vany, hrnek kávy jako rituál po ránu. Sebepéče není egoismus. Je to výbava pro dlouhou cestu, kterou pěstounství je.

Jaký význam má pro vás ocenění Žena regionu?

Ocenění Žena regionu je pro mě zprávou, že se daří dostat pěstounství do podvědomí společnosti. Že se o něm mluví a že jsme my, pěstounky, vidět. O to se snažíme ve Spiritu, spolku, který jsem založila. Děti nemají vyrůstat v ústavech, a když už nemůžou být se svou rodinou, mají být v rodině náhradní.

Pěstounství potřebuje víc než obdiv. Potřebuje systémovou podporu. Stabilní a předvídatelné zázemí. Kvalitní doprovázení. Důvěru v kompetence pěstounů. Protože bez péče, vztahů a dlouhodobé odpovědnosti nemůže fungovat žádný udržitelný systém.

VENDULA HORÁKOVÁ: „AUTORITA SPOČÍVÁ V DŮVĚŘE A LIDSKOSTI.“

Tisková mluvčí HZS Pardubického kraje, která získala ocenění Mluvčí roku i Žena regionu Pardubického kraje. Ve volném čase se věnuje moderní magii a jako kouzelnice Wendy sklízí úspěchy na mezinárodních soutěžích.

Jak propojujete svou ženskost s autoritou mluvčího v náročném krizovém prostředí?
Nevím, zda se to dá přímo propojit. Profese mluvčího Hasičského záchranného sboru a kouzlení jsou dva úplně odlišné světy. Kouzla jsou pro mě spíš ventil – únik do příjemných okamžiků, překvapení a radosti, především pro děti, ale také pro dospělé publikum.

Naopak v krizovém prostředí hasičů, kde působím už 23 let, se setkávám převážně s těžkými a smutnými příběhy. Tam se snažíme lidem co nejvíce pomoci a být jim oporou. Možná ale právě ženskost mi pomáhá skloubit obě role – v komunikaci uplatňuji empatii a lidskost, což je podle mě stejně důležité jako profesionalita. A to vnímám jako základ autority mluvčího.

Jak vás kouzlení posiluje jako profesionálku i jako ženu?
Kouzlení mě učí neustále na sobě pracovat. Každé ocenění nebo i samotný potlesk publika je okamžitou zpětnou vazbou, která mě motivuje jít dál a zdokonalovat se. Vnímám to také jako krásný způsob sebeprezentace – člověk vystupuje před lidmi, musí si získat jejich důvěru, pozornost a zároveň je potěšit. To jsou vlastně dovednosti, které se mi hodí i v profesním životě mluvčí.

A co mě posiluje úplně nejvíc, je rodinné zázemí. Máme skvělou rodinu, která drží při sobě, umí se společně bavit, řešit problémy, a pokud to jen trochu jde, vždy s úsměvem.

Jak zvládáte skloubit role profesionální krizové manažerky s rodinným životem?
Někdy je to náročné, protože zásahy u hasičů neprobíhají jen v pracovní době, ale i v noci, o svátcích nebo víkendech. V pohotovosti jsem tedy 24 hodin. Díky rozvrženým službám se to ale dnes už plánuje snáze. Když byly děti malé, bylo to složitější, ale vždycky jsme si našli čas jeden na druhého.

Máme společné rituály a koníčky – kromě kouzlení třeba i motorky nebo práci v truhlářské dílně, kde mi manžel se synem vyrábějí i kouzelnické rekvizity. Do čarování jsem nikoho nenutila, ale dnes je to pro nás velká rodinná radost. Dcera se věnuje moderní magii naplno, má už řadu ocenění i z mezinárodních soutěží a já jsem na ni nesmírně pyšná.

Jak vnímáte svou kariéru jako specificky ženský příběh?
Určitě bych svou kariéru popsala jako příběh vytrvalosti. U hasičů působím už 23 let a za tu dobu jsem se naučila, že důležitá je nejen odbornost, ale i lidský přístup. Intuice a empatie mi pomáhají v komunikaci s lidmi, kteří se ocitli v nejtěžších životních chvílích.

Myslím, že právě ženský pohled může v krizových situacích přinést jinou rovinu – více naslouchání a citlivější komunikaci. Na veřejnosti se snažím ukazovat, že autorita nemusí být založena jen na tvrdosti, ale i na důvěře, respektu a lidskosti. A pokud je v tom kousek inspirace pro ostatní ženy, pak mám radost.

TŘI RŮZNÉ CESTY

Tři ženy, tři různé cesty, jeden společný jmenovatel – odvaha být sebou a měnit svět kolem sebe k lepšímu. Dita Valentová dokazuje, že tradiční řemeslo může prosperovat i v digitální éře, pokud za ním stojí autentický příběh a kvalita. Marcela Tobiášová ukazuje, že péče o zranitelné není slabostí, ale největší silou společnosti. Vendula Horáková pak potvrzuje, že profesionalita a kreativita se mohou dokonale doplňovat.

Jejich příběhy jsou důkazem toho, že východní Čechy disponují nejen bohatou historií a krásnou přírodou, ale především výjimečnými osobnostmi, které region posouvají vpřed. Každá z těchto žen svým způsobem přispívá k tomu, aby se tento koutek České republiky stal místem, kde se tradice setkává s inovací, kde se o lidi pečuje a kde se sny mění ve skutečnost. V jejich působení se zrcadlí charakter celého regionu – propojení minulosti s budoucností, respekt k tradici i otevřenost novým výzvám.

Gabriela Mlynka,
foto: archiv

10 otázek pro...

Jak dobře znáte osobnosti našeho regionu? Pár otázek jsme jim položili za vás v tradiční rubrice Quartieru. Co nám na sebe prozradila tanečnice a vítězka 8. řady StarDance Veronika Lálová?

S čím máte spojený podzim?
Upřímně – já jsem vyloženě letní člověk, takže podzim pro mě není úplně oblíbené období. Vybaví se mi sychravo, krátké dny, popadané listí a smutek. Ale abych mu nekřivdila, tak zkusím i něco pozitivnějšího... je to čas zpomalení, horkých čajů a svíček.

Jaký byl váš největší zážitek uplynulého léta?
Minulý podzim jsem zažila v Brazílii a letos se chystám do Peru. Vypadá to, že moje podzimy jsou teď víc o cestování než o sychravém počasí – a takhle se mi to líbí. Aspoň na chvíli zapomenout, že přichází pro mě nejméně oblíbené období – zima.

Jak nejraději na podzim relaxujete a udržujete se v psychické pohodě?
To už jsem vlastně skoro prozradila – moje podzimní přežití je cestování, a když zůstávám doma, tak deka, čaj a svíčky. Klasika, ale funguje.

Co je podle vás nejvíc „guilty pleasure“ podzimní záležitost, za kterou se vůbec nestydíte?
Moje podzimní guilty pleasure je úplně obyčejné – barevné listí, protože miluju barvy. A taky sbírání kaštanů, i když je to možná dětské, ale mě to pořád baví.

Na který moment své kariéry nejraději vzpomínáte?
Nejraději vzpomínám na chvíle, kdy jsem si uvědomila, že moje práce má smysl – třeba když mi lidé píší, že jsem je motivovala nebo inspirovala. To jsou pro mě nejcennější okamžiky.

Jaký je váš největší kulinářský zážitek?
Můj největší kulinářský zážitek? Každý, kdy se mi povede něco neuvařit dočerna (*smích*). Ne, já ráda vařím a vymýšlím různé kombinace. Ale jinak jsou to hlavně jídla, která objevuju na cestách – a už se moc těším, co ochutnám v Peru, třeba jejich tradiční speciality.

Jaké místo v České republice na vás nejvíc zapůsobilo?
Já jsem v Česku dlouho znala hlavně kulturáky, protože jsem pořád vystupovala. Ale cestování po republice jsem nikdy moc nestihla. Teď, když se chystám do Peru a trénujeme na Inca Trail, jsem začala objevovat i hory – byla jsem na Sněžce a Pradědu – a musím říct, že i tohle má svoje kouzlo.

Co vás přivedlo k vaší velké vášni?
K mojí velké vášni mě vlastně přivedla babička. Vzala mě kdysi do kulturáku v Hradci, kde byla taneční soutěž. Já tam viděla ty tanečnice v nádherných třpytivých šatech a hned jsem věděla, že to chci taky. A pak už to šlo samo.

Prozradíte čtenářům, jaký je váš největší adrenalinový zážitek?
Největší adrenalinový zážitek pro mě byla určitě cesta do Brazílie. Je to nádherná

země, ale zároveň jedna z méně bezpečných, takže ten pocit dobrodružství tam byl opravdu intenzivní. A teď mě čeká další výzva – Inca Trail v Peru. Nejsem žádný velký horal, takže to pro mě bude úplně nové a náročné dobrodružství.

Jaká je vaše představa ideálního trávení podzimu?
Moje ideální představa je, že rychle uteče a já se zase dočkám jara a léta.

Gabriela Mlynka, foto: archiv Veroniky Lálové

Veronika Lálová

je tanečnice, která se proslavila díky soutěži StarDance, když vyhrála její 8. řadu. Tančí od dětství. Vedle latiny a samby ji baví vést lidi k radosti z pohybu. Nejvíc ji naplňuje energie a barevnost karneva-lů — několikrát tančila v Riu jako múza. Má vlastní značku LáLaStyle s multifunkční módou.

inzerce

100 LET NA SOUTOKU

HOKEJOVÝ KLUB Mountfield HRADEC KRÁLOVÉ

VÝJIMEČNÁ SEZONA STARTUJE!

HCHK 100

HISTORIE A SOUČASNOST

se v tomto jubilejním ročníku symbolicky potkají – jako dvě řeky, u jejichž soutoku hradecký hokej rozdává radost dodnes

ZAČÁTEK SEZONY

PO CELOU SEZONU

12. 9. 2025

KNIHA

Z rybníků do Ligy mistrů. Jedinečná publikace přinese na 400 stranách dosud nepublikované informace, vzácné fotografie i autentické vzpomínky.

PŘIVÍTÁNÍ

první dvojice z řad hradeckých

HOKEJOVÝCH LEGEND

během utkání 2. kola extraligy Hradec Králové – České Budějovice.

100 LET, 100 PŘÍBĚHŮ

Unikátní sada sběratelských kartiček se speciálními edicemi s kousky historie i cennými autogramy.

VÝROČNÍ KOLEKCE

Propojení minulosti s přítomností v Hradci Králové nebude chybět ani na pultech hokejového fanshopu.

6. 11. 2025

12. 12. 2025

4. 1. 2026

VERNISÁŽ VÝSTAVY

Vývoj hokeje v Hradci Králové v krásném prostředí Muzea východních Čech.

RETRO DUEL

Do utkání 38. kola extraligy proti Bílým Tygrům nastoupí hokejisté Mountfieldu HK ve speciálních retro dresech.

ZÁPAS LEGEND

Výběr hradeckých Lvů v charitativním utkání proti známým osobnostem v týmu Real Top Praha.

Letní ozvěny

Letní měsíce opět ukázaly, že kulturní scéna východních Čech patří k nejživějším v celé republice. Nabídka kulturních zážitků přinesla návštěvníkům a obyvatelům východních Čech pestrou škálu kulturních momentů.

SYMFONIE V KUKSU

Mezinárodní festival klasické hudby Hudební léto Kuks nabídl ve svém 16. ročníku pět koncertů v jedinečném prostředí kostela Nejsvětější Trojice. Program přinesl skladby od Bacha až po Dvořáka v podání předních interpretů z České republiky, Rakouska i Německa. Zvláštní pozornost vzbudila novodobá premiéra skladby nalezené přímo v kukském archivu.

CESTA LOUTEK

V polovině léta se v Chrudimi uskutečnil 74. ročník festivalu Loutkářská Chrudim, nejstarší nepřetržitě dosud trvající loutkářský festival na světě. Tradiční město loutkářů se opět na několik dní proměnilo ve scénu amatérského i profesionálního loutkového divadla.

FORMANOVO IMAGINÁRIUM

Východočeské muzeum v Pardubicích hostilo do konce srpna výjimečnou instalaci Imaginarium – svět tvůrců a přátel Divadla bratří Formanů. Výstava nabízela nekonečný labyrint scenerií, mechanických her a divadelních kulis, kde ožívaly loutky, hračky a vynálezy spřízněné s divadelní tvorbou. Pro návštěvníky všech věkových kategorií představovala jedinečnou příležitost vstoupit do světa nespoutané fantazie a výtvarného umu.

Královéhradecký kraj je v hledáčku filmařů i na stříbrném plátně

Když se řekne film, většině z nás se vybaví Praha nebo Barrandov. Ale pozor – Královéhradecký kraj je oblíbeným místem natáčení. Tvůrci využívají rozmanitosti kraje. Královéhradecký kraj nabízí doslova hory, doly, lesy i města. Velkou roli hrají také památky od středověkých hradů, přes ikonické zámky s bohatými interiéry, po surové vojenské pevnosti připomínající těžké válečné časy. Pozitivní vliv má také dálnice, která spojuje náš kraj s Prahou. Pomyslnou, ale důležitou třešničkou na dortu je milý a otevřený přístup k natáčení. Díky tomu, zde vznikají projekty, které sledují statisíce diváků po celé zemi.

Dovolená v Českém ráji

Rodinná komedie režiséra Adama Kolomana Rybanského promění hrad Trosky, kempy i trampské osady v kulisy dovolené, na kterou Svobodovi nikdy nezapomenou. Chtěli si odpočinout a zachránit vztah – místo toho je čeká lavina trapasů a nečekaných dobrodružství, která ukazují, že i dovolená doma může být pořádná jízda.

O humorné situace se postarají Tomáš Jeřábek a Magdaléna Borová v hlavních rolích, které doplňují Saša Rašilov, Petr Čtvrtníček či Adam Mišík. Autentické prostředí Českého ráje dodává příběhu šmrnc a atmosféru, která diváky vtáhne přímo do děje. Do kin film dorazí v létě 2026.

Kriminální seriál Mladá krev

Díky režisérce Alice Nellis se ulice Hradce Králové staly svědkem nečekaných vražd, zvratů i mezigeneračních střetů na policejním oddělení. Kde se potkávají ostřílení mazáci ze staré školy s nastupujícími adepty z řad mladých. Poctivá řemeslná práce štábu přinesla moderní, neokoukaný krimi seriál z Královéhradeckého kraje. Diváci se do něj mohou ponořit už od 30. srpna 2025 na TV Prima. V hlavních rolích uvidíte stálice jako Jan Révai či Kryštof Hádek nebo mladou krev v podobě Julii Issy a Simony Lewandowské.

Pohádka Princezna stokrát jinak

Tato pohádka otevřela dveře do kouzelného světa zámků v Náchodě a Opočně či na hradě Kost. Není se čemu divit. Královéhradecký kraj má bohatou historii a šlechtické rody tu postavily kolem 50 zámků. Ty se těší popularitě nejen mezi běžnými milovníky historie, ale jsou i v hledáčku filmových kamer. Tvůrci rádi využívají jejich stylové interiéry, plné dobových obrazů i zdobného nábytku. Pohádky díky nim mají autentický ráz a záběry z krásného zámku vypadají lépe než z kulis nebo dokonce z CGI efektů. Premiéra je naplánována na leden 2026 a slibuje pohádkový začátek nového roku.

„Tyto projekty dokazují, že Královéhradecký kraj má filmařům co nabídnout. Každé natáčení přináší nejen ekonomický efekt, ale i mnoho dalších přínosů – od podpory turismu po propagaci našeho regionu," zdůrazňuje Lucie Hučíková, manažerka Hradec Králové Region Film Office, která funguje pod Královéhradeckou krajskou centrálou cestovního ruchu.

A příležitostí může být ještě víc. Hledá se lokace! Máte tip na industriální objekt, historickou budovu nebo jiné atraktivní místo? Ozvěte se nám. Možná právě vaše lokace se stane kulisou pro další velký filmový příběh.

Královéhradecký kraj

Královéhradecká krajská centrála cestovního ruchu

CZECH FILM COMMISSION

HRADEC KRÁLOVÉ REGION FILM OFFICE

Hudební sklizeň ve znamení naděje

Když v roce 2018 převzala vedení mezinárodního festivalu Jazz Goes to Town, věděla, že nastupuje po skutečných legendách. Dnes, po sedmi letech v čele jedné z nejvýznamnějších tuzemských akcí alternativní hudby, dokáže Barbora Hodonická s nadhledem vyprávět o výzvách i radostech, které tato pozice přináší. S blížícím se 31. ročníkem podzimní přehlídky nejlepšího současného jazzu, který se bude konat 7.–11. října 2025, jsme si popovídali o tom, co všechno obnáší kultivovat hudební vkus celého města.

Barboro, festival letos slaví již jednatřicet let existence. Jaký je váš osobní vztah k této akci a hudbě obecně?
Hudba představuje pro mě elementární lidskou potřebu, stejně jako kultura obecně. Od dětství mě k ní vedli rodiče – zpívala jsem v královéhradeckém pěveckém sboru Jitro, hrála na klavír. Aktivně sice už nevystupuji, ale ta vášeň zůstává. Proto jsem ráda, že můžu být součástí tak výjimečných kulturních projektů, které přinášejí radost nejen mně samotné.

Co vás při převzetí vedení festivalu v roce 2018 motivovalo?
Festival Jazz Goes to Town vždy představoval pro mě akci světového kalibru, která si zaslouží pozornost nejen hradeckého publika, ale také „hudebních fanoušků“ z celé republiky i odborné veřejnosti. S tímto pocitem a chutí rozšiřovat pomyslné posluchačské nůžky této na první pohled úzkoprofilové události jsem vedení přebírala. Chtěla jsem ukázat, že jde o nezastupitelnou přehlídku v oblasti českých festivalů alternativní a žánrové tvorby.

Jakými směry festival nyní směřujete?
Když sedím po roce příprav v sále a vychutnávám si jednotlivé koncerty, říkám si, že bych si moc přála, aby je slyšelo více lidí. Nejsme nespokojení s návštěvností, která má vzestupnou tendenci, ale určitě má Jazz Goes to Town větší posluchačský potenciál. Důležitá je pro nás také vzdělávací linka, kterou započal Zdeněk Závodný. Letos na ni díky významným partnerům navazujeme sérií workshopů pro studenty základních uměleckých škol.

Co považujete za nejunikátnější na vaší akci?
Jednoznačně rezidenční spolupráce českých a zahraničních muzikantů. Dochází k výjimečným spojením, která mají mimořádnou hodnotu. Navázali jsme spolupráci s dalšími evropskými festivaly, díky nimž se nám snad podaří nedržet výsledky této kreativní spolupráce jen u nás v Hradci pod pokličkou, ale nechat je spatřit světlo dalších evropských pódií.

S jakými výzvami se jako pořadatelka potýkáte?
Jelikož jsme úzce profilovou žánrovou akcí, velcí partneři se nám shánějí obtížně, přestože jsme přesvědčení, že máme co nabídnout. Jsme tedy primárně odkázáni na veřejné dotace. Vysokou kvalitu programu ale oceňují naši zahraniční partneři – ambasády, zahraniční kulturní centra. Jejich podpory si nesmírně vážíme.

Jak vnímáte místo festivalu v kulturním životě města?
Jazz Goes to Town neodmyslitelně patří k podzimnímu Hradci Králové a má své nezastupitelné místo na kulturní mapě našeho města. S dramaturgem Michalem

Wróblewskim si dáváme cíl prezentovat špičku současné jazzové scény z Čech i zahraničí, zaměřovat se na autorskou tvorbu, exkluzivně uvádět světové hvězdy v české premiéře. Udržet laťku takto vysoko představuje velkou výzvu, zvlášť když se musíme potýkat s každoročními finančními nejistotami.

Co byste vzkázala těm, kteří festival ještě nenavštívili?
Určitě doporučuji nakouknout na naše webové stránky. Prostřednictvím textových anotací i hudebních ukázek se snažíme přiblížit jednotlivé tematické večery i interprety. Myslím, že když si diváci věnují pár minut prozkoumání našeho programu, budou překvapení, jak pestrá a živelná umí současná jazzová muzika být. Vytváříme program pro všechny generace i nálady – náročnější posluchače láká experiment a avantgarda, jiní chtějí „upustit páru“ nebo s hudbou relaxovat. Na živo pak poznají, jak přátelskou a otevřenou akcí Jazz Goes to Town skutečně je.

Gabriela Mlynka, foto: archiv

VÝSLEDEK ŘEKNE VŠE.

STAVBY

VÁŽNÍ 1001, **HRADEC KRÁLOVÉ** 608 662 228
JANA PALACHA 2783, **PARDUBICE** 608 662 227

SAPELI

Návrat kapitána

Po dvanácti letech se bývalý kapitán reprezentace Vladimír Darida vrátil do Čech. S rodinou – a s velkou touhou uspět. Jeho návrat do české ligy korunoval podpisem smlouvy s Hradcem Králové, čímž po dlouhých letech zahraničních angažmá konečně stanul zpátky na domácí scéně.

Jaký to je pocit – vrátit se po více než dekádě zpět domů?
Dvanáct let je skutečně dlouhá doba. Během celé té éry v zahraničí jsem však nikdy nepřestal uvažovat o návratu. Spolu s manželkou jsme neustále řešili otázku, kam směřovat naše kroky. Nakonec jsme se rozhodli usadit právě v Hradci Králové – stavíme zde dům a jsem nesmírně rád, že mohu současně reprezentovat místní klub.

Takže město si vás získalo ještě před tím, než jste začal hrát za Hradec?
Přesně tak. Rozhodli jsme se zde vybudovat naši základnu. Zatím ještě není vše dokončeno, takže prozatím dojíždíme z nedalekých Hořic, což představuje zhruba půlhodinovou cestu.

Objevil jste již své oblíbené místo ve městě?
(*smích*) Momentálně to jsou především dětská hřiště a herny, protože mám dvě malé děti – dcera oslavila právě první narozeniny, syn má šest let. Když se ale naskytne příležitost procházet se bez dětí, oceňujeme především krásné centrum města s jeho náměstím.

Co říkáte na atmosféru kolem klubu?
Domnívám se, že prošel zásadní transformací od doby, kdy jsem odcházel do zahraničí. Změnilo se zde mnohé – od zázemí přes strukturu až po celkové myšlení a přístup k fotbalu. Tyto proměny mě dokázaly přesvědčit o správnosti mého rozhodnutí. Vše do sebe krásně zapadlo a s dosavadním vývojem jsem mimořádně spokojen.

Jaké je to hrát na novém stadionu?
Stadion je nádherný a máme zde skvělé zázemí, co se týče šaten a dalšího vybavení. Diváci jsou v těsné blízkosti hrací plochy, chybí zde atletická dráha, což vnímám velmi pozitivně. Věřím, že zde budeme zažívat krásné momenty a především častěji slavit vítězství.

Jak vnímáte místní fanklub?
Považuji jej za velmi kvalitní. Dokonce nás podporují i po utkání, což svědčí o jejich loajalitě. Jsou to srdcaři.

Kde nejraději trávíte čas mimo fotbal?
Jednoznačně s rodinou. Ať už je to kdekoli. Se dvěma malými dětmi v tak rozdílném věku je to pestré dobrodružství. Společně můžeme podnikat nesčetně aktivit. Nejvíce času skutečně věnuji právě jim.

Vaše poslední zahraniční štace byla v Řecku. Přivezl jste si z této země něco speciálního?
Především gastronomii. Řekové umějí fantasticky připravovat maso na grilu. K tomu podávají jednoduché pita chleby nebo

zeleninu. Dokonale ovládají umění dochucování kořením. Na olivový olej jsem si velmi zvykl a hojně ho používám. Jinak jsou ale řecká a česká kultura značně odlišné a těžko se sem něco přenáší.

Jak se cítíte v roli zkušeného lídra?
Tuto zodpovědnost vnímám přirozeně a nevadí mi. Ve většině klubů, kterými jsem prošel, jsem se nacházel mezi staršími hráči nebo mezi kapitány. Tato role pro mě není novinkou a jsem na ni zvyklý. Mám ji rád a tlak na mou osobu mi nevadí. Myslím si, že se s tím celkem dobře vyrovnávám.

Který okamžik považujete za nejdůležitější ve své kariéře?
Pravděpodobně zlomový moment nastal během mého působení v Plzni. Hráli jsme Ligu mistrů, poslední zápas proti AC Milán. Během utkání jsem nastoupil místo zraněného Petra Jiráčka a odehrál jsem solidní partii. Od té doby mi v Plzni začali dávat více příležitostí a právě tam se má kariéra skutečně rozběhla.

Gabriela Mlynka,
foto: archiv

Elegance k dostihům patří, a k Velké pardubické zvlášť

Není tajemstvím, že Velká pardubická je jedním z nejstarších a nejtěžších závodů kontinentální Evropy. Vždyť když se v tehdejším Československu začala hrát fotbalová liga, Velká pardubická měla za sebou již padesát ročníků. Mezinárodně uznávaný dostih se na východě Čech běhá už od listopadu roku 1874. Již tehdy poutala pozornost veřejnosti, a nejen té sportovní. Od prvopočátku byla i událostí společenskou.

Na začátek trochu historické matematiky. V loňském roce Velká pardubická oslavila 150 let od svého založení, letos se ale poběží „teprve“ 135. ročník. Kontinuitu dostihu totiž přerušily obě světové války i události po vstupu vojsk Varšavské smlouvy do Československa. V počátcích dostihu na vině bylo i počasí, kdy musela být Velká pardubická kvůli velkým mrazům zrušena. Naopak tradice zůstala zachována i přes omezení v dobách covidu, v roce 2020 ovšem musela být odběhnuta bez přítomnosti diváků. O to víc radostnější byl jejich návrat na tribuny.

MEZINÁRODNÍ UDÁLOST

Letošní ročník Velké pardubické se poběží druhou říjnovou neděli. To je termín, který je v posledních desetiletých tradičním datem v kalendáři dostihů. Legendární dostih je zapsán i v termínové listině mezinárodního seriálu Crystal Cup, který se koná také na britských ostrovech, v Irsku, ve Francii, v Belgii, v Itálii a od nedávné doby také v Polsku. Právě dostihy Crystal Cupu jsou jednou z možností, jak získat potřebnou kvalifikaci pro start v aktuálním ročníku Velké pardubické, v tuzemsku se takové kvalifikace běhají na pardubickém dostihovém závodišti hned čtyři v průběhu celé sezóny. Kvalifikace prověří schopnosti a zkušenosti nejen koní, ale také jezdců.

KLOBOUKY NA DOSTIZÍCH

Na Velkou pardubickou se ale kromě nich připravuje i veřejnost. Dostihy poutají pozornost všech věkových a společenských skupin. K dostihům patří elegance, a tak se před Velkou pardubickou konají různé společenské události propojené například s módními přehlídkami a inspiracemi pro dostihové outfity. K nim bezesporu patří klobouky či jiné obdobné vlasové doplňky, kterým především dámy věnují velkou pozornost. Stejně jako dostihy přišla „klobouková“ móda z kolébky tohoto sportu, z Velké Británie. Původně totiž dostihy patřily mezi společenskou událost urozených vrstev a klobouky značily postavení ve společnosti. Postupně se dostávaly i do běžného života. Tato tradice přišla i do Evropy, a tedy i do českých zemí. Odvážné kreace a originální klobouky jsou dnes k vidění stále častěji. Nejsou povinností, ale dámy je s radostí volí jako nedílnou součást svých oděvů.

AKTUÁLNĚ K VELKÉ PARDUBICKÉ

Jak už zaznělo, v roce 2025 se poběží 135. ročník slavného dostihu. Konečnou podobu dostane startovní listina až na počátku měsíce října, ale už teď je zřejmé, že bude plná hvězd. V průběhu sezóny se v kvalifikačních dostizích ukazovali vítězové minulých ročníků Velké pardubické, ale také nové rodící se hvězdy. A to nejen koní. Mezi jezdci pozornost zcela jistě upoutá žokej Jan Faltejsek, který v tomto dostihu dokázal od roku 2012 zvítězit už sedmkrát a jen jeden jediný triumf mu schází k dorovnání rekordu legendárního Josefa Váni. Do Čech pronikají také zprávy z britských ostrovů, že se na Velkou pardubickou připravuje také jedna z jejich velkých hvězd. Její majitel se inspiroval velmi vydařenou loňskou účastí dvou irských koní a jednoho, který reprezentoval stáj registrovanou ve Spojených státech amerických.

(red), foto: archiv

Čtrnáctý ročník pro dobrou věc

Letní slunce ozářilo 26. srpna 2025 greeny Golf Resortu Kunětická Hora v Dříteči na Pardubicku, kde se uskutečnil již čtrnáctý ročník charitativního golfového turnaje. Akci tradičně pořádá nadační fond AQUAPURA manželů Pavla a Moniky Staňkových, kteří dokázali propojit lásku ke golfu s pomocí potřebným.

Třiačtyřicet účastníků se tentokrát sešlo nejen kvůli hře samotné, ale především kvůli pomoci, kde je jí třeba. Mezi startujícími nechyběli věrní podporovatelé ani noví příznivci nadačního fondu, což organizátory potěšilo. „*Jsme rádi, že vidíme jak stálé tváře, tak i nové přátele, kteří se k naší myšlence připojují*," komentoval průběh Pavel Staněk.

AKADEMIE PRO ZAČÁTEČNÍKY

Speciální pozornost věnovali organizátoři začínajícím hráčům. Pro šest akademiků připravil golfové lekce Pavel Krejčík, místní profesionál a manažer resortu. Tato iniciativa dokládá snahu nadačního fondu otevírat golf širšímu okruhu lidí a ukazovat, že tento sport není výsadou úzké skupiny.

Celková atmosféra turnaje potvrdila, že sportovní výkony ustupují do pozadí ve prospěch společného cíle. Účastníci se soustředili především na vědomí, že každý odehraný úder přispívá k finální charitativní sumě.

ŠTĚDROST PŘEKONALA OČEKÁVÁNÍ

Závěrečné vyhlašování přineslo radostnou zprávu – účastníci dokázali vybrat 180.170 korun. Organizátoři ihned rozdělili část prostředků mezi vybrané příjemce. Dětské hematologické oddělení obdrželo deset tisíc korun na pomoc malým pacientům v jejich nelehkém boji. Stejnou částku převzal Domov svatého Josefa, který poskytuje podporu lidem žijícím s roztroušenou sklerózou.

Zbývající prostředky poputují k dalším projektům nadačního fondu AQUAPURA, jenž dlouhodobě podporuje zdravotnictví a sociální služby. Filozofie manželů Staňkových spočívá v přesvědčení, že každý příspěvek dokáže změnit konkrétní lidské osudy k lepšímu.

TRADICE MÁ BUDOUCNOST

Čtrnáct let existence turnaje ukazuje, že myšlenka propojení golfu s charitou má v našich podmínkách pevné základy. Každý ročník přináší nejen finanční podporu potřebným, ale také posiluje povědomí o společenské odpovědnosti sportovců.

Nadační fond AQUAPURA manželů Staňkových tak opět dokázal, že golf může být účinným nástrojem pozitivní změny. Příští rok v srpnu se greeny znovu otevřou všem, kteří věří, že sport a lidská solidarita tvoří dokonalou kombinaci.

Gabriela Mlynka,
foto: archiv

Stalo se na východě Čech

Léto přineslo do našeho regionu řadu významných událostí, které spojovaly kulturu, sport a dlouho očekávané infrastrukturní projekty. Od tradičního hudebního festivalu po první českou premiéru prestižního triatlonového závodu až po pokrok v dopravní infrastruktuře – všechno to formovalo jedinečný letní pohled na naše krásné východní Čechy.

VINNÉ LÉTO NA NÁBŘEŽÍ

Začátek srpna přinesl do centra Hradce Králové druhou edici „vinného“ maratonu. Náměstí 5. května se proměnilo v srdce vinařských degustačních cest, kde přes dvacet vybraných producentů nabízelo jak česká, tak zahraniční vína. Atmosféra letního odpoledne dokonale ladila s jazzovými rytmy Nábřežní pouti, která poskytla hudební doprovod vinařským toulkám mezi stánky.

SMETANOVA LITOMYŠL SLAVILA NAROZENINY

V létě proběhl již 67. ročník národního festivalu Smetanova Litomyšl, který je druhým nejstarším hudebním festivalem v České republice. Doprovodný program nabídly také Festivalové zahrady s bohatou škálou pouličních vystoupení, workshopů a interaktivních setkání pro všechny věkové kategorie. Zámecké prostředí opět poskytlo nezapomenutelné kulisy.

HISTORIE OŽILA NA HRADECKÉM BOJIŠTI

Začátek července přinesl připomenutí 159. výročí bitvy u Hradce Králové z roku 1866. Program zahrnul pietní akty, interaktivní edukaci i autentické bitevní scény s více než 400 účastníky v dobových uniformách. Návštěvníci mohli sledovat i život v historickém polním ležení či výcvik a drezuru koní, což vytvořilo fascinující obraz života z poloviny 19. století.

IRONMAN V KRÁLOVSKÉM MĚSTĚ

Historicky první závod Ironman 70.3 v České republice přilákal do Hradce Králové přes dva tisíce závodníků z celého světa. Víkend 16.–18. srpna se stal historickým milníkem nejen pro český triatlon, ale i pro mezinárodní uznání našeho regionu. Závodní centrum se nacházelo v samém srdci města, přímo u břehu Labe.

NOVÁ CESTA BEZ PŘEKÁŽEK

Začátek srpna přinesl dlouho očekávaný milník v dopravě. Ředitelství silnic a dálnic uvedlo do provozu obchvat Nové Paky 4. srpna 2025, čímž se po více než třech letech stavebních prací otevřela nová cesta mezi Prahou a Krkonošemi. Cena této stavby se vyšplhala na 1,6 miliardy korun bez DPH.

HUDEBNÍ GALAXIE NA KUNĚTICKÉ HOŘE

Kunětická hora v polovině července ožila festivalovou atmosférou. Dvoudenní program pod širým nebem přivítal interprety napříč hudebním spektrem – od zpěváka Bena Cristovaa a kapely Dymytry přes legendární Divokej Bill až po skupinu Kabát. Festivalové pódium sdíleli také Tomáš Klus, Richard Krajčo nebo Wanastowi Vjecy.

Když hudba rozezní město

Když se setkají dva umělecké světy – hudba a architektura – mohou vzniknout mimořádné zážitky. Jaroslav Svěcený, houslový virtuos s mezinárodní proslulostí, přináší do svého rodného Hradce Králové unikátní koncept festivalu, který přetváří městské památky v koncertní síně.

Co vás přivedlo k myšlence spojit hudbu s architekturou v rámci festivalu Architóny?
Hradec Králové prezentuji po celém světě již celý život – je to moje rodné město. Koncept festivalu propojujícího hudbu s architekturou jsem nosil v sobě roky, jeho základní idea odpočívala v šuplíku mého pracovního stolu. Až setkání s Honzou Holáskem, který má Hradec podobně jako já zarytý v srdci, dalo této vizi konkrétní podobu.

Jaký byl přechod od pilotního ročníku k plnohodnotnému festivalu?
Rozhodnutí uspořádat pilotní ročník přišlo sice na poslední chvíli, ale ukázalo se jako klíčové. Ověřili jsme si zájem publika aktivně spoluvytvářet Architóny. Když jsem o festivalu hovořil na ČT24, zaregistroval jsem pečlivou přípravu štábu České televize – měli o toto téma skutečný zájem. Říkali jsme tomu nultý ročník, nyní připravujeme oficiálně první.

Jakou roli hraje volba architektonicky významných prostor pro umělecký zážitek?
Nazývám to „nezaměnitelnou chemií“. Hradecká architektura nabízí zcela originální zážitky ve spojitosti s hudbou a živou kulturou. Festival tohoto typu by měl aktivně přispět k poznání města lidmi, kteří v Hradci Králové možná ještě nikdy nebyli.

Jak architektura ovlivňuje interpretační přístup – zvuk, dramaturgii i kontakt s publikem?
Vytváříme programy šité na míru konkrétním prostorům. Například v Muzeu východních Čech bude koncert rozdělen na třetiny jako hokejové utkání – každá část s jiným hudebním obsahem se odehraje v jiném poschodí. Architekt Kotěra postavil skvost, který zároveň nabízí různé akustické

možnosti, a právě to zažijí posluchači během jediného večera.

Který z programových prvků letošního ročníku je vám osobně nejbližší?
Letošní Architóny nabízejí pestrou paletu: koncerty v různých místech Hradce, výstavu historických houslí mezi krásnými klavíry v Petrofu, diskuse a přednášky architektů, módní přehlídku s koncertem představující šaty vhodné na koncerty a další kulturní příležitosti. Je to kolekce, kde nemám jasného favorita – zajímá mě z toho všechno. Všechny informace o programu jsou na našem webu www.architony.cz.

Čím je pro vás prezentace historických houslí výjimečná?
Jsem zároveň soudním znalcem s mezinárodní působností v oboru smyčcových nástrojů a celý život se zabývám jejich historií. Tento zájem má kořeny opět v Hradci – v houslařské dílně mistrů Pilařů, která patří k absolutní špičce svého oboru. Návštěvníci uvidí opravdové klenoty opředené mnohdy tajuplnými příběhy.

Které příběhy či nástroje z této sbírky vám nejvíce utkvěly v paměti?
Nejen příběhy z italské Cremony, Mantovy či Paříže, ale také z pražské Malé Strany 18. století nebo Podkrkonošské houslařské školy, kterou kdysi založil houslař, písmák a všeuměl Věnceslav Metelka. Co příběh, to perla.

Jak přistupujete k širokému žánrovému spektru festivalu zahrnujícímu klasiku, tango i etnickou hudbu?
Architóny budou vždy prezentovat multižánrové projekty šité na míru, nebudou kráčet jedním stylovým údolím. Posluchači a diváci přijedou z blízka i daleka a dostanou paletu hudebních barev, kterou si spolu s architekturou namíchají.

Registrujete už konkrétní odezvu mezi místními, rodáky či návštěvníky z jiných měst?
Jsme teprve na začátku, ale již nultý ročník ukázal, že si do Hradce našli cestu lidé z různých českých a moravských měst včetně Slovenska, Polska a Německa. Rodáků letos přijede určitě více – už o Architónech vědí.

Jaká je vaše spolupráce s městem, partnery a institucemi?
Nesmírně si přejeme, aby Architóny byly festivalem všech, kteří jsme se zde narodili nebo máme k tomuto městu hluboký vztah. Spolupráce postupně vznikají, festival je pro každého bez rozdílu politických či jiných preferencí. Jsme lidé se vztahem k lokalitě.

Jaká je vaše vize do budoucna? Může se festival Architóny stát důležitou součástí kulturní identity města?
Nesmírně bychom si to přáli. Co průběžně zaléváte, kvete. Nechť je těch pomyslných konviček s dobrými úmysly co nejvíce.

Jak vnímáte svou dvojí roli zakladatele a uměleckého ředitele festivalu?
Jako začátek něčeho smysluplného, co za několik let předám někomu dalšímu, který má k Hradci podobný vztah jako já.

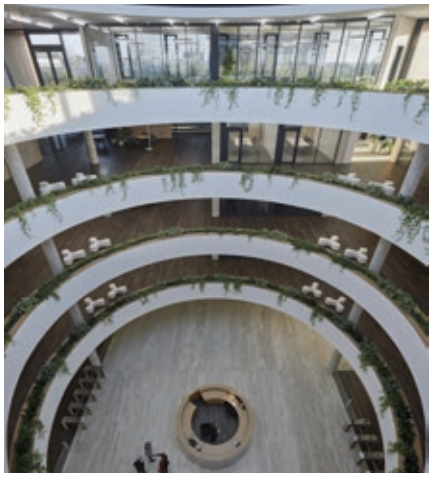
Co vás na této roli nejvíce baví a co je na ní nejtěžší?
Kontakt s městem a jeho lidmi, kde jsem se narodil a vyrůstal. Samozřejmě nejtěžší je ekonomicky pokrýt festival, jeho smysl či dramaturgické záměry. Ale všem nám jde přece o to, aby nás to lidsky naplňovalo.

Popište Architóny jednou větou.
Hudba a architektura se prolínají na soutoku Labe a Orlice.

Gabriela Mlynka, foto: archiv

Úsměv jako klíč k sebevědomí

V úsměvu MUDr. Michaely Bednářové se odráží nadšení ambiciózní ženy, která se právě pustila do další etapy svého projektu. Její úspěšná stomatologická klinika MB Dent se totiž chystá na stěhování do zcela nových, moderních prostor v centru Pardubic, kde bude zářit špičkové vybavení v prostředí působícím spíše jako stylové wellness, než tradiční ordinace.

Co vás přivedlo ke stomatologii? Měla jste nějaký konkrétní vzor nebo zlomový moment?

O medicíně jsem jako dítě vůbec neuvažovala. Můj sen spočíval ve vysokoškolském vzdělání a nezávislosti – již tehdy jsem si kladla vyšší cíle než moji vrstevníci. Původně mě lákala právnická dráha, ovšem rodiče mě postupně směřovali k medicíně. Díky manuální zručnosti, komunikativnosti a přirozeným sklonům pomáhat druhým se stomatologie jevila jako logická volba.

Paradoxně mě však obor skutečně zaujal až během druhého semestru vysokoškolských studií, kdy jsem začala docházet na dobrovolné stáže do fakultní nemocnice. Teprve tam jsem pochopila, jak rozmanitou a smysluplnou činnost představuje.

Konkrétní vzor jsem nikdy neměla. Postupně mě ovlivňovali lékaři, se kterými jsem se během studií setkávala. Ukázali mi, že i zubařské ošetření, které lidé často vnímají jako nepříjemnou nutnost, lze provádět s citem, klidem a lidským přístupem. Uvědomila jsem si, že v této profesi je stejně důležité umět dobře pracovat rukama jako pomoci pacientovi psychicky.

Kliniku MB Dent jste založila a vedete osobně. Co vás přimělo stát se zubařkou i podnikatelkou?

V určité fázi praxe mi došlo, že pokud chci pacientům nabídnout péči na úrovni, kterou považuji za standard, budu si muset vytvořit vlastní prostředí s kontrolou nad kvalitou služeb i profesním přístupem personálu.

Založení společnosti tak představovalo jediný logický krok. Spojení medicíny a podnikání mi umožňuje nejen pracovat jako

zubařka, ale i budovat prostředí, kde se pacienti cítí příjemně a kde panuje respekt jak vůči nim, tak vůči kolegům.

Jakou dráhu jste absolvovala před založením MB Dentu?
Působila jsem v zubních ordinacích v Hradci Králové a Praze. Už více než deset let se specializuji na mikroskopickou endodoncii a estetickou stomatologii. Právě práce s mikroskopem mě naplňuje – umožňuje dosahovat maximální přesnosti při ošetření a odhalovat detaily, které by jinak zůstaly skryté.

Co považujete za klíčové v komunikaci s pacienty?
V komunikaci s pacienty je pro mě zásadní otevřenost a naslouchání. Nikdy pacienty nesoudím a ke každému se snažím přistupovat se stejným zájmem a pochopením. Vždycky se zajímám o jejich představy a přání, protože chci, aby péče odpovídala přesně jejich potřebám a očekáváním. Každému sestavuji individuální plán na míru, který společně konzultujeme a upravujeme tak, aby mu co nejlépe vyhovoval.

Mým cílem je nalézt cestu, jak pacientům dodat odvahu a pomoct odbourat ostych. Výsledkem této spolupráce bývá nejen zlepšení zdravotního stavu, ale často i opětovné posílení sebevědomí.

Na Facebooku kliniky sdílíte proměny úsměvů pomocí fotokompozitů. Co vás na této metodě zaujalo?
Fotokompozitní materiály mě nadchly díky své všestrannosti a možnosti rychlé, šetrné a estetické obnovy úsměvu. Dokážeme s minimální invazivitou a za rozumné náklady vyřešit estetickou korekci, kterou vylepšíme celkový vzhled pacienta.

Zažila jste situaci, která vám ukázala, jak moc výkon mění pacientům život?
Takových situací bylo více, ale vybavuji si například jednu krásnou mladou slečnu, která se celý život styděla usmívat. Měla neesteticky postavené zuby, staré nevzhledné výplně a četné kazy na předních zubech. Po estetické korekci a rekonstrukci úsměvu pomocí fotokompozitů se hned po dokončení ošetření doslova rozplakala štěstím a začala mě objímat. Děkovala mi, že jsme jí splnily sen, že se konečně může beze studu usmívat.

V takových chvílích si člověk uvědomí, že i relativně „obyčejné“ ošetření může změnit něčí život a dodat sebevědomí, které mu třeba roky chybělo. Tyto momenty jsou pro mě potvrzením, že stomatologie má daleko hlubší smysl – nejde jen o zuby, ale o to, jak se lidé sami cítí.

Jak se cítíte, když vidíte pacienta šťastného z obnoveného úsměvu?
Když vidím opravdu šťastného pacienta, který se poprvé beze studu usměje, prožívám silný moment. Raduju se s ním a někdy mám co dělat, abych si zachovala profesionalitu. V tu chvíli si uvědomím, proč tu práci vlastně vykonávám a zároveň jak moc ji miluji.

Nejde jen o zuby, ale o sebevědomí, o změnu, kterou lidem pomáhám uskutečnit. Přesto se snažím zachovávat profesionální nadhled a nevzít si každou věc příliš k srdci – člověk by se z toho jinak časem zbláznil. Jsou to právě tyto chvíle s upřímnou radostí konkrétního člověka, které mě pokaždé znovu nabijí a ukážou, jak veliký smysl naše práce má.

Jaké moderní technologie jste do MB Dentu vnesla jako první v regionu?
Od začátku jsem chtěla, aby MB Dent nebyla jen další ordinace, ale praxe s důrazem na moderní technologie a precizní práci. Používáme například mikroskop při ošetřeních, což v našem regionu rozhodně není samozřejmost. V oblasti estetické stomatologie využíváme jak fotokompozitní, tak keramické materiály umožňující vytvořit přirozeně vypadající výplně i rozsáhlejší estetické rekonstrukce. Klademe důraz na minimální invazivitu během ošetření, co největší šetrnost k pacientovým zubům a dosažení co nejlepšího vizuálního i funkčního výsledku.

Kde vidíte MB Dent za pět let?
Ráda bych, aby MB Dent i za pět let zůstal místem, kde se pacienti budou cítit příjemně a dostanou špičkovou péči. Nejde mi o vybudování velké kliniky s desítkami lékařů, ale spíš o kvalitní, stabilní tým se smyslem pro pečlivost a preciznost. Všichni na sobě intenzivně pracujeme, neustále se vzděláváme, abychom mohli pacientům poskytovat co nejlepší možnou péči – a tak tomu bude i nadále.

Jsem člověk s neustálou potřebou něco budovat, rozvíjet a posouvat se vpřed. Do budoucna určitě plánujeme postupné rozšíření, ať už co se týká prostoru nebo služeb. Chci rozšířit tým o další specialisty a nabídnout pacientům ještě komplexnější služby na jednom místě. Moje vize není masová stomatologie, ale precizní práce s maximálními výsledky a individuální přístup. To je směr, kterým chci tuto praxi dále vést

Co byste vzkázala někomu, kdo se bojí nebo odkládá návštěvu u zubaře?
Chápu, že spousta lidí má ze zubaře strach nebo stud, ale právě proto ke každému pacientovi přistupujeme bez předsudků a s respektem. Nezáleží na stavu zubů, nikoho nesoudíme. Naším cílem je najít řešení, pomoci a dát pacientovi pocit, že to společně zvládneme. Vždycky říkám, že první krok je ten nejtěžší – přijít. O všechno ostatní se již postaráme my.

Gabriela Mlynka,
foto: archiv

Žijeme v zahradě s domem. Zahrada je pokoj pod širým nebem.

Představte si, že právě dokončujete stavbu svého vysněného domu. Interiér je navržen do posledního detailu, každý metr čtvereční má svou funkci a atmosféru. Ale co se děje za okny? Mnozí lidé začnou řešit, co s pozemkem, až ve chvíli, kdy se nastěhují do nového domova. Společnost New Visit z Hradce Králové, která je v architektuře, urbanismu a krajinářské architektuře již 25 let zabydlená, varuje před takovým přístupem. „Lidé si rodinný dům často staví proto, aby mohli žít v zahradě, být blíž přírodě a krajině. Domov ale netvoří jen samotný dům – důležitou roli hraje i zahrada, ve které stojí. Jedno bez druhého nemůže fungovat. Interiér by měl s exteriérem tvořit organický celek a zahrada by se měla stát plnohodnotnou součástí obytného prostoru – jakýmsi dalším pokojem," vysvětlují architekti z New Visit.

KONCEPCE PŘED REALIZACÍ

Zahrada by měla vznikat ještě dříve, než padne první návrh samotného domu. Ideální je postupovat v pořadí: vybrat pozemek, umístit dům a navrhovat dům i zahradu společně. Od začátku je důležitý otevřený dialog mezi architekty a majitelem založený na důvěře a porozumění. Kvalitní příprava projektu totiž předurčuje kvalitu výsledku. Architekt je navíc pro klienta důvěrným partnerem – neřeší jen technické otázky a design, ale i životní styl, chování a zvyky. Jak zdůrazňuje Tomáš Jiránek z New Visit, každý projekt začíná poznáním nejen samotného pozemku a jeho specifik, ale především budoucích uživatelů prostoru.

„Je nezbytné vzájemně se poznat, pochopit preference majitelů, životní styl, cestovatelské zvyky či rodinnou situaci. Naše otázky mají klienta inspirovat. Chceme jim splnit sen na řemeslné i architektonické úrovni. Pokud je klient v pocitu, že je spoluautorem řešení, vztah a výsledek jsou ideální. Jeho nápady se promítají do návrhu."

Prvotní konzultace probíhá v showroomu společnosti, kde klienti získají představu o možnostech a způsobu práce. O postupech. *„Je-li již dům navržen, umíme dohonit přípravu tak, aby to nebyl problém. Ale často lepíme trhliny a mezery,"* říká Tomáš Jiránek. To se netýká jenom kompozice a provozu, ale také základních infrastrukturních problémů. Dešťová voda, přípojky, internet, vjezdové a parkovací souvislosti a podobně. Zásadní je znát vnitřní dispozice budovy, aby zahrada navazovala na jednotlivé místnosti a vytvářela logické funkční celky.

OD KONCEPTU K REALIZACI

Po úvodním setkání následuje návštěva přímo na pozemku, kde architekti a projektanti posuzují terénní podmínky, orientaci ke světovým stranám a vazby na okolní krajinu. Do pár týdnů vzniká základní koncept, který zohledňuje nejen estetické požadavky, ale především technické a v neposlední řadě ekologické aspekty daného místa.

„*Zahrada není pouze o vysazování rostlin – jde především o komplexní stavební dílo*," upozorňuje architekt. „*Svažité pozemky vyžadují terénní úpravy a opěrné konstrukce. Na každém projektu musíme vyřešit hospodaření s vodou, ať už jde o odvodnění, nebo naopak retenci. Kvalitní práce s terénem je polovina atmosféry budoucí zahrady.*"

Komplexní přístup zahrnuje řešení odvodnění, závlahových systémů, případně vrtání studní. V jílovitých půdách je nezbytná drenáž, jinde naopak retence dešťové vody. Všechny tyto technické aspekty musí krajinářský architekt zvládnout a začlenit do návrhu.

Třetí schůzka už přináší konkrétní návrh doplněný 3D vizualizacemi, které pomáhají klientům představit si atmosféru budoucí zahrady.

SOUČASNÉ TRENDY V ZAHRADNÍ ARCHITEKTUŘE

„*Rádi říkáme, že architektura je celostní obor*," zdůrazňuje Tomáš Jiránek. Je to stejné jako holistická medicína. Tělo a duše jedno jest. Zdravá duše předurčuje zdravé tělo. Architektura je komplexní obor. Dílo může být sebehezčí navenek, technicky fungující jako švýcarské hodinky, ale bez atmosféry a duše nebude nikdy domovem.

To platí obecně o stavební kultuře vystavěného prostředí. O městě, o krajině, o zemi.

Současné zahrady směřují k přírodě bližším řešením – objevují se druhově pestré záhony, kvetoucí louky, dešťové i včelí záhony a další prvky. Tento trend odpovídá rostoucímu zájmu společnosti o environmentální témata. „*Naší úlohou je neustále se vzdělávat a profesionálně reagovat na požadavky klientů. Často to dává velký smysl, někdy ale přináší i komplikace – například alergeny nebo šíření plevelů, což může vyvolat neshody mezi sousedy*," podotýká architekt. A právě v tom je role architekta: umět tyto zájmy sladit a navrhnout funkční řešení. To je i posláním moderní krajinářské architektury.

Nelze opomenout ani moderní technologické vychytávky, které zvyšují komfort uživatelů. Automatické závlahy jsou dnes už samozřejmostí, skutečným hitem posledních let se ale staly robotické sekačky. Jak říkají v New Visit: Když si majitel spočítá hodnotu času, který díky automatizovanému sekání ušetří, investice do robotické sekačky se rychle vrátí. A navíc – páteční či víkendové odpoledne bez hluku sekačky je k nezaplacení. Tiše, zdravě, úsporně.

PROFESIONÁLNÍ PŘÍSTUP VERSUS AMATÉRSKÉ POKUSY

Češi jsou tradičně národ zahrádkářů, což někdy vede k podceňování odborného přístupu k navrhování zahrad. Rizika amatérského přístupu hodnotí v New Visit jednoduše: Nejdražší je věci předělávat.

INVESTICE, KTERÁ SE VYPLATÍ

Časté dilema majitelů domů se týká rozložení rozpočtu mezi stavbu domu a zahrady. Zatímco na dům se většinou myslí předem, zahrada bývá často až posledním bodem na seznamu priorit.

Investice do zahrady se obvykle pohybuje v řádu tisíců korun za metr čtvereční podle náročnosti projektu, nikdy však nedosahuje částek srovnatelných se stavbou domu. Přesto by se na ni mělo myslet už od začátku. Architekti z New Visit k tomu dodávají: Přijďte k nám a navrhneme vám dům i se zahradou současně. Je velmi nešťastné, když klient přinese hotový návrh domu, který stojí až na hranici zastavitelnosti parcely. Pak už chybí prostor pro zázemí, wellness, pergolu, terasu nebo třeba zahradní kavárničku s výhledem na vysněný dům. To vše ale vyžaduje územně plánovací soulad a následná povolení. Klienti pak bývají zaskočení a zklamaní, že jim k jejich představám tolik chybí. New Visit je komplexní ateliér architektury, urbanismu a krajinářské architektury.

Zahrada není jen finanční investicí, ale především investicí emoční. Pokud je správně navržena a realizována, stává se místem odpočinku, radosti i hrdosti na dlouhá léta. Jak říká architekt Tomáš Jiránek: „*Nežijeme v domě se zahradou, ale v zahradě s domem. To je pak Eden*"

Gabriela Mlynka, foto: archiv

Kabát jako manifest

Kabát je víc než jen ochrana před chladem – je to vaše osobní vizitka, váš tichý rebel i elegantní spojenec. V síle podzimního větru odhaluje, kdo skutečně jste. Sedm kabátů, sedm příběhů, sedm způsobů, jak promluvit beze slov. Protože správně zvolený kabát není jen oblečení, je to manifest vašeho stylu.

BALMAIN

KARL LAGERFELD

vermont.cz
6 999 Kč

FARAH KIMIA

farahkimia.com
127 136 Kč

KARLOVY VARY
T.G. MASARYKA 21

HRADEC KRÁLOVÉ
DUKELSKÁ TŘÍDA 1713

ORONICO
KLENOTNICTVÍ

Vlasy jako zrcadlo zdraví

Vypadávání vlasů, lupy nebo mastná pokožka hlavy nejsou jen kosmetické problémy, ale signály, že se v našem těle něco děje. Jaké signály o našem zdraví dokážou prozradit vlasy a jak se starat o pokožku hlavy? Na to jsme se zeptali tricholožky Lucie Procházkové ze salónu Jeaniss v Hradci Králové. V rozhovoru se dozvíte také o účincích organické rašeliny na vlasy a pokožku. Čtenáři našeho magazínu získají s kódem QUARTIER10 do 31. ledna 2026 exkluzivní slevu na produkty značky Sphagnum Botanicals, které Lucie Procházková využívá i ve své praxi. Objednávat je můžete na www.sphagnumbotanicals.cz.

Paní Procházková, věnujete se trichologii. Můžete našim čtenářům vysvětlit, co to vlastně znamená a komu může pomoci?
Trichologie je obor, který se zabývá zdravím vlasů a pokožky hlavy. Není to jen o tom, aby vlasy hezky vypadaly, ale hlavně o tom, proč třeba nadměrně vypadávají, mastí se, tvoří se lupy nebo je pokožka podrážděná. Tricholog hledá příčiny těchto problémů a pomáhá je řešit. Pomoci může prakticky každému, kdo má pocit, že s jeho vlasy není něco v pořádku. Ale není to služba jen pro ty, kdo mají vážný problém. Dá se vnímat i jako prevence.

S jakými problémy pokožky hlavy či vlasů k vám klienti nejčastěji přicházejí?
Nejčastěji klienti přicházejí kvůli vypadávání vlasů – ať už náhlému, nebo postupnému řídnutí u mužů i žen. Hodně často řeším také seboreu a lupénku, což jsou chronická onemocnění pokožky. Jsou to ale i běžnější potíže, jako je nadměrné maštění nebo lupy. Všechny tyto problémy jsou pro klienty nepříjemné a mnohdy mají i negativní psychický dopad.

Je pravda, že vlasy jsou „vizitkou zdraví“? Co na nás mohou prozradit?
Vlasy opravdu mohou odrážet náš celkový stav. Když tělu něco chybí, často se to projeví právě na vlasech. Mohou začít víc padat, být matné, lámavé nebo ztratit objem. Stejně tak vlasy reagují na užívané léky nebo na oslabenou imunitu. Jsou tedy skvělým ukazatelem toho, co se v těle děje.

V čem se vaše péče liší od klasické návštěvy u kadeřníka? Jak probíhá první konzultace s trichologem?
Ke kadeřníkovi většinou jdeme proto, abychom od něj odcházeli krásnější.

Nová barva, nový střih… To se u trichologa úplně říct nedá. K trichologovi chodí lidé s problémem, často dlouhodobým a mnohdy i s psychickou nepohodou. To je zásadní rozdíl. V rámci prvního setkání se dostáváme k tématům, která běžně s kadeřníkem nesdílíme. Ať už se jedná o zdraví, životní styl nebo i události, které mohly způsobit nějaké trauma. Ale právě tyto otázky je důležité klást. Mohou totiž vést k příčině potíží.

Mnozí lidé si myslí, že vypadávání vlasů nebo lupy jsou jen kosmetická záležitost. Jaký je váš názor?
Rozumím tomu, proč to lidé berou jako kosmetickou věc – na první pohled jde o vlasy, tedy něco, co vidíme zvenku. Jenže ve skutečnosti jsou padání vlasů nebo lupy signálem, že se v těle nebo na pokožce hlavy něco děje. Proto je důležité to nepodceňovat a hledat skutečnou příčinu.

Ve své praxi používáte organickou rašelinu a produkty značky Sphagnum Botanicals. V čem jsou výjimečné a proč je doporučujete?
Rašelina je unikátní tím, že obsahuje obrovské množství minerálů a látek, které mají schopnost pronikat do pokožky. Produkty Sphagnum Botanicals jsou výjimečné tím, že tuto rašelinu obsahují v čisté formě a bez zbytečné chemie. Mám s nimi velmi dobré zkušenosti v praxi, pokožka je po nich klidnější, zdravější a vlasům se lépe daří.

Jak konkrétně rašelina působí na pokožku hlavy a jaké výsledky mohou klienti očekávat?
Organická rašelina obsahuje huminové kyseliny, minerály a antioxidanty, které působí protizánětlivě a regeneračně. Na pokožce hlavy pomáhá omezit tvorbu lupů a přebytečného mazu, podporuje mikrocirkulaci a tím i růst vlasů. Zároveň posiluje vlasové folikuly, takže vlasy jsou silnější a odolnější. Klienti nejčastěji popisují, že se jim pokožka zklidnila, zmizelo svědění a napětí nebo že je jejich hlava lehčí.

Nemohu však tvrdit, že by samostatný produkt vše vyřešil. Vždy jde o kombinaci několika prvků – aplikace rašeliny, správně vybrané přípravky a zejména důsledná domácí péče. Když se podaří tyto faktory propojit, bývají výsledky opravdu výrazné. Klienti často pozorují ústup svědění, snížení tvorby lupů, zlepšení růstu vlasů a celkově zdravější stav pokožky hlavy.

Jak o své vlasy a pokožku hlavy pečovat doma, aby byly zdravé, silné a lesklé? Máte nějaké jednoduché tipy, které zvládne každý?
Základ je poslouchat svou pokožku hlavy. Když je mastná, vlasy umýt a nečekat na „vhodnější“ okamžik. Zbytečné odkládání mytí může stav pokožky zhoršovat. Pokud se objevují problémy, je dobré po umytí vlasy i pokožku vždy vyfoukat, protože vlhké prostředí podporuje množení kvasinek a bakterií. A třetí rada je jednoduchá: méně experimentovat s desítkami přípravků a raději najít pár kvalitních, které vyhovují potřebám vaší pokožky a vlasů.

Pokud by někdo z našich čtenářů cítil, že ho trápí kvalita vlasů nebo pokožky hlavy, proč by měl přijít právě k vám? Co u vás zažije jiného než kdekoliv jinde?
Když ke mně přijde klient, snažím se, aby celkově porozuměl svému problému. Často se při povídání vracíme k různým situacím z jeho života, a právě tehdy mu dochází souvislosti, které ho dřív ani nenapadly. Vše mu do sebe začne zapadat jako puzzle. Pochopí, proč se věci dějí právě tak, jak se dějí, a jak k nim nyní může přistupovat. Myslím, že právě tohle pochopení je velkou přidanou hodnotou, kterou u mě klienti získají. A nikdy neslibuji zázraky na počkání. Moje zásada je být realistická a upřímná.

Gabriela Mlynka, foto: Jakub Macháček, archiv

Svatební šaty na míru? Ne, na přání!

V době, kdy se svatební trendy mění rychleji než módní sezóny, objevila se v Pardubicích žena, která dokázala najít zlatý střed mezi tradičním přístupem a moderními potřebami nevěst. Dana Matějíčková jako jediná vlastní svatební studio v České republice, kde si můžete namixovat svatební šaty podle vlastní fantazie. Její koncept Mix & match z německé dílny LeMoos nabízí nevídanou svobodu výběru.

Jak vlastně vznikl nápad přinést tento koncept do Pardubic?
Hledala jsem něco úplně nového. Nechtěla jsem totéž, co už všichni mají. Při večerním procházení Instagramem jsem na tento koncept narazila a byla z něj naprosto unešená. Okamžitě jsem si dohledala další informace, kontaktovala paní Helenu „Lenu" Moos z Německa, která s tímto nápadem přišla, a začala naše spolupráce. Helena má patent na značku LeMoos a je to podnikatelka i návrhářka v jednom.

Takže jste v republice skutečně jediná s tímto konceptem?
Ano, mám výhradní zastoupení pro celou Českou republiku. Zákaznice ke mně jezdí ze širokého okolí – z Prahy, Trutnova, Dvora Králové, Vysokého Mýta nebo Litomyšle.

Z čeho se vlastně skládají tyto modulární svatební šaty?
Začínáme základním topem, který může fungovat i jako vrchní díl, pokud nevěsta preferuje hladký styl. Pak přidáváme sukni – buď základní spodní, která vyžaduje další vrstvu, nebo sukni, která už plní funkci vrchního dílu. Možnosti kombinací jsou nekonečné. Na základní top můžeme přidat krajky, kytičky, perličky, dlouhý nebo krátký rukáv. Někdy i vlečku nebo krajkovou sukni navíc.

Jak probíhá samotný výběr? Přicházejí nevěsty s jasnou představou?
Různě. Měla jsem nevěstu, která přišla s požadavkem na nejkratší sukni, jakou mám. Jiné přinášejí obrázek a říkají: „Líbí se mi tohle, ale nevím, jestli mi to bude slušet." Zajímavé je, že z osmdesáti procent odcházejí v úplně jiné kombinaci, než původně plánovaly. Jedna nevěsta si během půl roku změnila výběr třikrát a nakonec odešla se čtvrtou variantou!

Jaké velikosti nabízíte?
Sortiment pokrývá velikosti od 34 do 54. Výhodou je, že můžeme kombinovat až dva velikostní rozdíly – například nahoře 40, dole 38. To vyřeší problém mnoha žen s rozdílnými proporcemi.

Jaká je největší přidaná hodnota tohoto konceptu?
Flexibilita. Nevěsta si může na obřad vzít velkolepou sukni, která sotva projde dveřmi, a po ceremoniálu jednoduše zipem odepnout dlouhou a objemnou sukni a pokračovat ve slavení v kratší, pohodlnější verzi. Nebo dokonce v kalhotách. Zůstává nevěstou, ale v mnohem praktičtějším provedení.

Studio nabízí také další služby?
Letos jsem rozšířila nabídku o společenské šaty pro maturantky, družičky, plesové příležitosti nebo do tanečních. Vše funguje na principu půjčování i prodeje. Mám také doplňky v barvě ivory – od rukavic přes kabelky až po svatební tenisky. Pro ženichy pak nabízím košile v ivory odstínu, protože běžné bílé košile na fotografiích nevypadají stejně jako šaty nevěsty.

Jak dlouho dopředu doporučujete návštěvu studia?
Optimální je asi půl roku před svatbou. Některé nevěsty přicházejí i rok dopředu, což považuji za příliš brzy – za tu dobu se může změnit postava i vkus. Ale dokážu vyřešit i situaci tři týdny před svatbou, sortiment je dostatečně široký.

Máte nějakou zajímavou vzpomínku na návštěvu nevěst?
Jednou si ze studia udělala skupina dam pořádný večírek a zůstaly místo dvou hodin celé čtyři! Platba se jim tak zdvojnásobila, ale nevěsta si nakonec šaty vybrala.

Většinou servíruji nealko sekt – devadesát procent návštěvnic buď přijíždí autem, nebo je těhotných, nebo nepije. Mám ale v záloze i alkoholickou variantu, kdyby všechny chtěly.

Nejdojemnější byl příběh těhotné nevěsty z listopadu, která se vdávala za dva měsíce. Domluvily jsme si kontrolní zkoušku těsně před svatbou a měla jsem pro ni připravené šaty o tři velikosti větší. A pak byla nevěsta, která mi tři týdny před svatbou volala, že zhubla deset kilo, a odešla v úplně jiné kombinaci, než původně vybrala.

Návštěva studia si vyžaduje objednání?
Rozhodně ano. Každá nevěsta s doprovodem zde stráví minimálně dvě hodiny a chci se jí věnovat naplno. Studio je pro ni během návštěvy uzavřené. Rezervační systém mám na webu otevřený vždy na dva měsíce dopředu, ale lze se domluvit i telefonicky.

Gabriela Mlynka, foto: Jakub Macháček

CIFY

city for you HRADEC KR.

www.cify.cz

Ranní káva v designovém hávu

Káva představuje daleko více než pouhou ranní rutinu – stává se rituálem, který si zaslouží důstojné prostředí. Vybrali jsme šest mimořádných designových šálků a hrnků, které dokáží z běžného pití kávy udělat skutečný estetický zážitek. Každý kousek vypráví vlastní příběh o kvalitě, eleganci a lásce k detailu.

ROMANTICKÝ VZKAZ NA PORCELÁNU

Mistrovské dílo italského designu, které promění vaše kulinářské ambice v realitu. Tento nerezový skvost kombinuje minimalistickou estetiku s maximálním výkonem a odolností. Stolní gril Barazza se stává architektonickým prvkem vaší venkovní kuchyně a současně nástrojem pro vytváření nezapomenutelných gastronomických zážitků pod otevřeným nebem.

zahradnitrendy.cz
od 36 038 Kč

FRANCOUZSKÁ ELEGANCE V BÍLÉ KERAMICE

Bílý designový hrnek Golden Peppercorn od francouzské umělkyně Marie Poirot představuje spojení minimalismu s organickými prvky. Každý kus vzniká ručně v limitované edici pouze 15 kusů měsíčně, což zaručuje absolutní jedinečnost. Zlaté pepřové kuličky dodávají hrníčku luxusní vzhled a poukazují na úspěšnou spolupráci se šéfkuchařem Matteo De Carli.

pepperfield.cz
999 Kč

MAGNETICKÁ MAGIE ČESKÉHO DESIGNU

Cube Espresso White Set od studia Jiřího Pelcla představuje nepřekonatelný způsob servírování espresso kávy, který potěší každého milovníka čistého designu. Kvalitní porcelánový šálek o objemu 70 ml doplňuje dřevěný podšálek z dubu vyráběný ručně v české dílně. Stylová lžička drží přesně tam, kde má být díky magnetům, což činí z tohoto kompletu skutečnou designovou ikonu vhodnou pro excentrické duše i rockové hvězdy.

decoronline.cz
998 Kč

KOMUNIKATIVNÍ KERAMIKA S DŮVTIPEM

Hrnek na espresso „The Issues“ od značky Incartato přináší podmanivou sérii nádobí, která dokáže flirtovat a komunikovat prostřednictvím natištěných frází. Tato důvtipná hra se slovy dodává stolování provokativní a poutavý rozměr, který určitě nezůstane bez povšimnutí. Keramický hrnek o objemu 70 ml je vhodný do myčky i mikrovlnné trouby a měří 8 x 6,5 cm.

artiseme.cz
1 200 Kč

KOLIBŘÍK ZE ZLATÉHO SVĚTA ČESKÉHO PORCELÁNU

Porcelánový hrnek Goldfinger s motivem kolibříka představuje špičku české manufakturní výroby od manželů Hlušičkových z Brna, kteří založili porcelánovou manufakturu v roce 1998. Později se přemístili z Hlušovic u Olomouce do současného sídla. Hrnek zaujme svou propracovaností, přičemž zlatý dekor činí každé pití kávy skutečným rituálem.

galleryczechart.cz
920 Kč

FRANCOUZSKÝ LUXUS VE ZMAČKANÉM DESIGNU

Froissés šálek na espresso v černém saténu od francouzského výrobce Revol představuje jeden z nejúspěšnějších porcelánových výrobků. Originální design inspirovaný zmačkanými plastovými kelímky dodá vaší kávové rutině nový zážitek. Hrnek o objemu 80 ml vzniká přímo ve Francii.

repollo.cz
457 Kč

Fenomén Nina Ricci

V galerii světové vysoké krejčoviny září málokteré jméno s takovou vznešeností a poetickou lehkostí jako Nina Ricci. Více než osmdesát let po svém založení zůstává tento francouzský módní dům synonymem pro rafinovanou ženskou eleganci, jemnost a nadčasovou vytříbenost. Nina Ricci není pouze módní dům – je to filozofie krásy, která oslovuje ženy hledající soulad mezi klasickou francouzskou výchovou a moderní svobodou vyjádření.

NAROZENÍ POETICKÉ VIZE

Příběh začíná v roce 1932, kdy téměř padesátiletá Maria Adelaida Nielli, známá pod pseudonymem Nina Ricci, otevřela společně se synem Robertem butik na prestižní pařížské adrese 20, rue des Capucines. Italka z Turína, která dospívala v módních ateliérech, přinesla do francouzské krejčoviny jedinečnou citlivost pro ženské proporce a intuitivní porozumění tomu, jak by se dáma měla cítit ve svých šatech.

„*Chci, aby se žena cítila krásně zevnitř,*“ prohlásila Nina při otevření svého salonu. Tato filozofie se stala základem značky – vytváření oděvů, které nejen zkrášlují, ale především dodávají sebevědomí a radost z nošení. První kolekce získaly okamžitý ohlas pařížské aristokracie i amerických celebrit. Marlene Dietrich či Grace Kelly se staly věrnými klientkami, čímž ustanovily Ninu Ricci jako symbol mezinárodní elegance.

ARCHITEKTURA ŽENSKOSTI

Co činí Ninu Ricci výjimečnou v éře rychlé módy, je neuvěřitelná preciznost krejčovského řemesla. Každý model byl navržen a vytvořen přímo na figuríně, přičemž kroj byl korunován jemností střihů a noblesou použitých materiálů. Ateliér značky zaměstnával talentované švadleny, jejichž dovednost a cit pro textil pomohly vytvořit legendární estetiku inteligentní ženské elegance. Haute couture přístup, založený na ruční práci, byl jedním ze základních pilířů úspěchu domu.

Charakteristická je práce s drapérií a asymetrií, která vytváří dojem nenamáhané lehkosti. Zatímco konkurenční domy se často uchylují k efektním gestům, Nina Ricci spoléhá na subtilní detaily – téměř neviditelné sklady, miniaturní výšivky nebo dokonale padnoucí ramena, která podtrhují přirozenou krásu nositelky.

L'AIR DU TEMPS: IKONICKÉ DĚDICTVÍ

Přelomovým momentem se stal rok 1948 s uvedením parfému L'Air du Temps (Vzduch času). Tato vůně s charakteristickou lahvičkou, ozdobenou dvěma holubicemi, se stala symbolem poválečného optimismu a nového romantického pojetí ženské elegance. Vytvořil ji parfumér Francis Fabron jako jemnou, harmonickou kompozici, která oslovila generace žen po celém světě. L'Air du Temps se i po více než sedmi desetiletích drží mezi bestsellery světové parfumerie a zůstává jedním z nejvýraznějších symbolů francouzské rafinovanosti.

MODERNÍ RENESANCE

Po smrti zakladatelky v roce 1970 prošel dům několika transformacemi, až se v roce 1998 stal součástí španělské Puig Group. Tato kapitola znamenala revitalizaci značky pod vedením kreativních ředitelů, kteří dokázali propojit historické dědictví se současnými trendy.

V letech 2018–2022 vtiskli Nina Ricci nový směr kreativní ředitelé Rushemy Botter a Lisi Herrebrugh – udrželi poetickou podstatu značky, ale přidali mladistvou energii a globální perspektivu. Jejich kolekce kombinovaly francouzskou životní kulturu s karibským temperamentem, čímž vznikla fascinující syntéza kultur a estetik. Od září 2022 vede značku kreativní ředitel Harris Reed.

VYSOKÁ KREJČOVINA PRO SOUČASNOST

V době, kdy luxusní móda čelí výzvám digitalizace a udržitelnosti, představuje Nina Ricci zajímavé řešení. Značka se zaměřuje na nadčasové kusy, které překračují sezónní trendy. Investice do kvalitních materiálů – od nejjemnějších hedvábí až po udržitelné textilie – odráží rostoucí povědomí o dopadu na životní prostředí.

„*Skutečný luxus spočívá v trvanlivosti a všestrannosti,*“ říká současné vedení. Nina Ricci proto rozšiřuje nabídku o základní kolekce,

které nabízejí nezbytné kusy šatníku v bezchybné kvalitě. Minimalistické šaty, které se hodí jak pro pracovní oběd, tak pro koktejlový večírek, reprezentují nový přístup k praktické eleganci.

SVĚT VŮNÍ A DALŠÍ OBLASTI

Kromě módy zůstává parfumerie klíčovým pilířem značky Nina Ricci. Po legendárním L'Air du Temps následovaly další úspěšné vůně, například Premier Jour či současná Rose Extase. Každá vůně vypráví svůj příběh a oslovuje odlišný životní styl – od romantických snílků po sebevědomé ženy moderní doby.

KLIENTELA A KULTURA

Typická zákaznice značky Nina Ricci není definována věkem, ale postojem k životu. Spojuje je láska k ženskému detailu, ocenění kvalitního řemeslného zpracování a preference pro vytříbené zdrženlivé pojetí. Od francouzských podnikatelek přes americké filantropky až po asijské milovnice luxusu – všechny hledají v Nině Ricci stejnou hodnotu: autentickou eleganci.

Kromě módy zůstává parfumerie klíčovým pilířem značky Nina Ricci. Po legendárním L'Air du Temps následovaly další úspěšné vůně, například Premier Jour či současná Rose Extase. Každá vůně vypráví svůj příběh a oslovuje odlišný životní styl – od romantických snílků po sebevědomé ženy moderní doby.

Značka příležitostně rozšiřuje své působení i mimo módu a parfumerii – objevují se limitované kolekce doplňků či speciální spolupráce, které přenášejí poetiku Nina Ricci do dalších oblastí života. Exkluzivní prezentace na prestižních akcích a v luxusních destinacích posilují povědomí o značce mezi globální klientelou.

Značkové eventy, například exkluzivní prezentace během Týdne módy v Paříži, vytvářejí intimní atmosféru, v níž se klientky cítí jako součást výjimečné rodiny. Tento osobní přístup je pro značku klíčový v době, kdy luxusní domy soupeří o hluboké emocionální propojení se svými zákaznicemi.

UDRŽITELNÝ LUXUS

Výzva udržitelnosti zasáhla i sekci parfumerie značky Nina Ricci. V roce 2022 představil dům novou, ‚clean & vegan' verzi ikonické vůně Nina – složena z 90 % přírodních surovin, využívá „upcyklovaný" citron a udržitelně získanou vanilku. Lahvička obsahuje 20 % recyklovaného skla, je plně recyklovatelná a doplňuje se 80 ml náplní s oddělitelnými částmi pro snadné třídění.

BUDOUCNOST POETICKÉ ELEGANCE

Nina Ricci zůstává mezi tradicí a inovací. Pod vedením Harrise Reeda (od roku 2022) značka aktualizuje svou poetiku – zachovává ladné kontury a romantiku, ale přidává vypjaté architektonické střihy a gender-fluidní dramatiku, která přibližuje dům k mladší generaci. Tím, jak decentralizovaně transformuje runway show a rychleji uvádí kolekce na trh (například díky technologii Centric PLM, která zkrátila uvedení produktu o 15 dní), ukazuje, že zůstává relevantní marketérkou i moderní značkou.

Gabriela Mlynka,
foto: archiv

Milníky značky Nina Ricci

1932 – Nina Ricci otevírá první butik v Paříži

1941 – Robert Ricci vytváří parfumérskou divizi

1946 – uvedení prvního parfému Coeur Joie

1948 – uvedení ikonického parfému L'Air du Temps

1954 – Jules-François Crahay se stává hlavním návrhářem

1970 – úmrtí zakladatelky Niny Ricci ve věku 87 let

1998 – převzetí španělskou skupinou Puig

2018 – jmenování Rushemy Bottera a Lisi Herrebrughové kreativními řediteli

2022 – odchod Bottera a Herrebrughové, jmenování Harrise Reeda kreativním ředitelem

Zpomal,
podzime!

Zahřejte se

Zlaté listí se sneslo na dlažbu, první chladné ráno nám připomnělo, že léto definitivně odešlo. V takové chvíli neexistuje lepší způsob, jak přivítat podzim, než vůní polévky, která se line kuchyní a probouzí všechny smysly. Ondra Zahaluk, oblíbený food influencer známý na Instagramu jako @ondrovahudebni, pro nás připravil podzimní recept, který dokonale zachytí atmosféru letošního podzimu. Zapomeňte na rychlé instantní varianty – pravé kulinářské kouzlo vzniká pomalu, s láskou a trpělivostí.

FRANKFURTSKÁ POLÉVKA

Tato polévka si vysloužila titul královny hutných polévek nejen díky své sytosti, ale také díky dokonalé rovnováze chutí. Ondra ji doporučuje podávat s čerstvým chlebem jako plnohodnotný hlavní chod – ideální volba pro chladné podzimní večery.

Co budete potřebovat:
1900 ml vývaru nebo bujónu
2 cibule
5 lžic oleje
4 lžíce hladké mouky
3 lžíce sladké mleté papriky
3 brambory
50 g špeku
200 g frankfurtských párků
4 stroužky česneku
200 ml mléka
čerstvá petrželka
sůl, pepř

Postup:
Na oleji si orestujeme cibuli, přisypeme mouku a papriku. Zalijeme vývarem, promícháme a necháme vařit cca 10 minut.Do polévky přidáme nakrájené brambory a vaříme dalších 15 minut. Na pánvi si orestujeme ve vlastním tuku nakrájený špek společně s párky. Polévku dochutíme solí, pepřem, prolisovaným česnekem, osmaženou uzeninou a petrželkou. Ke konci varu přilijeme mléko a krátce povaříme.

Červená paprika dodává polévce charakteristickou barvu a lehce kouřové aroma. Frankfurtské párky nakrájejte šikmo na kolečka – nejenže vypadají atraktivněji, ale také lépe absorbují okolní chutě.

Gabriela Mlynka,
foto: archiv Ondřeje Zahaluka

Celým večerem Vás provede
moderátor **Štěpán Havránek**

6. prosince 2025 od 18:00

Benefiční adventní koncert

V. ročník

Zpěv: Ondřej Zahaluk, Rosi Krátká, Adéla Krátká
Hosté: Lukáš Zahaluk, Lucie Krátká a Pěvecký sbor ZŠ Josefa Ressla

Vstupné dobrovolné.
Výtěžek podpoří rodiny s dětmi v těžkých životních situací

Chrám Českobratrské
církve evangelické
Hronovická 492/25 Pardubice

Oblastní charita Pardubice

Vratislav: Podzimní kouzlo města mostů

Když jsem v Pardubicích usedla do baltského expresu s jedinou misí – prozkoumat pro vás Vratislav (polsky Wrocław) jako ideální víkendovou destinaci, netušila jsem, že se vrátím s plánem dalších návštěv. Tři dny intenzivního testování města na vlastní kůži odhalily perlu, kterou hradečtí podnikatelé ještě neobjevili. Připravte se na překvapení.

VLAKOVÉ OKNO JAKO FILMOVÉ PLÁTNO

Sedím v pohodlném křesle baltského expresu, jenž se řítí krajinou mezi Pardubicemi a Vratislaví. Za oknem se míhají barevné podzimní koruny stromů a já si uvědomuji, jak jednoduché cestování někdy může být. Necelé tři hodiny cesty ze srdce Čech do dolnoslezské metropole – to je rychlost, kterou si před rokem ještě nikdo nedovedl představit. Baltic Express, nové železniční spojení, které od prosince revolucionizuje cestu mezi Prahou a polským pobřežím, mění mapu našich víkendových úniků.

Stanice Wrocław Główny mě vítá impozantní fasádou, která už na první pohled prozrazuje architektonické bohatství města. Hlavní nádraží, jedno z nejkrásnějších v Polsku, působí spíše jako palác než dopravní terminál. Jeho monumentální architektura a prostornost vytváří dojem, že vstupujete do filmu.

NOCLEHY S PŘÍBĚHEM

Strategická poloha hotelu Ibis Styles jen tři sta metrů od hlavního nádraží představuje první příjemné překvapení po příjezdu. Žádné komplikované přesuny s kufry, žádné hledání dopravy – prostě vystoupíte z vlaku a za pár minut relaxujete v moderním pokoji. Pokoje zaujmou čistotou a funkčním designem, který nepřehlušuje, ale přirozeně doplňuje atmosféru pobytu.

Hotel nabízí komplexní gastronomické zázemí se dvěma restauracemi. Hlavní restaurace láká kvalitními pokrmy vhodnými jak na oběd, tak na večeři po dni plném objevování, zatímco druhá prostora hostí bohaté snídaně formou bufetu, kde si každý najde podle chuti. Dětský koutek potěší rodiny s malými cestovateli a přilehlý supermarket vyřeší případné nákupy.

V okolí hotelu jsou další restaurace a bary, což rozšiřuje možnosti večerního programu. Tramvajová zastávka téměř u hotelu spojuje centrum s okrajovými částmi města, taxi služby jsou dostupné okamžitě. Celková koncepce místa umožňuje pohodlné a efektivní poznávání Vratislavi bez logistických starostí.

KOLEJKOWO ANEB VLAKY V MINIATURNÍM SVĚTĚ

První zastávka našeho vratislavského putování vede do unikátního světa miniatur. Kolejkowo ve Sky Tower představuje fascinující maketu železniční krajiny, kde se na ploše několika set metrů čtverečních rozprostírá celá země v měřítku 1:87. Dospělí zde obdivují preciznost provedení, zatímco děti sledují s otevřenými ústy projíždějící vlaky a pohyblivé figurky.

V předvánočním období se zde navíc objevuje perníková maketa města, vytvořená z více než tuny kořeněného těsta, která transformuje Vratislav do sladké pohádkové krajiny. Aroma perníku a skořice, které prostupuje prostorem, dokonale dotváří atmosféru nadcházejících svátků.

Pierogi

Náměstí Grunwaldzki

GASTRONOMICKÁ ZASTÁVKA U TRADICE

Oběd v restauraci IDA Kuchnia i Wino se stává jedním z nejvýraznějších zážitků celého pobytu. Restaurace sídlí v historické kamienici, kde kdysi fungoval legendární jazzový klub Rura, a nabízí moderní interpretaci polské kuchyně s důrazem na lokální tradice. V roce 2025 získala prestižní ocenění Bib Gourmand od Michelin Guide – vyznamenání zaručující vynikající kvalitu v poměru k ceně.

Žurek, legendární polská kyselá polévka, je zde podáván ve vlastní, rafinované verzi, která respektuje tradici, ale překvapuje jemností a vyvážeností chutí. Polskie pierogi – pirohy plněné bramborami a tvarohem – představují tradiční pokrm v nejvyšší kvalitě. Každý kousek odhaluje pečlivou ruční práci a respekt k tradičním recepturám.

RYNEK: SRDCE MĚSTA V PODZIMNÍCH BARVÁCH

Vratislavské náměstí patří mezi nejkrásnější v celé Evropě. Rynek o rozměrech 205 × 170 metrů s barevnými měšťanskými domy a gotickou radnicí s 66metrovou věží tvoří scenérii, která okouzluje v každé roční době. Na podzim však nabývá zvláštního půvabu – když se slunce sklání k horizontu, zlaté světlo rozzáří fasády domů v odstínech okru, cihlové červeně a teplé žluté.

Středověký pranýř před radnicí slouží už staletí jako oblíbené místo setkávání – „pod pranýřem“ si dodnes domlouvají schůzky místní obyvatelé i turisté. Okolní uličky ukrývají galerie, řemeslné dílny a kavárny, které voní čerstvě mletou kávou a domácími koláči.

V gotických sklepeních Staré radnice se ukrývá legendární Piwnica Świdnicka – nejstarší restaurace v Evropě, jejíž počátky sahají do 13. století. Místní tvrdí, že kdo zde nebyl, nebyl ve Vratislavi – a skutečně, sedm století nepřetržitého provozu z tohoto místa činí unikátní gastronomickou památku. Vlastní pivovar vaří pivo hlavně pro spotřebu na místě, což dodává celému zážitku autentickou atmosféru středověké hostiny.

KRASNALE: MALÍ OBYVATELÉ S VELKÝM PŘÍBĚHEM

Procházka Vratislaví bez hledání krasnalů (trpaslíků) by byla jako návštěva Paříže bez pohledu na Eiffelovu věž. Téměř tisíc malých bronzových figur rozptýlených po městě tvoří unikátní turistické lákadlo, které přitahuje návštěvníky všech věkových kategorií.

Historie trpaslíků sahá do osmdesátých let, kdy vznikli jako symbol antikomunistického hnutí Pomarańczowa Alternatywa. Umělci tehdy malovali oranžové trpaslíky na zdi jako formu pokojného protestu proti totalitnímu režimu. První kovový Papa Krasnal se objevil na ulici Świdnická v roce 2001 a od té doby jejich počet exponenciálně roste.

Mobilní aplikace umožňuje vytvořit vlastní trasu a objevovat sošky podle tematických okruhů – od historických přes rodinné až po ty určené pro rychlé sbírání bodů v městské hře. Každý trpaslík má své jméno, příběh a specifické zaměření – najdete zde knihomola s knihou, řezníka nebo vězně sedícího na okně vězení.

PLAVBA PO ODŘE: MĚSTO Z JINÉHO ÚHLU

Vyhlídková plavba s City Boats od nábřeží Piotra Włostowica odhaluje Vratislav z úplně jiné perspektivy. Město přezdívané „polské Benátky“ díky množství mostů a kanálů nabízí z vodní hladiny panorama, které nelze zažít z chodníků.

Během hodinové plavby mijíme Ostrów Tumski, nejstarší zachovanou část města, kde se kdysi nacházelo opevněné hradiště. Gotická katedrála sv. Jana Křtitele se zrcadlí ve vodě Odry.

TIPY PRO NÁROČNÉ CESTOVATELE

Doprava: Baltic Express spojuje Prahu s Vratislaví čtyřikrát denně. Rezervace sedadla je v ceně a nutná pro cestování po polském území.

Kolejkowo

Měna: I když Polsko je členem EU, používá polské złoty. Doporučuji platit kartou nebo vyměnit peníze ve směnárnách, které nabízejí lepší kurz než hotely.

Gastronomie: Kromě IDA stojí za návštěvu restaurace Bernard (polsko-česká kuchyně), Pierogarnia Rynek 26 (tradiční pirohy), Konspira (polská kuchyně s historickou tématikou) nebo Bez Lukru Kuchnia Roślinna pro milovníky veganské stravy.

Podzimní speciality: Zimní Vratislav nabízí vánoční trhy od listopadu, ledové plochy pro bruslení a iluminace v parcích. Nezapomeňte navštívit věž kostela sv. Alžběty s panoramatickým výhledem na město – 360 schodů stojí za námahu.

Muzejní tipy: Muzeum Národní a Etnografické nabízejí o sobotách bezplatný vstup na stálé expozice. Panorama Racławicka, cyklomatické plátno o rozměrech 114 × 15 metrů, patří mezi absolutní must-see.

PODZIMNÍ A ZIMNÍ KOUZLO

Vratislav v chladnějších měsících neztrácí na půvabu – naopak nabízí intimnější atmosféru s menším počtem turistů. Prosinec přináší jeden z nejkrásnějších vánočních trhů v Polsku, kde na vás čekají stánky s polskými a evropskými specialitami, tradiční řemeslné výrobky a ohřívající svařák.

Místní aquaparky poskytují odpočinek po dni stráveném venku v chladném počasí. Aquapark Wrocław na ulici Borowské patří k největším a nejnavštěvovanějším v Polsku. Tropická atmosféra, bazény s termální slankou, skluzavky a nejrozsáhlejší saunová zahrada v Polsku nabízejí relaxaci pro celou rodinu.

OKOLÍ MĚSTA: VÝLETY NA DOSAH RUKY

Okolí Vratislavi skrývá množství zajímavých míst dostupných během jednoho dne. Masiv Ślęża, vzdálený jen několik desítek kilometrů, nabízí turistické stezky různé obtížnosti a pocit hor v dosahu města. Hrad Książ ve Valbřichu, jeden z největších hradních komplexů v Polsku, přezdívaný „slezský Wawel“, představuje ideální cíl pro milovníky historie a architektury. Ve Vratislavi samotné stojí za návštěvu Botanická zahrada Univerzity Wrocławské - jedna z nejstarších v Polsku s téměř 12 tisíci druhy rostlin na 7,5 hektarech. Největší atrakcí města je však Zoo Wrocław s unikátním Afrykáriem - největším oceanáriem v Polsku a jediným na světě věnovaným výhradně africké fauně.

Gabriela Mlynka, foto: Gabriela Mlynka

Krasnal

inzerce

Partner: Královéhradecká provozní

Mediální partneři: Futurum, Salonky, Quartier, Kiss Radio, TICKETSTREAM

Kreativní partner: MAXX

Orlice park

U nás najdete:

Dr.Max Lékárna

SPORTISIMO

pepco

ASAT SVĚT HODINEK

orion tvoříme vaši domácnost

ROSSMANN

SIRIUS ...hvězda pro Vaše zvířecí miláčky

KVĚTINOVÝ KOUTEK

Optika Doubrava

Cukrárna U Kapličky

GECO TABÁK • TISK

ACTION

TEDi

e·on Drive

Break fast Cafe

Vaše každodenní nákupy

orlicepark.cz | Orliceparkshopping | Orlicepark

Atmosféra s příchutí vína

Podzim je čas, kdy příroda obléká své nejslavnostnější šaty a my si dovolujeme pomalejší tempo. V této nostalgické atmosféře nacházejí sofistikované chutě svou nejlepší společnost. Není náhoda, že období sklizně burgundského či bordeauxského vinohradnictví ladí s naší touhou po hlubších, komplexnějších prožitcích. Víno v těchto měsících získává nový rozměr – stává se průvodcem našich nejintimnějších okamžiků i společenských setkání.

PODZIMNÍ PALETA: KDYŽ VÍNO PROMLOUVÁ JAZYKEM ROČNÍCH OBDOBÍ

Období mezi zářím a listopadem přináší jedinečnou příležitost objevovat odrůdy, které jako by byly stvořené pro chladnější večery. Pinot Noir z burgundského regionu Côte d'Or nabízí hedvábnou texturu s tóny višní, hub a vlhké půdy – chuťové harmonie, které dokonale odrážejí podzimní krajinu. Jeho jemnost a elegance vytvářejí překrásný kontrast k intenzitě zlatavých listů za oknem.

Pro milovníky komplexnějších struktur představuje Barolo z piemontské oblasti fascinující zážitek. Tato „královna italských červených" vyžaduje trpělivost – její taniny se postupně změkčují a odhalují nádherné spektrum aromat: od fialek přes černý pepř až po kožené nuance. Degustace tohoto velkolepého nektaru je téměř meditativní činností, ideální pro tiché večery strávené v přítomnosti nejbližších.

Sauvignon Blanc ze Sancerre představuje překvapivě vhodnou volbu i pro podzimní období. Jeho minerální charakter a citrusové akcenty poskytují osvěžující kontrast k sytějším pokrmům sezóny. Chladnější teploty umocňují jeho křehkou eleganci a dělají z něj ideálního společníka při čtení dobré knihy nebo při rozhovoru u krbu.

HARMONIE CHUTÍ: UMĚNÍ PAIRINGU JAKO ŽIVOTNÍ FILOZOFIE

Podzimní kuchyně s jejím důrazem na kořeněné marinády, pečenou zeleninu a omáčky vyžaduje víno, které dokáže čelit těmto intenzivním chuťovým výzvám. Châteauneuf-du-Pape svou plností a kořenitostí skvěle doplňuje jehněčí marinované v rozmarýnu či hovězí guláš s hřebíčkem.

Syrah z regionu Hermitage přináší do hry dramatické tóny černých oliv, uzených mas a divoké zvěřiny. Jeho robustní charakter si rozumí s pokrmy připravenými na grilu nebo pečenými v troubě při vysokých teplotách. Grilovaná kachna s třešňovou redukcí nachází v této odrůdě svého dokonalého partnera.

Bílá burgundská, zejména Chablis s jeho oceánskou mineralitou, překvapivě skvěle funguje s podzimními houbovými pokrmy. Krémové risotto s hříbky či pečené mušle svatého Jakuba získávají díky této kombinaci novou dimenzi. Víno zde nehraje dominantní roli, ale spíše vytváří jemný podklad, který povznáší jednotlivé ingredience.

Riesling z Alsaska představuje univerzální klíč k mnoha podzimním specialitám. Jeho přirozená acidita dokáže vyvážit sladkost pečené dýně nebo karamelizované cibule, zatímco jeho ovocné tóny se krásně snoubí s kořeněnými pokrmy inspirovanými orientální kuchyní.

RITUÁL DEGUSTACE: OSOBNÍ CHRÁM SMYSLOVÝCH POŽITKŮ

Správná příprava degustačního zážitku vyžaduje pozornost k detailům, které často rozhodují o kvalitě celého prožitku. Teplota servírování hraje zásadní úlohu – zatímco lehčí červená vína jako Beaujolais si žádají chlazení na 12-14°C, plná Bordeaux či australská Shiraz dosahují svého optima při 16-18°C.

Dekantace představuje další rozměr této ceremonie. Mladá vína s vysokým obsahem taninů potřebují kyslík k tomu, aby se jejich struktura uvolnila a aromata se plně rozvinula. Starší ročníky naopak vyžadují opatrné zacházení – jejich křehká rovnováha se může narušit příliš intenzivním provzdušňováním.

Volba správného skla ovlivňuje vnímání vína nečekaně dramaticky. Burgundské poháry s širokým „břichem" umožňují plné rozvinutí komplexních vůní Pinot Noir, zatímco vysoké štíhlé flétny zachovávají perlení a koncentrují aromata šampaňských.

Degustační poznámky si zaslouží zvláštní kapitolu. Zapisování pozorování nejenže prohlubuje vědomé vnímání jednotlivých charakteristik, ale vytváří také osobní archiv vašich vinařských objevů. Tento deník se časem stává vzácným průvodcem budoucích nákupů i dárkem pro přátele sdílející podobné vkusové preference.

SPOLEČENSKÉ ROZMĚRY: VÍNO JAKO JAZYK SOFISTIKOVANÉ KONVERZACE

Podávání vína hostům představuje příležitost ukázat svou kultivovanost a pozornost k jejich individuálním preferencím. Znalost základních charakteristik různých regionů a odrůd umožňuje nabídnout každému právě to, co mu udělá největší radost.

Při organizaci degustačních večerů platí pravidlo postupného přechodu od lehčích k plnějším vínům. Začátek s proseccem či champagne vytváří slavnostní atmosféru, zatímco postupný přechod přes bílá k červeným vínům umožňuje postupné „vzdělávání" chutových pohárků.

Kombinace různých regionů během jednoho večera poskytuje fascinující možnost srovnání stylů vinifikace. Francie versus Nový svět, tradiční metody proti moderním technologiím – tyto kontrasty otevírají prostor pro podnětné diskuse o kultuře, dějinách a filosofii vinohradnictví.

INVESTICE DO BUDOUCÍCH POTĚŠENÍ: SKLEP JAKO DLOUHODOBÁ STRATEGIE

Budování vinné sbírky vyžaduje strategické myšlení kombinované s intuicí pro kvalitu. Mladá vína s potenciálem dlouhého zrání představují nejen gastronomickou,

ale i finanční investici. Premier Grand Cru Classé z Bordeaux nebo Grand Cru z Burgundska mohou během dekády značně zvýšit svou hodnotu.

Správné skladování vyžaduje stabilní teplotu kolem 12-14°C, vlhkost okolo 70% a především absenci vibrací. Moderní termoregulované skříně umožňují i obyvatelům městských bytů vytvořit optimální podmínky pro archivaci vzácných lahví.

Diverzifikace sbírky mezi různé regiony a styly snižuje riziko a současně zvyšuje variabilitu budoucích degustačních zážitků. Francouzská klasika by měla být vyvážena objevy z nových světů – argentinský Malbec, novozélandský Sauvignon Blanc nebo jihoafrická Chenin Blanc mohou překvapit svou kvalitou i cenovou dostupností.

ZÁVĚREČNÉ AKORDY: VÍNO JAKO MOST MEZI SVĚTY

Podzimní období nám připomíná, že nejlepší věci v životě vyžadují čas k dozrání. Víno představuje dokonalou metaforu této životní moudrosti – spojuje minulost se současností, tradici s inovací, jednotlivce se společenstvím. V každém doušku nacházíme příběh konkrétního místa, ročníku, vinařovy vize.

Kultura vína transcenduje pouhý nápoj a stává se prostředkem kulturního vyjádření, společenských rituálů i osobního potěšení. Ať už se jedná o jednoduché prosecco k přátelskému rozhovoru nebo o vzácnou rezervu k výjimečné příležitosti, víno obohacuje naše životy způsobem, který jen málokterý jiný produkt dokáže.

V nadcházejících podzimních měsících si dopřejte čas na objevování nových chutí, experimentování s kombinacemi pokrmů a vín, především však na sdílení těchto okamžiků s lidmi, na kterých vám záleží. Víno je koneckonců nejlepší, když se o jeho kouzlo můžeme podělit.

Gabriela Mlynka,
foto: archiv

Na každé DOBRODRUŽSTVÍ *i to malé*

JEMNĚ
PERLIVÝ DRINK

S CHUTÍ & STYLEM

100% PŘÍRODNÍ | BEZ ÉČEK

Vinotéka u Mazlíka
Rybova 1904/23,
500 09 Hradec Králové

Tel.: +420 604 734 956
www.umazlika.cz

VINOTÉKA u mazlíka

FiftyFifty
KREATIVNÍ AGENTURA

www.fifty-50.cz

MUSAIONFILM
ČERNÝ JANEK
2014

NEJLEPŠÍ REGIONÁLNÍ
MARKETINGOVÝ PRODUKT
V CESTOVNÍM RUCHU 2014

HLAVNÍ MĚSTO CYKLISTŮ
CENA CYKLISTICKÉHO
MARKETINGU 2014

TURIST PROPAG
2016, 2017, 2022

TOURREGIONFILM
2017

CENA VLÁDNÍHO VÝBORU
PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM
POSTIŽENÍM 2017

ZLATÝ ERB
2019, 2023

VELKÁ CENA CESTOVNÍHO
RUCHU 2020/21, 2021/22,
2022/23

Zlatá horečka v poušti

Moderní metropole, nulové daně a výnosy, o kterých si v Evropě můžeme nechat jen zdát. Dubaj se stává magnetem pro české investory. Jak vypadá realitní trh v této pouštní oáze a vyplatí se do něj vstoupit?

MĚSTO BUDOUCNOSTI LÁKÁ ČESKÉ INVESTORY

Luxusní mrakodrapy, umělé ostrovy, celoroční slunečné počasí a nulové daně. Dubaj, perla Spojených arabských emirátů, se v posledních letech těší mimořádnému zájmu českých investorů. Za tímto boomem stojí několik klíčových faktorů, které ze sedmimiliónové metropole dělají jednu z nejatraktivnějších investičních destinací současnosti.

„Zájem Čechů o nemovitosti v Dubaji zaznamenává skutečný růst. Důvody jsou pestré – od politické situace v České republice a konfliktu na Ukrajině až po osobní zkušenost mnoha lidí, kteří Dubaj navštívili během pandemie,“ vysvětluje realitní makléř v Dubaji Jaroslav Krčma, který z první ruky sleduje, jak čeští investoři objevují kouzlo tohoto dynamického města.

Právě během pandemie, kdy mnoho světových destinací zůstalo uzavřených, patřila Dubaj mezi jedno z mála míst, kam mohli Češi cestovat. A mnoho z nich bylo okouzleno tím, co objevili – ultramoderní metropoli, kde vše funguje na jedničku, nabízející bezpečí, komfort a bezpočet atrakcí od vyhlášených restaurací přes luxusní nákupní centra až po okouzlující pláže.

Co a kde Češi v Dubaji kupují?

Český investor má v Dubaji jasně vyhraněné preference. Nejčastěji sahá po bytech typu studio (garsonka), 2+kk nebo 3+kk. Vily jsou méně frekventovanou volbou, a to především kvůli výrazně vyšší cenové hladině. Zajímavé je, že ačkoliv někteří kupují nemovitosti pro vlastní bydlení – ať už celoroční nebo sezónní – většina investuje s vidinou pronájmu a následného zisku.

„Nejžádanější lokalitou je bezesporu okolí Dubai Marina a Jumeriah Beach Residence, kde máte přímý přístup k pláži. Palm Jumeirah je v dnešní době už poněkud nadhodnocený, takže tam už současní investoři směřují minimálně,“ popisuje realitní makléř nejpopulárnější oblasti. *„Velké oblibě se těší také čtvrť Downtown, ale stále více investorů objevuje i oblasti jako Jumeirah Village Circle, které jsou sice vzdálenější od pobřeží, ale nabízejí výrazně dostupnější cenovou hladinu.“*

Postupně se také proměňuje profil typického českého investora. *„Přibývá mladší generace. Je zřejmé, že podnikatelé po třicítce mě začínají kontaktovat se stále větší frekvencí. V minulosti převažovali spíše klienti starších ročníků,“* podotýká Jaroslav Krčma.

inzerce

Daňový ráj pro realitní investory?
Co mnoho českých investorů při vstupu na dubajský realitní trh příjemně překvapí, je naprostá absence jakýchkoliv pravidelných daňových povinností spojených s vlastnictvím nemovitostí. Pozor, platí to však pro residenty.

Při koupi nemovitosti platí kupující jednorázový poplatek ve výši 4 % ceny nemovitosti pro katastr. V Dubaji neexistuje ekvivalent české daně z nemovitosti, daně z příjmu z pronájmu ani daně z kapitálových příjmů.

Kolik stojí bydlení v Dubaji?
Cenová hladina realitního trhu v Dubaji se přirozeně liší podle lokality, typu nemovitosti a developera. Za kvalitní garsonku v atraktivní lokalitě jako Dubai Marina zaplatí investor okolo devíti milionů korun, za byt 2+kk přibližně dvanáct milionů korun.

Na rozdíl od českého trhu jsou dubajské nemovitosti standardně prodávány kompletně dokončené včetně podlah, koupelen, kuchyňské linky a ve většině případů i spotřebičů. V ceně je automaticky zahrnuto také podzemní parkovací stání, které se v České republice často prodává zvlášť.

ZJEDNODUŠENÝ PROCES KOUPĚ

Proces nákupu nemovitosti v Dubaji se liší podle toho, zda kupujete přímo od developera (tzv. off plan), nebo od stávajícího majitele (tzv. resale).

U koupě přímo od developera je proces překvapivě jednoduchý: investor zaplatí zálohu ve výši 10–20 % a současně s ní i poplatek pro katastr ve výši 4 %. Developer následně pošle rezervační formulář a poté kupní smlouvu, kterou lze podepsat na dálku.

„*Celý proces je mimořádně jednoduchý a transparentní. Nemusíte být fyzicky přítomni v Dubaji. Vše lze elegantně vyřídit na dálku,*“ zdůrazňuje makléř, což je obzvláště atraktivní výhoda pro investory ze zahraničí.

U koupě od stávajícího majitele je proces o něco komplexnější a obvykle vyžaduje osobní přítomnost při finálním převodu na katastru nemovitostí, kde dochází k okamžitému přepisu nemovitosti a současnému předání platby. Neexistuje zde obdoba české notářské úschovy, celý proces se odehrává v reálném čase, což minimalizuje riziko podvodu.

Jaké výnosy lze očekávat?
Investory pochopitelně nejvíce zajímá, jaký výnos jim investice do dubajské nemovitosti může přinést. Podle zkušeností Jaroslava Krčmy dosahují standardní dlouhodobé pronájmy přibližně 7 % ročního výnosu (ROI – Return on Investment).

„*U krátkodobých pronájmů je rentabilita zpravidla vyšší, tam se pohybujeme okolo devíti procent. Zásadní roli však hraje konkrétní nemovitost. Každá jednotka má svá specifika – rozhoduje lokalita, renomé developera, kvalita provedení a samozřejmě výhled,*“ vysvětluje Jaroslav Krčma. „*Mám klienty, kteří dosahují i dvanáctiprocentního výnosu z krátkodobého pronájmu. Dokonce jeden z nich vykazuje takto nadstandardní rentabilitu i z dlouhodobého pronájmu.*“

Má investice smysl i při dnešních cenách nemovitostí?
S rostoucími cenami dubajských nemovitostí se mnoho potenciálních investorů ptá, zda má investice stále smysl. Podle Jaroslava Krčmy rozhodně ano, a to díky tomu, že nájmy kopírují vývoj cen nemovitostí.

NA CO SI DÁT POZOR

Investice do nemovitostí v Dubaji není bez rizik. Nejdůležitějšími faktory, na které by se měl investor zaměřit, jsou podle realitního makléře lokalita, výhled a developer.

„*Na trhu operuje několik velkých developerů, a ne všichni si udržují stejnou úroveň spolehlivosti*," upozorňuje makléř. „*Někteří investují masivní prostředky do reklamních kampaní i v České republice, ale málokdo zná jejich skutečnou historii – časté prodlevy při dokončování projektů nebo pochybení v kvalitě provedení.*" Podle jeho zkušeností se nezřídka stává, že investoři, kteří se nechali zlákat pouze reklamou, později litují svého rozhodnutí. „*Občas mě kontaktují lidé, kteří pořídili nemovitost od problematického developera a hledají radu. Bohužel v takové fázi už nelze mnoho podniknout, jelikož výsledek podobného projektu je předvídatelný.*"

NÁKUP NA DÁLKU – BĚŽNÁ PRAXE

Mnoho českých investorů kupuje dubajské nemovitosti na dálku, aniž by je fyzicky viděli. Tento způsob nákupu je v Dubaji zcela běžný a při spolupráci se zkušeným makléřem nepředstavuje významné riziko.

Klíčem k úspěšnému nákupu na dálku je důkladná konzultace, během které makléř vysvětlí všechny aspekty dané lokality a nemovitosti. Každý klient má jiné preference – někdo dává přednost ceně, jiný splátkovému kalendáři nebo konkrétní lokalitě.

BUDOUCNOST DUBAJSKÉHO REALITNÍHO TRHU

Jak se bude vyvíjet realitní trh v Dubaji v následujících letech? Jaroslav Krčma, který sledoval proměnu Dubaje z pouštního města v globální metropoli po celých 18 let svého působení, je optimistický.

„*Jsem přesvědčen, že trend bude nadále stoupající. A to především díky tomu, že Dubaj dnes nabízí opravdu komplexní zázemí*," říká Jaroslav Krčma. „*Když jsem před lety přijel, prakticky zde nic neexistovalo. Burj Khalifa měla tehdy pouhá tři patra, nebylo ani kam vyrazit. Dnes má Dubaj skutečně co nabídnout v každém ohledu.*"

Mezi hlavní faktory, které podle Jaroslava Krčmy budou i nadále podporovat růst dubajského realitního trhu, patří příjemné klimatické podmínky po většinu roku, strategická poloha mezi Evropou a Asií, bezprecedentní úroveň bezpečnosti a nepřeberné množství atrakcí. Svou roli hraje i nestabilní situace v Evropě a Americe, která přivádí do Dubaje stále nové investory z celého světa.

ZLATÁ KLEC S VÝHLEDEM DO BUDOUCNOSTI

Dubaj bývá někdy označována jako „zlatá klec" – místo nabízející luxus a pohodlí, ale s určitými omezeními. „*Pro nás, kteří zde trvale žijeme, představuje určitý nedostatek absence skutečné přírody. To je nepopiratelný fakt. Proto osobně každé dva až tři měsíce vyrážím na krátkou dovolenou jinam*," přiznává makléř.

Město si je tohoto deficitu vědomo a aktivně pracuje na vytváření zelených prostor. „*V současnosti zde intenzivně budují nové parky a zelené zóny*," dodává Jaroslav Krčma.

Přes všechny výzvy, které život v pouštní metropoli přináší, je Jaroslav Krčma přesvědčen, že budoucnost Dubaje je zářivá. A s ní i perspektiva investic do místních nemovitostí. Pro české investory hledající diverzifikaci portfolia, daňově výhodné prostředí a atraktivní výnosy představuje Dubaj jednu z nejperspektivnějších možností současného realitního trhu.

Gabriela Mlynka,
foto: archiv

Výlety mezi barevným listím

Podzim voní po padajícím listí a přináší ty nejlepší kulturní akce roku. Přichystali jsme šest tipů, které vašim dnům dodají ten pravý šmrnc – od dostihového svátku až po gastronomické putování.

ZLATÁ PŘILBA

21. 9. 2025

Sedmdesátý sedmý ročník nejstaršího plochodrážního závodu světa přivítá na pardubickém stadionu ve Svítkově světovou elitu motocyklového sportu. Historie sahá až do roku 1929, kdy se závod jel na slavném dostihovém závodišti. Mezi vítěze patří legendy jako Ole Olsen se sedmi triumfy. České barvy hájí nejlepší domácí jezdci včetně mistrů světa.

FESTIVAL F. L. VĚKA

13. 9. – 4. 12. 2025

Patnáctý ročník hudebního festivalu rozehraje deset koncertů na neobvyklých místech – od kostelů přes synagogu až po tovární halu v Dobrušce. Vivaldi v industriálním prostoru nebo operní árie v národním Kodymově domě. Program zahrnuje premiéry, hosty z Národního divadla i mladé talenty z místních škol.

BRAMBOROVÁ SOBOTA

4. 10. 2025

Veselý Kopec oslaví královnu polí tradičními bramborovými jídly a také ukázkami pěstování. Program ve spolupráci s Výzkumným ústavem bramborářským z Havlíčkova Brodu nabídne ochutnávky i zajímavé poučení o skladování a využití této důležité plodiny. Pro šikovné děti a rodiče bude připravena malá tvořivá dílna.

ARCHIMYŠL

4.–6. 10. 2025

ArchiMyšl slaví v Litomyšli Světový den architektury po celé tři dny. Komentované prohlídky UNESCO památky, besedy s architekty a výstavy ukážou renesanční město z nových úhlů pohledu. Projížďky městem i pěší túry odhalí skryté krásy, které běžný turista nevidí. Návštěvníci budou moci zavítat například na státní zámek Litomyšl, do Augustovy tiskárny a do dalších významných litomyšlských staveb.

TÝDEN DUCHŮ

25. 10. – 2. 11. 2025

Safari Park Dvůr Králové se promění v dýňové království. Tuny dýní ozdobí areál a stanou se pochoutkou pro slony, hyeny i drily. Komentovaný dýňový program ukáže, jak Halloween baví zvířata. Sezonní dýňové menu nabídne i Safari pivovar. Nenechte si tuto akci ujít zejména s vašimi ratolestmi.

STREET FOOD PIKNIK

26. 10. 2025

Masarykovy sady v Jaroměři se promění v ráj gurmánů. Desítka food trucků přiveze chutě z celého světa – od šťavnatých burgerů až po exotické speciality. Cooking show, degustace vín a rumů, soutěže pro děti. Perfektní rodinný výlet s gastro zážitkem. Tak neváhejte a vyrazte do Jaroměře.

inzerce

Pohoda mezi stránkami

Zatímco venku padají první žluté listy, my vám přinášíme výběr nejzajímavějších knižních novinek, které dokonale ladí s podzimní náladou. Od romantických příběhů přes nadpřirozené thrillery až po originální českou satirickou prózu – každý si najde to své.

POVEDENÁ HISTORKA
Emily Henry

Američanka Emily Henry opět dokázala, že dovede napsat romantický příběh, který překračuje hranice žánru. Její nejnovější kniha sleduje Daphne, která si myslela, že zná perfektní love story svého života – dokud její snoubenec Peter nezjistí, že miluje svou nejlepší kamarádku z dětství. Když se Daphne rozhodne pro předstírané rande se svým bývalým Milesem, vznikne situace plná nečekaných zvratů. Henry mistrovsky balancuje mezi humorem a hloubkou, přičemž vytváří postavy tak autentické, že byste jim klidně zavolali a pozvali je na kávu. Kniha možná není nejkratší na světě, ale rozhodně stojí za každou stránku.

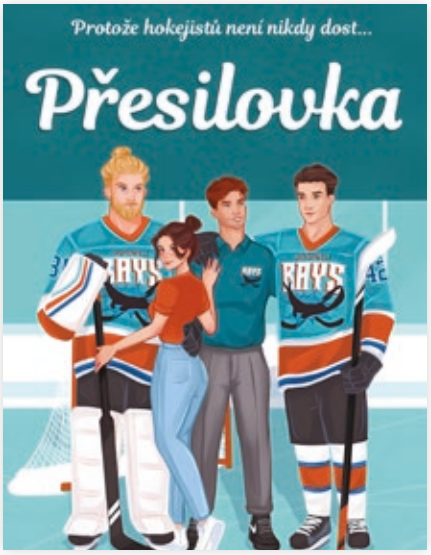
KYBERPUNKOVÁ SWINGERS PARTY
František Kotleta

Český autor se vrací ke své nejpopulárnější sérii s paranormálním detektivem Tomášem Koskem a opět míchá žánry způsobem, který by jinde možná nevyšel, ale u Kotlety funguje na výbornou. Kombinuje prvky kyberpunku s erotickou literaturou a výsledek je stejně provokativní jako zábavný. Autor se nebojí experimentovat ani překračovat hranice vkusu, což z jeho knih činí jedinečný jev na české literární scéně. Třetí díl série slibuje ještě více odvážných situací a nekonvenčních řešení. Rozhodně není pro každého, ale ti, kdo si oblíbili předchozí díly, si přijdou na své.

CO SE STALO NA DOVOLENÉ
Jo Watson

Jihoafrická spisovatelka Jo Watson míchá romantickou komedii s rodinnou sagou a výsledek je překvapivě chutný koktejl. Novinářka Margaret vyhraje s nenáviděným kolegou Jaggerem dovolenou na Zanzibar – bohužel oba současně. Situace se ještě více komplikuje, když se do sebe zamilují jejich rodiče a rozhodnou se vzít. Margaret a Jagger se tak z nepřátel stanou nevlastními sourozenci, což je donutí přehodnotit své pocity. Watson píše s lehkostí a humorem, který dokáže přenést i ty nejabsurdnější situace. Kniha je určena čtenářům od 18 let a slibuje zábavu bez zbytečných komplikací.

VĚZEŇ ČASU
Matt Haig

Britský spisovatel Matt Haig přichází s fascinujícím konceptem muže, který žije už několik staletí, ale vypadá jako běžný jednačtyřicetiletý učitel dějepisu. Tom Hazard nosí v sobě vzpomínky na alžbětinskou Anglii, výpravy s kapitánem Cookem i pařížské večírky s Fitzgeraldem.

PŘESILOVKA
Emily Rath

Americká autorka Emily Rath přichází s pikantní sportovní romancí, která rozhodně není určena jen pro fanoušky hokeje. Sedmadvacetiletá fyzioterapeutka Rachel dostane práci snů u týmu Jacksonville Rays, ale brzy zjišťuje, že profesionální hranice dokážou být velmi křehké.

BEZDUŠÍ MRTVÍ
Darcy Coates

Australská autorka hororů Darcy Coates pokračuje v příběhu Keiry, mladé ženy, která umí komunikovat s mrtvými a pomáhat jim najít cestu na onen svět. Tentokrát čelí organizaci Artec, která profituje z trýznění spoutaných duší a také jejich spektrální energie.

inzerce

GABRI URBAN
SVATBAHLADCE.CZ

Koordinuji svatby, které si opravdu užijete

Bez chaosu. Bez stresu.
S vámi v hlavní roli.
Díky profesionální koordinaci
bude Váš svatební den
přesně takový, jaký si přejete
– a Vy si ho opravdu užijete.

www.svatbahladce.cz

Sychravé dny v kině

Když venku šustí listí a večery chladnou, neexistuje lepší místo než pohodlné křeslo v kinosále. Vybrali jsme šest filmů, které vás zahřejí u srdce – nebo vám naopak pořádně rozdrásají nervy.

TRON: ARES

Po dlouhých letech se vrací kultovní sci-fi série s příběhem sofistikovaného programu Aresa. Tento digitální obyvatel opouští svět počítačových kódů a vstupuje do naší reality na nebezpečnou misi. První setkání lidstva s bytostmi vytvořenými umělou inteligencí slibuje vizuální podívanou plnou neonových barev a filozofických otázek o budoucnosti technologie.

SRNKY

Nešťastný dirigent s protézami víček, mykolog trpící závratí z vlastní výšky a herecká hvězda zamilovaná do srny. To zní jako začátek absurdního vtipu, ale Petr Václav z toho vytváří poetickou fresku o touze po štěstí. Když do děje vstoupí kouzelné srnky ochotné splnit každému jedno přání, vzniká magický příběh plný groteskního humoru.

OTEC

Milující otec udělá jedinou chybu, která mu zničí život. Příběh inspirovaný skutečnými událostmi sleduje muže, který se snaží zachránit manželství a získat zpět důvěru své ženy. Když odkryje skutečný původ tragédie ukrytý hluboko v lidské psychice, začíná křehká cesta k usmíření. Dokáže láska unést i tak velké selhání?

KARAVAN

Pětačtyřicetiletá Ester dlouhé roky pečuje o syna s mentálním postižením. Když přijme pozvání přátel do Itálie, uvědomí si, jak moc toužila po svobodě. Nasedá do starého karavanu a vyráží se synem na cestu bez plánu a závazků. Setkání s bezprostřední Zuzou jim změní život. Film s Aňou Geislerovou odkrývá různé podoby lásky a agresivní touhu začít konečně žít místo pouhého přežívání.

ZOOTROPOLIS: MĚSTO ZVÍŘAT 2

Judy Hoppsová a Nick Wilde čelí nové záhadě, když do zvířecí metropole dorazí Gary De'Snake a obrátí město naruby. Aby vyřešili případ, musí se odvážit do neznámých čtvrtí Zootropolisu, kde jejich partnerství projde nejtěžší zkouškou. Těšte se na pokračování oblíbeného animáku.

JEDNA BITVA ZA DRUHOU

Po šestnácti letech se vrací úhlavní nepřítel skupiny bývalých revolucionářů. Ti se musí znovu semknout, aby zachránili dceru jednoho ze svých. Klasické téma pomsty dostává moderní kabát plný explozí a honiček. Ideální volba pro ty, kdo hledají adrenalinem nabitou podívanou.

inzerce

LFdesign

Pomůžeme Vám najít dokonalé řešení pro Vaše bydlení!

KVALITNÍ STÍNĚNÍ PRO VÁŠ INTERIÉR I EXTERIÉR

Záclony a Závěsy | Garnýže | Látkové rolety | Tapety | Žaluzie
Grafické návrhy interiérů | Čalounické práce | Markýzy | Pergoly
Venkovní žaluzie | Zip screen rolety | Stínící plachty INGENUA

Riegrova 176
547 01 Náchod

Luční 890
500 03 Hradec Králové

info@lfdesign.

603 875 529

602 670 298

@lfdesigncz

@lfdesigncz

Must have podzimu

Objevte kouzlo podzimu s našimi starostlivě vybranými produkty, které vám zpříjemní chladnější dny. Od zdravotních doplňků po luxusní módní kousky – přinášíme vám to nejlepší pro podzimní sezónu. Každý produkt v naší kolekci slibuje kvalitu, komfort a styl, aby vaše podzimní chvíle byly nezapomenutelné.

SAMETOVÉ OBJETÍ

Luxusní deka Ruby s vysokým podílem bavlny vás zahřeje v chladných podzimních večerech. Nová receptura tkaní zajišťuje lehkost a skvělou prodyšnost, přitom je deka úžasně hřejivá a sametově hebká na dotek. Elegantní bílá barva a lemovka umožní využití i jako ozdobný přehoz.

matejovsky-povleceni.cz
890 Kč

ELEGANTNÍ NOBLESA

Luxusní punčocháče z italské značky Oroblú dodají vašim nohám dokonalý vzhled po celou podzimní sezónu. Kvalitní vlákno s různou sílou od 10 do 80 DEN nabízí možnost výběru podle počasí i příležitosti. Některé modely disponují formujícími vlastnostmi pro ještě dokonalejší siluetu.

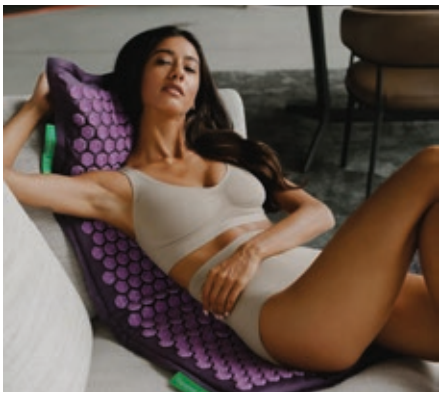
lechaton.cz
650 Kč

LEVANDULOVÝ RITUÁL RELAXACE

Pranamat masážní set v levandulové barvě nabízí akupresurní masáž pro celé tělo. Podložka s polštářem stimuluje biologicky aktivní body, zlepšuje prokrvení a pomáhá uvolnit svalové napětí. Ideální způsob, jak se po náročném dni uvolnit a regenerovat v pohodlí domova.

pranamat.cz
6 000 Kč

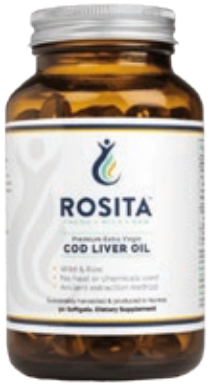

PODZIMNÍ VŮNĚ DOMOVA

Šlehaná svíčka s příchutí Pumpkin Spice Latte přinese do vašeho domova tu pravou podzimní atmosféru. Vyrobená ze 100% sójového vosku hoří čistěji a déle než tradiční parafínové svíčky. Její příjemná vůně dýně, koření a kávy vytvoří útulnou atmosféru pro dlouhé podzimní večery

slehanasvicka.cz
319 Kč

SEVERSKÝ ELIXÍR ZDRAVÍ

Rosita Extra panenský olej z tresčích jater přímo z nedotčených norských vod představuje prémiový doplněk stravy pro posílení imunity. Tento nerafinovaný olej obsahuje cenné omega-3 mastné kyseliny, vitamín A a D v jejich přirozené formě. Šetrně zpracovaný za studena zachovává maximum prospěšných látek pro vaše zdraví.

wereco.store
1 060 Kč

HEDVÁBNÁ SOFISTIKOVANOST

Prada šátek z hedvábného twillu s rozměry 55x55 cm je dokonalým doplňkem pro každý podzimní outfit. Rafinovaný potisk a luxusní hedvábí dodají vašemu vzhledu výjimečnou eleganci. Ikonický trojúhelníkový motiv značky Prada činí z tohoto šátku skutečný klenot šatníku každé ženy.

prada.com
6 850 Kč

ZDRAVÝ START DO DNE

Nutribullet Pro s výkonem 900 W promění ovoce a zeleninu v hladké smoothies za pouhou minutu. Extrakční čepele rozbíjí i nejtvrdší ingredience a uvolňují maximum živin. Dva tritanové kelímky bez BPA umožňují mixovat a pít ze stejné nádoby – perfektní pro aktivní životní styl.

alza.cz
1 839 Kč

MODRÁ JE DOBRÁ

Termohrnek ze značky Medicine s modrým vzorem vás zahřeje nejen svým obsahem, ale i designem. Vyrobený z kvalitní nerezové oceli udrží teplotu až 12 hodin a stane se vaším věrným společníkem doma i v kanceláři. Víčko se zajišťovacím mechanismem zabrání rozlití vašeho oblíbeného nápoje.

wearmedicine.cz
569 Kč

PAŘÍŽSKÁ ELEGANCE

Nina Ricci cropped sako ztělesňuje pařížskou sofistikovanost s moderním nádechem. Precizní střih a kvalitní materiály vytváří dokonale padnoucí siluetu. Zkrácený střih je aktuálním trendem, který se skvěle kombinuje s vysokými kalhotami nebo sukněmi pro vytvoření elegantního outfitu

farfetch.com
31 248 Kč

Zeptejte se sami sebe.
Jste připraveni být mezi prvními?

Exkluzivní místo
Exkluzivní technologie
Exkluzivně pro Vás

Tak sledujte náš Instagram
kadernictvi.perfekt

5 LET GARANCE

Suzuki **Vitara**
bonus **35 000 Kč**

Suzuki **Swift**
bonus **22 000 Kč**

Suzuki **S-Cross**
bonus **35 000 Kč**

Chráníme vás před vysokými cenami

Využijte letní zvýhodnění bez skrytých podmínek a vyrazte vstříc prázdninám ve spolehlivém a bezpečném voze Suzuki.

- Na všechny vozy **cenové bonusy**
- SUV již od **496 900 Kč**
- Pro komfort na cestách nově **automatická převodovka**
- Pro bezpečnější jízdu možnost **pohonu 4×4**
- Asistenční služby a prodloužená záruka **5 let** ke každému vozu

4x4 ALLGRIP

www.suzuki.cz facebook.com/suzukimotorczech Instagram.com/suzuki_czech

Emise CO_2 (WLTP), kombinovaná spotřeba Suzuki Swift 1.2 DualJet: 98–99 g/km, 4,4 l/100 km; Suzuki S-Cross 1.4 BoosterJet: 121–122 g/km, 5,4 l/100 km; Suzuki Vitara 1.4 BoosterJet: 119–120 g/km, 5,3 l/100 km. Pět let garance se skládá z tovární záruky (3 roky / 100 000 km) a následně ze smluvní záruky Suzuki Premium (2 roky / 150 000 km), která je poskytována podle záručních podmínek společnosti Real Garant Versicherung AG. Fotografie jsou pouze ilustrativní. Více o akční slevě naleznete na www.suzuki.cz. Výrobce si vyhrazuje právo podmínky akce změnit či akci předčasně ukončit.

SUZUKI

AUTOREGINA

REGINA,a.s.

Bratří Štefanů 492, Hradec Králové, tel. 495 845 304
www.autoregina.cz, prodej.suzuki@autoregina.cz

Autorizovaný prodej a servis

Příští číslo

očekávejte v prosinci

Ceremonialní kakao

Zázrak z Jižní Ameriky

Ovládněte svůj čas

Plánujte, organizujte, zapisujte

Dech jako klíč k novému životu

Technika, která vám změní život

Zimní rituály

Cesta k vnitřnímu klidu a harmonii

Chcete být vidět v příštím vydání Quartieru? Napište nám na **redakce@quartiermagazin.cz**

Vinotéka u Mazlíka
kvalitní moravská a zahraniční vína
Rybova 1904/23, Hradec Králové
www.vinotekaumazlika.cz

Casa
butikový penzion, bistro a bar
Velké náměstí 137/17, Hradec Králové
www.casadelprosecco.cz

New Visit Garden Store
prémiové produkty pro zahradu
Vančurovo nám. 1293/9b, Hradec Králové
www.shop.newvisit.cz

Úklid na klik
úklidová firma z Hradce Králové
Všestary 173, Všestary u Hradce Králové
www.uklidnaklik.com

FiftyFifty kreativní agentura s.r.o.
grafický design, multimédia, marketing
Lesní 2080/6a, Nový Hradec Králové
www.fifty-50.cz

Estela
Estetické laserové centrum
Třída E. Beneše 1549, Hradec Králové
www.estela-hk.cz

Cify - City for you
neziskový projekt na podporu lokálních podnikatelů
Švehlova 512, Hradec Králové
www.cify.cz

Casa Verónica
luxusní vila
JCalle Dr. Lenys 6 Benalmádena, Spain
www.casaveronica.eu

Sion
Školy a DDM
Kleinerových 550, 500 06 Hradec Králové
www.sion.cz

Kde najdete Quartier

V HRADCI KRÁLOVÉ: ARROWS advisory group – Klicperova 1266/1 • **Assenza Café & Tapas** – Švehlova 443 • **Ateliér salon dagmar popová** – Klicperova 263 • **BISTRO u dvou přátel** – Soukenická 55, Pivovarské náměstí • **Café & Bistro V Pekárně** – Františka Halase 1887/12a • **Casa del Prosecco** – Velké náměstí 137/17 • **Cukrárna Libuše** – Ulrichovo nám. 762 • **Český rozhlas Hradec Králové** – Havlíčkova 292/1 • **Estela estetické laserové centum** – E. Beneše 1549 (budova Polikliniky III) • **FiftyFifty kreativní agentura** – Lesní 2080/6a • **Filharmonie Hradec Králové** – Eliščino nábřeží 5 • **FitStyle** – Šafaříkova 666 • **Fly Zone Park OC Atrium** – Dukelská tř. 1713/7 • **Galerie moderního umění** – Velké nám. 139 • Galerie Sodovkárna – Trávní 1227 • **Harley-Davidson Hradec Králové** – Jana Černého 31 • **Hodinářství Bechyně** – Karla Tomana 46 • **Hotel Grand** – Československé armády 295/23 • **Jeaniss** – Plácelova 1256 • **JS fyzio** – Jana Černého 545/48 • **Kadeřnický salon Perfekt** – Víta Nejedlého 1100 • **Kadeřnictví Viktor Borčický** – Tomkova 620/20 • **Knihovna města Hradce Králové** – Wonkova 1262/1a • **Květinové studio La Vital** – Svitavská 1814/2 • **LF design Hradec Králové** – Luční 890 • **Miele Center Vlášek** – Mrštíkova 2140/11 • **Muzeum východních Čech – kavárna** – Eliščino nábřeží 465 • **New Visit Garden Store** – Vančurovo nám. 1293/9b • **Oční klinika Visus** – E.Beneše 1549 (budova Polikliniky III) • **OlfinCar** – Na Rybárně 1670 • **Optika Styl** – Švehlova 366/9 • **Oronico Klenotnictví** – Gočárova třída 1297 • **Pension Casa** – Velké náměstí – 137/17 • **Polstrin Design** – Pražská tř. 685/15 • **ProSpánek** – Pilnáčkova 357 • **Restaurace Aquarium** – Rybova 1901/14 • **Sion** – Na Kotli 1201 • **SŠ Sion High School** – Hradecká 1151 • **Starbucks** – Brněnská 1825/23a (Futurum) • **Stratos Auto BMW** – Březhradská 195 • **Studio La Petien** – Škroupova 957 • **Taneční studio T-BASS** – Gagarinova 844 • **Technologické centrum** – Piletická 486/19 – Letiště • **TopStyl boutique** – Masarykovo náměstí 391/13 • **TopStyl boutique II** – Švehlova 321 • **Trigramreality s.r.o.** – Veverkova 1343 • **TWIST slow fashion** – Klicperova 263/2 • **Vinárna Boromeum** – Špitálská 183 • **Vinotéka u Mazlíka** – Rybova 1904/2 • **Vinotéka VinoVio** – Ve Stromovce 743 • **ZŠ Sion** – Mandysova 1434 • **Střední škola vizuální tvorby s.r.o.** – Černilovská 7

V PARDUBICÍCH: AMSalon – Smilova 308 • **Café Bajer** – Tř. Míru 763 • **Cross Café** – Tř. Míru 110 • **Čokoláda Café Bajer** – Zelenobranská 2 • **DannyMa** – Labský Palouk 495 • **Dapi** – Třída Míru 71 • **Dostihové závodiště Pardubice** – Pražská 607 • **Fine Fitness** – Jindřišská 276 • **France Car** – Dražkovice 156 • **Krajská knihovna v Pardubicích** – Pernštýnské nám. 77 • **Mlsoun Pardubice** – Smilova 337 • **Boutique Paradis Fashion** – Sladkovského 767 • **Pardubický kraj** – Komenského nám. 125 • **Pardubický perník – Pavel JANOŠ** – Věry Junkové 306 • **ProSpánek** – S. K. Neumanna 2869

NA DALŠÍCH MÍSTECH VE VÝCHODNÍCH ČECHÁCH: ARLETA IVF – Komenského 702, Kostelec nad Orlicí • **Baroque dvoreček** – Revoluční 79, Dvůr Králové nad Labem • **Baroque ve dvoře** – T. G. Masaryka 80, Dvůr Králové nad Labem • **BRAFE** – Havlíčkova 145, Chrudim • **Café Orangerie** – Pražská 1, Chlumec nad Cidlinou • **Dominent** – Opletalova 15, Chrudim • **Domov sv. Josefa v Žirči** – Žireč 1, Dvůr Králové nad Labem • **Hotel Aplaus** – Litomyšl , Šantovo nám. 181 • **GRAND hotel & restaurant** – Klicperova 51, Chlumec nad Cidlinou • **Infocentrum Revitalizace Kuks** – Kuks 72 • **K-TRIUMF RESORT** – Hustířanská 209, Velichovky • **Lázně 1897** – Lázně 100, Velichovky • **Oční klinika Visus** – Manželů Burdychových 325, Červený Kostelec; Pulická 99, Dobruška; Pod Branou 331, Kostelec nad Orlicí; Němcové 738, Náchod; Dobrušská 356, Opočno; 17. listopadu 291, Police nad Metují; Bratří Čapků 773, Úpice • **Restaurace Baroque** – Kuks 57 • **Salon Visage** – Jiřího Šlitra 1766, Rychnov nad Kněžnou • **TROTINA Eko** – Ve Dvoře 3, Smiřice

Sledujte nás
na Facebooku!

/topstylhradec

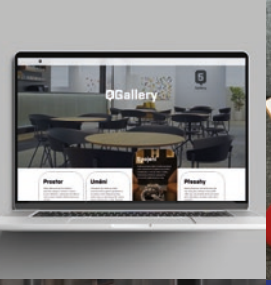
Těšíme se na vás v centru Hradce Králové

TopStyl

Švehlova 321 a Masarykovo náměstí

www.topstyl.cz

Joseph Ribkoff · CAMPIONE · ELISA CAVALETTI · pierre cardin · MARC CAIN · TAIFUN

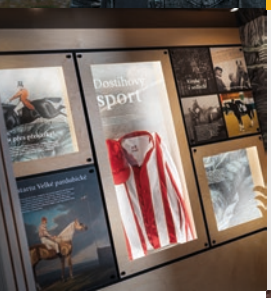

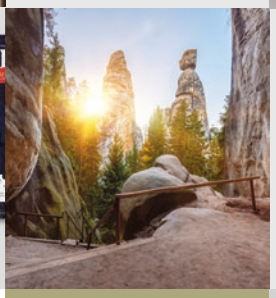

ROOFIX

SYNERIQ

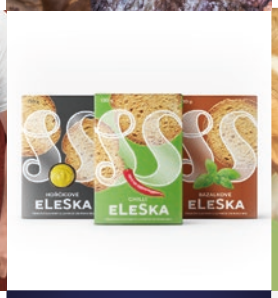
Miele
CENTER
VLÁŠEK
www.elektrovlasek.cz

KSKU

PANSTVÍ
BECHYNĚ

Kinský dal Borgo

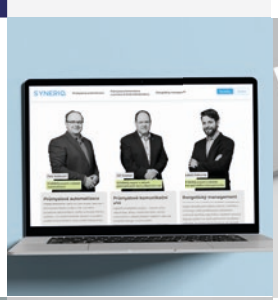
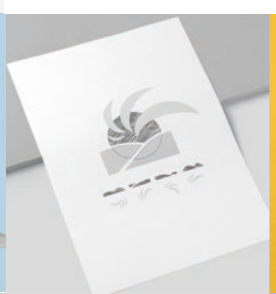

FiftyFifty
KREATIVNÍ AGENTURA

oneplay

Areál
svatého
Josefa
